

Громадська організація

Громадський люстраційний комітет

Громадська організація
«Громадський люстраційний комітет»
01021, м.Київ, вул. Інститутська, 14
тел.: +38 (063) 787 73 29
e-mail: info@lku.org.ua
www.lku.org.ua

Вих. № 234
від «18» жовтня 2016 р.

*Голові Вищої кваліфікаційної комісії
суддів України
Козьякову Сергію Юрійовичу*

03109, м. Київ, вул. Механізаторів, 9

ЗАЯВА

**про участь у зборах громадських об'єднань
з метою створення Громадської ради доброчесності**

Громадська організація «Громадський люстраційний комітет» (далі – ГО «Громадський люстраційний комітет») була створена шляхом повідомлення про утворення на підставі установчих зборів, які відбулись 4 серпня 2014 року, про що видано наказ Міністерства юстиції України від 19 серпня 2014 року №435/01-01-11.

5 грудня 2014 року була в наступному ще здійснена реєстрації ГО «Громадський люстраційний комітет», відповідно до п. 11 частини 11 статті 12 Закону України «Про громадські об'єднання», про що видано наказ Міністерства юстиції України №802/01-01-11.

Відповідно до пункту 2 Статуту ГО «Громадський люстраційний комітет» мета організації – сприяти розвитку та зміцненню інституту громадської думки та контролю за становленням в Україні верховенства права та відновлення довіри населення до інститутів влади, задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів людей з метою сприяння зміцнення національної безпеки та громадського порядку, захисту прав і свобод людей.

До напрямів діяльності ГО «Громадський люстраційний комітет» в тому числі, але не виключно, належить визначення основних люстраційних

Громадська організація

Громадський люстраційний комітет

Громадська організація
«Громадський люстраційний комітет»
01021, м.Київ, вул. Інститутська, 14
тел.: +38 (063) 787 73 29
e-mail: info@lku.org.ua
www.lku.org.ua

критеріїв щодо сприяння очищення органів судової влади, державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, а також здійснення іншої діяльності спрямованої на досягнення мети організації.

Зважаючи на вищезазначене, з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності, ГО «Громадський люстраційний комітет» уповноважує представляти громадське об'єднання на зборах – Голову ради ГО «Громадський люстраційний комітет» **Дрік Олександр Миколаївну.**

ГО «Громадський люстраційний комітет» пропонує кандидатами до складу Громадської ради доброчесності наступних кандидатів, які є адвокатами: Варишко Петро Васильович, Смирнова Катерина Іванівна. Документи на кандидатів відповідно до статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» додаються.

Додатки:

1. Копія наказу Міністерства юстиції України від 19 серпня 2014 року №435/01-01-11.
2. Копія наказу Міністерства юстиції України від 5 грудня 2014 року №802/01-01-11.
3. Копія Свідоцтва про реєстрації громадського об'єднання від 05 грудня 2014 року №1426612.
4. Копія Статуту ГО «Громадський люстраційний комітет».
5. Виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.
6. Рекомендаційний лист від проекту USAID «Справедливе правосуддя».
7. Біографічна довідка представника ГО «Громадський люстраційний комітет» Дрік О.М.
8. Копія аудиторського висновку діяльності ГО «Громадський люстраційний комітет».

Громадська організація

Громадський люстраційний комітет

Громадська організація
«Громадський люстраційний комітет»
01021, м.Київ, вул. Інститутська, 14
тел.: +38 (063) 787 73 29
e-mail: info@lku.org.ua
www.lku.org.ua

9. Документи на кандидатів до складу Громадської ради доброчесності відповідно до статті 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (декларації, мотиваційні листи, біографічні довідки).

10. Звіт ГО «Громадський люстраційний комітет» за 2015 рік.

Додатки: на 46 арк.

звіт в одному примірнику

З повагою,

Голова Ради громадської Організації
«ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»

О.М.Дрік

Громадська організація «Громадський люстраційний комітет» — громадське об'єднання, активісти якого розробили Закон України «Про очищення влади» (люстрацію), домоглися ухвалення Верховною радою і забезпечують громадський контроль за його виконанням. Після набуття чинності люстраційним законом Громадський люстраційний комітет організував прийом і обробку люстраційних скарг від громадян, яких станом на середину 2016 налічується більше 9 000, допоміг організувати роботу Громадської ради з люстрації при Мін'юсті, члени якої викрили і надали суспільного розголосу десяткам порушень люстраційного закону і корупційних схем державних чиновників, розробили і запустили онлайн-реєстр осіб, які підлягають люстрації: <http://lku.org.ua/registry>. Активісти організації також налагодили конструктивний діалог з Венеціанською комісією, в результаті чого європейські експерти загалом схвалили Закон «Про очищення влади», і більше року невтомно захищають люстрацію від скасування Конституційним Судом України, який зараз становить загрозу усім постмайданівським здобуткам України. У лютому 2015 Громадський люстраційний комітет опублікував список ТОП-50 «недолюстрованих» і за рік добився звільнення 44 з них інструментами громадського контролю. У лютому 2016 Громадський люстраційний комітет увійшов до складу коаліції «Декларації під контролем», до якої входять 6 антикорупційних громадських організацій, які визначають своїм пріоритетом боротьбу з корупцією через перевірку декларацій про доходи, майно, витрати та зобов'язання фінансового характеру.

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М.КИЄВІ
ПЕЧЕРСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М.КИЄВІ**

Вул. Різницька 11-б, м. Київ, 01011, тел. (044)280-95-87, тел./факс: (044) 280-79-92,
E-mail: pechjust@meta.ua, Код ЄДРПОУ 26125029

19.08.2014 № 770/01-04-08/875

ГО «ГРОМАДСЬКИЙ
ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»
м. Київ, вул. Інститутська, 14

*Щодо розгляду заяви з приводу прийняття повідомлення
про утворення ГО «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»*

Печерське районне управління юстиції у м. Києві повідомляє про прийняття повідомлення про утворення Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».

Додаток : наказ № 435/01-01-11 та правовий висновок від 19.08.2014р.

В.о. начальника управління

Р.В. Дашутіна

Немилостива Н.В.
280-79-92

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ
ПЕЧЕРСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ

НАКАЗ

19.08.2014

№ 435/01-01-11

Про прийняття повідомлення про утворення
Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ
ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»

Відповідно до ч. 3 ст. 16 Закону України „Про громадські об'єднання”, Порядку підготовки та оформлення рішень щодо громадських об'єднань, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 14.12.2012 № 1845/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 грудня 2012 р. за № 2103/22415,

НАКАЗУЮ :

1. Прийняти рішення про прийняття повідомлення про утворення Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».
2. Копію прийнятого рішення направити керівнику Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» за адресою: 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 14
3. Рішення про прийняття повідомлення про утворення Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» може бути оскаржено до суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.
4. Виконання даного наказу покласти на головного спеціаліста Печерського районного управління юстиції у м. Києві – Немилостиву Н.В
5. Контроль за виконанням даного наказу залишаю за собою.

Підстави: матеріали та правовий висновок щодо відповідності законам України, поданих на прийняття повідомлення про утворення Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».

В.о. начальника

Р.В. Дашутіна

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ
ПЕЧЕРСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ
Вул. Різницька 11-б, м. Київ, 01011, тел. (044)280-95-87, тел./факс: (044) 280-79-92,
E-mail: pechjust@meta.ua, Код ЄДРПОУ 26125029

05.12.2014 № 1217/01-04-08/1328

ГО «ГРОМАДСЬКИЙ
ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»
01021, м. Київ, вул. Інститутська, 14

*Щодо розгляду заяви з приводу реєстрації
ГО «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ
КОМІТЕТ»*

Печерське районне управління юстиції у м. Києві повідомляє про
реєстрацію громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ
КОМІТЕТ» 05.12.2014р., свідоцтво № 1426612.

Начальник

Немилюстива Н.В.
280-79-92

В.М. Журавко

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ
ПЕЧЕРСЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У М. КИЄВІ

НАКАЗ

05.12.2014

№ 802/01-01-11

Про реєстрацію
Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ
ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»

Відповідно до п. 1 ч. 11 ст. 12 Закону України „Про громадські об’єднання”, Порядку підготовки та оформлення рішень щодо громадських об’єднань, затвердженого наказом Міністерства юстиції України 14.12.2012 № 1845/5, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18 грудня 2012 р. за № 2103/22415,

НАКАЗУЮ :

1. Зареєструвати громадську організацію «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».
2. Копію прийнятого рішення направити керівнику громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» за адресою: 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 14
3. Рішення про реєстрацію громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» може бути оскаржено до суду в порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства України.
4. Виконання даного наказу покласти на головного спеціаліста Печерського районного управління юстиції у м. Києві – Немилостиву Н.В
5. Контроль за виконанням даного наказу залишаю за собою.

Підстави: матеріали та правовий висновок щодо відповідності законам України, поданих на реєстрацію громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».

Начальник

В.М. Журавко

м.Київ, Печерське районне управління юстиції у місті Києві,
Контактні дані: 01015, м.Київ, вул. Різницька, 11-б, тел.:(044)
280-95-87, 280-79-92

(найменування уповноваженого органу з питань реєстрації)

СВІДОЦТВО
про реєстрацію громадського об'єднання
як громадської організації чи громадської спілки

05 грудня 2014 р. № 1426612

Найменування громадського об'єднання ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
"ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ"

Органи управління громадським об'єднанням Загальні збори: керівник
Соболев Єгор Вікторович

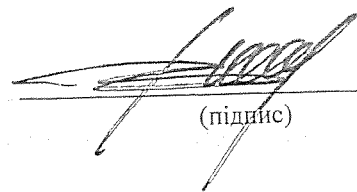
Мета громадського об'єднання сприяння розвитку та зміцнення інституту
громадської думки та контролю за становленням в Україні
верховенства права та відновлення довіри населення до інститутів
влади, задоволення політичних, економічних, соціальних,
культурних та інших інтересів людей з метою сприяння зміцнення
національної безпеки та громадського порядку, захисту прав і
свобод людей

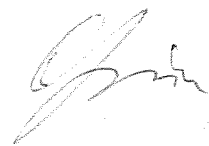
Місцезнаходження громадського об'єднання 01021, м.Київ, Печерський р.,
вул. Інститутська, 14

Керівник уповноваженого органу з питань реєстрації

Начальник Печерського районного
управління юстиції у м.Києві Журавко Віктор Миколайович
(ініціали та прізвище)

(підпис)

Зареєстровано (легалізовано)
Печерським районним
управлінням юстиції у м. Києві
Наказ від 05.12.14 № 802
Свідчення № 1425612
Підписав Печерський районного
управління юстиції у м. Києві

ЗАТВЕРДЖЕНО
РІШЕННЯМ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ
ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»
Протокол № 1 від 17 жовтня 2014 року

СТАТУТ

ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

«ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»

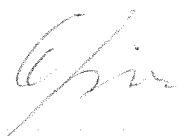
м. Київ – 2014 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» (далі – Організація) є громадським об'єднанням, що створено на засадах добровільного об'єднання фізичних осіб (громадян України, іноземців та осіб без громадянства) з метою сприяння утвердженню в суспільстві верховенства права, законності, відновлення довіри населення до інститутів влади.
- 1.2. У своїй діяльності Організація керується Конституцією України, законодавством України і цим Статутом.
- 1.3. Організація взаємодіє з органами державної влади, місцевого самоврядування, громадськими організаціями і колективами громадян, громадянами України та іншими особами.
- 1.4. Засновниками ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» зі статусом юридичної особи є члени Організації, які були присутні на Загальних зборах Організації 17.10.2014 року, на яких було прийнято рішення про здійснення діяльності ГРОМАДСЬКОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» зі статусом юридичної особи.
- 1.5. Повне найменування українською мовою:
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».
- 1.6. Скорочене найменування українською мовою:
ГО «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».
- 1.7. Місцезнаходження Організації: 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 14.

2. МЕТА І НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ

- 2.1. **Мета Організації** – сприяння розвитку та зміцнення інституту громадської думки та контролю за становленням в Україні верховенства права та відновлення довіри населення до інститутів влади, задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів людей з метою сприяння зміцнення національної безпеки та громадського порядку, захисту прав і свобод людей.
- 2.2. **Принципи діяльності Організації:**
 - 2.2.1. верховенства права та законності;
 - 2.2.2. демократизму;
 - 2.2.3. гласності, публічності;
 - 2.2.4. рівноправності всіх перед законом;
 - 2.2.5. забезпечення рівного доступу всіх верст населення до інформації;
 - 2.2.6. вільного вираження поглядів та переконань, свободи думки та слова;
 - 2.2.7. не допущення звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод людини і громадянина;
 - 2.2.8. дотримання органами державної влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами повноважень передбачених Конституцією та законами України.
- 2.3. **Основні напрями діяльності Організації для досягнення її мети є:**
 - 2.3.1. сприяння утвердженню в суспільстві верховенства права;
 - 2.3.2. збір, узагальнення, оприлюднення громадської думки щодо інформації, подій в державі;
 - 2.3.3. збір, узагальнення, оприлюднення громадської, наукової, експертної думки з питань необхідності змін до національного законодавства, усунення в ньому прогалин;

- 2.3.4. вивчення, визначення правових та організаційних засад проведення процедури люстрації;
- 2.3.5. визначення основних люстраційних критеріїв щодо сприяння очищення органів судової влади, державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб;
- 2.3.6. здійснення громадського контролю за діяльністю органів державного апарату та судової влади, посадових осіб таких органів;
- 2.3.7. проведення аналізу діяльності осіб, які займають посади в органах державного апарату або судової влади, або кандидатів на такі посади, на відповідність їх люстраційним критеріям;
- 2.3.8. підготовка висновків, оприлюднення таких висновків про сумісність та/або несумісність певних осіб, на зайняття посад в органах державного апарату або судової влади, висвітлення громадської думки щодо таких суб'єктів, їх діяльності, інформації що має значення на предмет відповідності та доцільності зайняття ними посад та виконання владних повноважень;
- 2.3.9. створює установи і організації зі статусом юридичної особи;
- 2.3.10. сприяє розвитку зовнішніх зв'язків;
- 2.3.11. підтримує прямі міжнародні контакти і зв'язки, укладає відповідні угоди, а також бере участь у здійсненні заходів, які не суперечать закону;
- 2.3.12. здійснення іншої діяльності спрямованою на досягнення мети Організації у всіх сферах в порядку та спосіб незаборонений законом.

3. ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЇХ ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ

- 3.1. Членом Організації може стати будь-яка фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка досягла 18 років, відповідає критеріям членства, які встановлює Рада Організації.
- 3.2. Прийом в члени Організації проводиться за рішенням Ради Організації на підставі заяви особи, яка подана на ім'я Голови Ради та/або Ради Організації. Особа, рішення щодо заяви якої Радою Організації не прийнято, вважається членом Організації без права вирішального голосу.
- 3.3. Вихід з Організації здійснюється за власним бажанням особи або за рішенням Ради Організації. Критерії членства та вимоги до членів Організації затверджуються Радою Організації.
- 3.4. Члени Організації мають право: брати активну участь у виробленні, прийнятті й виконанні рішень Організації; прийняття участі у зборах, діях, акціях Організації, обирати і бути обраними до керівних органів Організації; звертатися із заявами до керівних органів Організації і отримувати відповідь по суті; вільного виходу з Організації в порядку встановленому Статутом та внутрішніми розпорядчими рішеннями Організації.
- 3.5. Члени Організації зобов'язані: виконувати вимоги Статуту, внутрішні розпорядчі рішення керівних органів Організації; подавати приклад у додержанні законності і норм суспільної моралі, сприяти досягненню мети і завдань Організації.

4. СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЇ

- 4.1. Організація може мати відокремлені підрозділи, без статусу юридичної особи, які створюються Радою Організації за територіальною ознакою, керуються Статутом Організації та відповідними Положеннями.
- 4.2. Відокремлені підрозділи легалізуються відповідно до положень чинного законодавства.
- 4.3. Відокремлені підрозділи мають право:

- 4.3.1. організовувати виконання статутних завдань Організації, рішень її керівних органів;
- 4.3.2. розробляти стратегію, тактику і конкретні заходи щодо вирішення актуальних проблем членів Організації;
- 4.3.3. сприяти розробці комплексних програм, спрямованих на реалізацію мети Організації;
- 4.3.4. брати участь у громадсько-політичній діяльності;
- 4.4. Керівними органами відокремленого підрозділу є Голова відокремленого підрозділу Організації, який діє в межах компетенції, визначеної цим Статутом та відповідним Положенням. Голова відокремленого підрозділу Організації підпорядковується Голові Ради Організації.

5. КЕРІВНІ ОРГАНИ ОРГАНІЗАЦІЇ

- 5.1. Вищим керівним органом Організації є Загальні збори.
- 5.2. Участь у Загальних зборах мають право всі члени Організації. Загальні збори скликаються в разі потреби за рішенням Ради Організації але не рідше ніж раз на три роки.
- 5.3. Дата, час, місце проведення та проект порядку денного Загальних зборів визначаються Радою Організації. Рада Організації за 7 днів до проведення Загальних зборів публічно оприлюднює повідомлення про порядок денний, відомості про дату, час і місце проведення Загальних зборів на офіційному веб-порталі та /або офіційній сторінці в соціальній мережі, що визначається за рішенням Ради Організації. Внесення змін або доповнень порядку денного Загальних зборів має право Голова Ради, Рада Організації. Внесення пропозицій змін або доповнень порядку денного Загальних зборів має право член Організації в випадку якщо письмова пропозиція щодо таких змін були отримані Радою не менш ніж за три дні до проведення Загальних зборів і в подальшому були підтримані більшістю членів, зареєстрованих на Загальних зборів.
- 5.4. Форма голосування визначається рішенням Ради Організації та може бути змінена Загальними зборами.
- 5.5. Один член Організації має один голос. Член Організації може використовувати право голосу тільки особисто. Особа, рішення щодо заяви про членство якої Радою Організації не прийнято, вважається членом Організації без права вирішального голосу (з правом дорадчого голосу).
- 5.6. Рішення Загальних зборів є ухваленням, якщо за нього проголосувало більшість членів (50 відсотків + 1 голос), що зареєструвались на Загальних зборах. Рішення Загальних зборів є обов'язковими для всіх членів Організації.
- 5.7. За результатами Загальних зборів складається протокол, якій підписується Головою та Секретарем Загальних зборів.
- 5.8. **Загальні збори Організації:**
 - 5.9.1. Визначають пріоритетні напрями, найважливіші питання діяльності Організації;
 - 5.9.2. затверджують Статут Організації, вносить до нього зміни і доповнення. Внесення змін до статуту/затвердження нової редакції статуту затверджується рішенням Загальних зборів, якщо за нього проголосувало 3/4 членів Організації, зареєстрованих на Загальних зборах з правом голосу.
 - 5.9.3. визначають пріоритетність напрямів громадсько-політичного та соціального розвитку Організації;
 - 5.9.4. визначають кількісний склад Ради, затверджують положення про Раду;
 - 5.9.5. обирають Раду та Голову Ради строком на п'ять років;
 - 5.9.6. скасовують рішення Ради та Голови Ради;

- 5.9.7. затверджують звіти Ради;
- 5.9.8. розглядають скарги членів Організації на дії, бездіяльність або рішення Ради Організації, Голови Ради або інших членів Організації в порядку передбаченим Статутом;
- 5.9.9. приймають рішення про реорганізацію або добровільне припинення Організації.
- 5.10. У період між Загальними зборами керівництво Організацією здійснює Рада, яка організовує та забезпечує виконання рішень Загальних зборів, а також здійснює поточне керівництво діяльністю Організації. Рада Організації несе відповідальність за стратегічне планування подальшого розвитку Організації, стратегічне управління діяльністю Організації, а також управління ризиками.
- 5.11. Персональний склад та чисельність Ради визначається Загальними зборами. Очолює Раду Голова Ради, який обирається на Загальних зборах.
- 5.12. Організаційною формою роботи Ради Організації є засідання, які скликаються Головою Ради та проводяться у разі необхідності. Засідання Ради Організації скликаються на вимогу Голови Ради або 1/3 членів Ради Організації.
- 5.13. Рішення прийняті на засіданнях Ради оформлюються Протоколом, який підписується Головою Ради та Секретарем або всіма учасниками, що приймали участь в засіданні. Протокол засідання повинен бути виготовлений протягом 5 (п'яти) днів з дня проведення засідання. Регламент проведення засідань, доступ інших осіб на засідання визначаються Радою Організації.
- 5.14. Засідання є правомочними, якщо на них присутні не менше, ніж 2/3 членів Ради Організації. Рішення приймаються простою більшістю членів Ради, що приймають участь у засіданні. В випадку рівного розподілу голосів на засіданні Ради голос Голови Ради є вирішальним. Засідання можуть проводитися дистанційно за допомогою телефонного, електронного зв'язку, про що обов'язково зазначається в протоколі засідання Ради.
- 5.15. Рада підзвітна Загальним зборам Організації.
- 5.16. Рада Організації:
 - 5.16.1. виробляє стратегію і тактику діяльності Організації;
 - 5.16.2. керує діяльністю відокремлених підрозділів Організації, призначає їх керівників;
 - 5.16.3. затверджує положення відокремлених підрозділів Організації;
 - 5.16.4. затверджує бюджети Організації та звіти про їх виконання;
 - 5.16.5. затверджує символіку (емблему, інший розпізнавальний знак, прапор) Організації;
 - 5.16.6. позбавляє членства Організації внаслідок втрати довіри до члена Організації;
 - 5.16.7. розглядає первинні скарги членів Організації на дії, бездіяльність або рішення Голови Ради та його заступників, керівних органів, керівних осіб відокремлених підрозділів Організації інших членів Організації;
 - 5.16.8. приймає рішення про заснування Організацією підприємств, установ та організацій, затверджує їх статuti, рішення про відкриття відокремлених підрозділів (територіальних відділень, філій) та затверджує їх положення.
- 5.17. Рішення Ради щодо виключення із членів Організації приймаються кваліфікованою більшістю, не меншою ніж 2/3 голосів від кількості членів Ради, що приймають участь у засіданні; всі інші рішення є правомочними, якщо за них проголосувало більше половини від кількості членів Ради, що приймають участь у засіданні.
- 5.18. Рада Організації зобов'язана звітувати про свою діяльність, для чого щорічно оприлюднює звіт на офіційному веб порталі та /або офіційній сторінці в соціальній мережі, що визначається за рішенням Ради Організації.
- 5.19. У період між діяльністю Загальних зборів Організації управлінські функції виконує Рада. У період між діяльністю Ради Організації управлінські функції виконує Голова Ради.
- 5.20. Рада може делегувати свої повноваження Голові Ради.

5.21. Голова Ради:

- 5.21.1. представляє інтереси і здійснює дії від імені Організації без довіреності;
- 5.21.2. представляє позицію Організації у засобах масової інформації; робить будь-які публічні заяви від імені Організації та представляє офіційну позицію Організації з будь-яких питань;
- 5.21.3. здійснює представництво та/або організовує взаємодію з органами державної влади, державними і громадськими організаціями України, будь якими установами, незалежно від форми власності та підпорядкування, громадянами України, іншими особами;
- 5.21.4. представляє і захищає в державних і громадських організаціях законні інтереси Організації та його членів;
- 5.21.5. приймає від імені Організації економічні, матеріально-фінансові та інші зобов'язання, укладає угоди, контракти, забезпечує оперативне керівництво майном Організації, відкриває банківські рахунки;
- 5.21.6. управляти, розпоряджається коштами та майном Організації у межах повноважень визначених Статутом;
- 5.21.7. має право підпису фінансових документів та уповноваження інших осіб підписувати фінансові та інші документи від імені Організації.
- 5.22. Член Організації має право оскаржити рішення, дію або бездіяльність іншого члена Організації, Голови Ради, Рада Організації або Загальних зборів Організації шляхом подання письмової скарги, а саме:
 - 5.22.1. на дії, бездіяльність або рішення члена Організації – первинна скарга подається до Голови Ради, який зобов'язаний дати можливість особі, дії чи бездіяльність якої оскаржується, надати письмові пояснення, та протягом 30 календарних днів з моменту отримання скарги її розглянути. Після вказаного строку скаржник має право ознайомитися з результатами розгляду скарги. Голова Ради може скерувати розгляд скарги на засідання Ради. В разі відхилення скарги – повторна скарга може бути подана до Загальних зборів, які зобов'язані розглянути скаргу на найближчому засіданні, із обов'язковим запрошенням члена Організації який скаржиться, а також члена Організації дії, бездіяльність або рішення якого оскаржується.
 - 5.22.2. на дії, бездіяльність або рішення члена Ради Організації, Голови Ради – первинна скарга подається до Ради Організації, яке зобов'язане розглянути скаргу на найближчому засіданні, із обов'язковим запрошенням члена Організації, який скаржиться, а також члена Організації дії, бездіяльність або рішення якого оскаржується. В разі відхилення скарги радою Організації – повторна скарга може бути подана до Загальних зборів Організації, які зобов'язані розглянути скаргу на найближчих зборах, із обов'язковим запрошенням члена Організації який скаржиться, а також члена Організації дії, бездіяльність або рішення якого оскаржується.
 - 5.22.3. на дії, бездіяльність або рішення Загальних зборів Організації – до відповідного суду.

6. МАЙНО ОРГАНІЗАЦІЇ

- 6.1. Організація може мати у власності кошти, засоби та будь-яке майно, майнові права необхідні для здійснення статутної діяльності.
- 6.2. Кошти Організації утворюються із вступних та членських внесків, порядок внесення та розмір яких визначається Радою Організації; добровільних внесків та пожертвувань організацій, осіб; видавничої діяльності, лотереї, реклами; коштів пожертвуваних та подарованих; коштів, отриманих від виробничо-господарської діяльності заснованих Організації господарсько-господарської діяльності як на Україні, так і за кордоном, інших джерел не заборонених законом.
- 6.3. Загальні Збори мають право переглядати розмір, періодичність оплати і порядок використання вступних, членських внесків визначених Радою Організації.

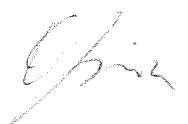
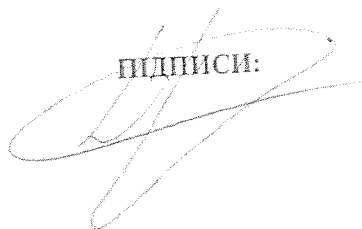
- 6.4. Кошти і майно Організації використовуються для виконання статутних завдань, соціально-побутові потреб і утримання штатних працівників, інші потреби не заборонених законом.
- 6.5. Організація є юридичною особою, має право розпоряджатися майном і засобами, відкривати і закривати поточні та інші рахунки в установах банків, проводити по них грошово-розрахункові операції, укладати договори і угоди, видавати довіреності, бути позивачем і відповідачем в суді, має печатку, бланки, штампи та іншу атрибутику.

7. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

- 7.1. Припинення діяльності Організації здійснюється:
- 7.1.1. за рішенням Загальних зборів, шляхом добровільного припинення (саморозпуску) або реорганізації шляхом приєднання до іншого громадського об'єднання такого самого статусу, якщо за нього проголосувало не менш як 3/4 голосів присутніх членів Загальних зборів;
- 7.1.2. за рішенням суду про заборону (примусовий розпуск) Організації.
- 7.2. Вищий орган управління, який прийняв рішення про саморозпуск Організації, створює ліквідаційну комісію або доручає керівному органу здійснювати повноваження ліквідаційної комісії для проведення припинення Організації як юридичної особи, а також приймає рішення щодо використання коштів та майна Організації після його ліквідації відповідно до статуту.
- 7.3. У разі саморозпуску Організації його майно та кошти після задоволення вимог кредиторів передаються за рішенням Загальних зборів Організації на статутні або благодійні цілі іншому (кільком іншим) громадському об'єднанню, а в разі неприйняття такого рішення - зараховуються відповідно до закону до державного або місцевого бюджету.
- 7.4. Діяльність Організації без статусу юридичної особи вважається припиненою з дня отримання повідомлення про таке рішення від особи, уповноваженої її представляти, уповноваженим органом з питань реєстрації. На підставі зазначеного повідомлення уповноважений орган з питань реєстрації вносить відомості про припинення діяльності Організації до Реєстру громадських об'єднань.
- 7.5. В випадку внесення даних про Організацію до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців з дня внесення запису до зазначеного державного реєстру про рішення Загальних зборів Організації про саморозпуск розпочинається припинення Організації як юридичної особи та набуває повноважень ліквідаційна комісія.
- 7.6. З дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців запису про рішення Загальних зборів Організації про саморозпуск таке рішення не може бути скасоване Організацією.
- 7.7. Реорганізація Організації, здійснюється шляхом його приєднання до іншого громадського об'єднання такого самого статусу. Реорганізація здійснюється на підставі рішення громадського об'єднання, яке приєднується, про припинення діяльності з приєднанням до іншого об'єднання та рішення громадського об'єднання, до якого приєднуються, про згоду на таке приєднання. У разі реорганізації організації його майно, активи та пасиви передаються правонаступнику.
- 7.8. Процедура припинення Організації здійснюється ліквідаційною комісією, яка призначається Загальними зборами або судом.
- 7.9. У разі ліквідації Організації її активи повинні бути передані одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховані до доходу бюджету, якщо інше не передбачено чинним законодавством.

ПІДПИСИ:

Соболев Егор Викторович

Козаченко Тетяна Анатоліївна

Волох Карл

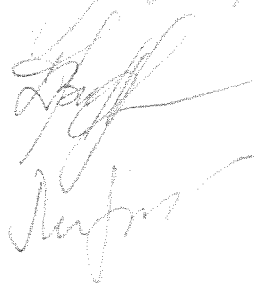
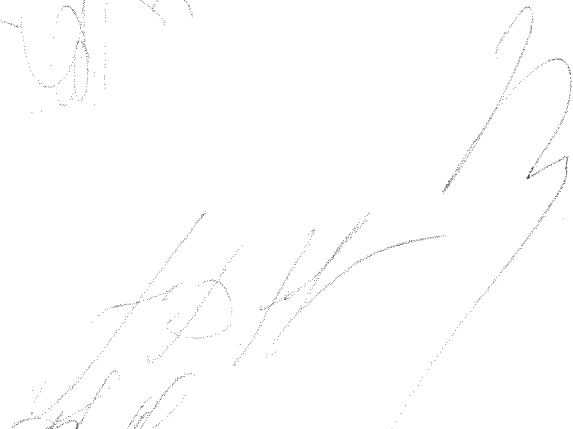
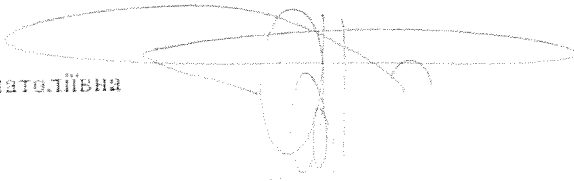
Маньковський Максим Вікторович

Другова Надія Валеріївна

Мірошник Олена Олександрівна

Данькова Наталія Олександрівна

Прохира Віра Олегівна

Почерк: підлягає уніфікації
історії, документи
Продукція: не, брешуровано
та сформовано початково
апр. 2013

Міністерство внутрішніх справ
України
Державний архів
Львівська обласна адміністрація
Львівська обласна рада
Львівська обласна інспекція державної безпеки
Львівська обласна інспекція державної охорони
Львівська обласна інспекція державної міліції
Львівська обласна інспекція державної пожежної безпеки
Львівська обласна інспекція державної служби безпеки
Львівська обласна інспекція державної служби охорони
Львівська обласна інспекція державної служби пожежної безпеки
Львівська обласна інспекція державної служби пожежної безпеки

Григор

ВИПИСКА
з Єдиного державного реєстру юридичних осіб
та фізичних осіб-підприємців

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ "ГРОМАДСЬКИЙ
ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ"

Ідентифікаційний код юридичної особи:
39534586

Місцезнаходження юридичної особи:
01021, М.КИЇВ, ВУЛИЦЯ ІНСТИТУТСЬКА, БУДИНОК 14

Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців про проведення державної реєстрації:
08.12.2014, 1 070 102 0000 056200

Прізвище, ім'я та по батькові осіб, які мають право вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори, та наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи або фізичної особи-підприємця:
ДРІК ОЛЕКСАНДРА МИКОЛАЇВНА - керівник

Прізвище, ім'я та по батькові осіб, які мають право вчиняти юридичні дії від імені юридичної особи без довіреності, у тому числі підписувати договори, та наявність обмежень щодо представництва від імені юридичної особи або фізичної особи-підприємця:
відомості відсутні

Дата та номер запису про взяття на облік, назва та ідентифікаційні коди органів статистики, Міндоходів, Пенсійного фонду України, в яких юридична особа перебуває на обліку:

09.12.2014, ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТАТИСТИКИ,

21680000

09.12.2014, 265514158582, ДПІ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ ГУ ДФС У М.КИЄВІ, 39669867 (дані про взяття на облік як платника

податків)

09.12.2014, 10000000309613, ДПІ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ ГУ ДФС У М.КИЄВІ, 39669867 (дані про взяття на облік як платника єдиного внеску)

Не підлягає постановці на облік в ПЕНСІЙНОМУ ФОНДІ УКРАЇНИ у зв'язку з прийняттям Закону України від 04.07.2013 № 406-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи"

Дані про основний вид економічної діяльності:

94.99 Діяльність інших громадських організацій, н. в. і. у.

Дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску:

100000000309613

Клас професійного ризику виробництва платника єдиного внеску за основним видом його економічної діяльності:

1

Дата та час видачі виписки:

10.07.2015 10:35:54

Державний реєстратор

ДЕМЕШКО В.В.

29 вересня 2016 року
Вих. № 161017/02

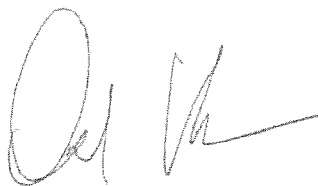
РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Цим листом засвідчуємо, що громадська організація «Громадський Люстраційний Комітет» (м. Київ) протягом 2015-2016 рр. виконувала грантовий проект «Участь громадськості у процедурах люстрації як запорука ефективного очищення влади в Україні» за підтримки Проекту «Справедливе правосуддя» Агентства США з міжнародного розвитку (USAID). Мета грантового проекту – підвищення спроможності, обізнаності та навичок громадськості для здійснення моніторингу процесів перевірки та люстрації.

Можемо рекомендувати громадську організацію як професійну та успішну організацію, яка працює в сфері забезпечення розвитку співпраці та координації громадян з питань люстрації та спільного вирішення проблем, пов'язаних з очищенням влади.

З повагою,

Керівник проекту USAID
«Справедливе правосуддя»

Девід Вон

29000, м. Хмельницький,
вул. Гагаріна, 26
тел. (0382) 65-81-67
факс (0382) 70-40-83
e-mail: office@auditservice.com.ua
www.auditservice.com.ua

код ЄДРПОУ 21323931
р/р 26002000250758
ПАТ Укрсоцбанк
м. Хмельницького
МФО 300023

Аудитсервіс

АУДИТОРСЬКА ФІРМА

Свідчення про внесення в Реєстр рішення АПУ № 0128 від 26 січня 2001 року

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

(звіт незалежного аудитора)
щодо річної фінансової звітності
ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
«ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»,
станом на 31 грудня 2015 року

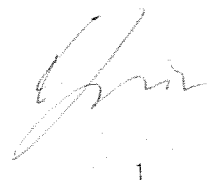
Адресат – Засновники Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»;
- Керівництву Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ».

ЗВІТ ЩОДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Основні відомості про юридичну особу

Повне найменування	Громадська організація «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»
Код за ЄДРПОУ	39534586
Місцезнаходження	01021, м. Київ, вулиця ІНСТИТУТСЬКА, б. 14
Дата державної реєстрації	08.12.2014 р.
Номер запису в ЄДР	1 070 102 0000 056 200
Основні види діяльності	Код КВЕД 94.99 Діяльність інших громадських організацій н. в. і. у.
Керівник (Голова Ради Організації)	Соболев Єгор Вікторович з 08.12.2014 по 09.07.2015 року (протокол № 1 від 17.10.2014 року Загальних зборів Організації). Дрік Олександра Миколаївна з 10.07.2015 року (протокол № 4 від 19.06.2015 року Загальних зборів Організації).
Кількість працівників	7

Ми провели аудит фінансового звіту суб'єкта малого підприємництва Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» (надалі - Організація, що додається, яка включає: Баланс станом на 31 грудня 2015 року (ф. № 1-м); Звіт про фінансові результати за 2015 рік (ф. № 2-м).

Відповідальність управлінського персоналу за фінансову звітність

Управлінський персонал Організації несе відповідальність за складання і достовірне подання цієї фінансової звітності відповідно до Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, відповідно до Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" та за такий внутрішній контроль, який управлінський персонал визнає необхідним для забезпечення складання фінансової звітності, що не містить суттєвих викривлень унаслідок шахрайства або помилки.

Відповідальність аудитора

Відповідальністю аудитора є висловлення думки щодо цієї фінансової звітності на основі результатів аудиту. Ми провели аудит відповідно до Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг (далі - Міжнародні стандарти аудиту). Ці стандарти вимагають від нас дотримання відповідних етичних вимог, а також планування й виконання аудиту для отримання достатньої впевненості, що фінансова звітність не містить суттєвих викривлень.

Аудит передбачає виконання аудиторських процедур для отримання аудиторських доказів щодо сум та розкриттів у фінансовій звітності. Вибір процедур залежить від судження аудитора, включаючи оцінку ризиків суттєвих викривлень фінансової звітності внаслідок шахрайства або помилки. Виконуючи оцінку цих ризиків, аудитор розглядає заходи внутрішнього контролю, що стосуються складання та достовірного подання Організацією фінансової звітності, з метою розробки аудиторських процедур, які відповідають обставинам, а не з метою висловлення думки щодо ефективності внутрішнього контролю Організації. Аудит включає також оцінку відповідності використаної облікової політики, прийнятності облікових оцінок, зроблених управлінським персоналом, та загального подання фінансової звітності.

Ми вважаємо, що отримали достатні і належні аудиторські докази для висловлення нашої думки.

Висловлення думки

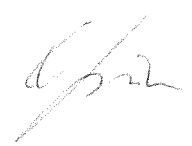
щодо Фінансового звіту Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ» за 2015 рік відповідно до МСА 700 «Формулювання думки у звіті незалежного аудитора».

Немодифікований аудиторський висновок

- На нашу незалежну професійну думку, фінансова звітність подає достовірно, в усіх суттєвих аспектах фінансовий стан Громадської організації „ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ” станом на 31 грудня 2015 року та його фінансові результати за рік, що закінчився на зазначену дату, відповідно до Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку.

Інші питання

Не вносячи до нашого висновку застережень, в наступних пояснювальних параграфах, ми звертаємо увагу на додаткову інформацію.

ЗВІТ ПРО ІНШІ ПРАВОВІ ТА РЕГУЛЯТОРНІ ВИМОГИ

Загальні положення

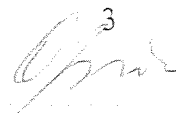
Відповідно до вимог Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV Організація встановила принципи, методи і процедури, що використовувалися для складання фінансової звітності (наказ про облікову політику № 01-з від 25 березня 2015 р.). Протягом 2015 року до облікової політики Організації було внесено зміни (про вартість основних засобів). Відповідно до внесених змін до підпункту 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, Закон України від 17.07.2015 року № 655-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо зменшення податкового тиску на платників податків», Наказом №07-1-з від 25 серпня 2015 року. Організація веде бухгалтерський облік господарських операцій щодо майна і результатів своєї діяльності в натуральних одиницях і в узагальненому грошовому виразі шляхом безперервного документального і взаємопов'язаного їх відображення. Організація вибрала журнально-ордерну форму ведення бухгалтерського обліку з використанням сертифікованої бухгалтерської програми 1 С.8.2. Бухгалтерський облік господарських операцій здійснюється методом подвійного запису згідно з Планом рахунків бухгалтерського обліку у відповідних журналах-ордерах та аналітичних відомостях. Облік повністю автоматизований. Підставою для бухгалтерського обліку є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи складаються під час здійснення господарських операцій, а якщо це неможливо - безпосередньо після її закінчення. Інформація, що міститься у прийнятих до обліку первинних документів, систематизується на рахунках бухгалтерського обліку в регістрах синтетичного та аналітичного обліку шляхом подвійного запису їх на взаємопов'язаних рахунках бухгалтерського обліку. Господарські операції відображені в облікових регістрах у тому звітному періоді, в якому вони були здійснені.

Відповідно до ст. 10 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 р. № 996-XIV з метою забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності, Організацією була проведена річна інвентаризація активів і зобов'язань згідно з наказом №14-з від 21 грудня 2015 року. Порядок проведення та відображення результатів річної інвентаризації в обліку відповідають вимогам «Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань» затвердженого наказом Мінфіну України від 02.09.2014 р. № 879 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30 жовтня 2014 р. за № 1365/26142. В ході інвентаризації розбіжностей між фактичними та даними бухгалтерського обліку не встановлено.

Оцінка статей активів, зобов'язань та власного капіталу та їх розкриття здійснюється Організацією відповідно до принципів, встановлених національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку та облікової політики Організації.

Звітність складено на підставі даних оборотно-сальдової відомості, у якій немає розбіжностей з регістрами синтетичного та аналітичного обліку і первинними документами. Існують адекватні та достовірні дані з усіх суттєвих питань аудиторської перевірки звітності. Надана інформація є достатньою для відображення реального стану справ у Організації.

Концептуальною основою для підготовки фінансового звіту Організації є Положення (стандарт) бухгалтерського обліку, в т.ч. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», інші нормативно-правові акти щодо ведення

3

бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, внутрішні положення Організації. Статистична та фінансова звітність складається та подається до відповідних державних органів своєчасно. Фінансова звітність підписана уповноваженою особою.

Інформація про активи, зобов'язання та чистий прибуток (збиток) відповідно до Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку.

Визнання, класифікація та оцінка основних засобів і незавершених капітальних інвестицій організації відповідає вимогам П(С)БО 7 «Основні засоби». Бухгалтерський облік основних засобів і незавершених капітальних інвестицій здійснювався на підставі первинних документів. Зараховані на баланс Організації основні засоби обліковуються за первісною вартістю, тобто за фактичними витратами на їх придбання. Об'єкт основних засобів визнається Організацією активом, якщо існує імовірність того, що воно отримає в майбутньому економічні вигоди від його використання та вартість його може бути достовірно визначено. Відповідно до наказу про облікову політику ОРГАНІЗАЦІЄЮ до складу основних засобів відносяться матеріальні активи очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких перевищує 2500 грн. (з 01.09.2015 р. 6000 грн.). Ліквідаційна вартість об'єктів основних засобів дорівнює нулю.

Сума капітальних інвестицій в усі види необоротних активів, а також інвестиції в їх реконструкцію, модернізацію та інші види поліпшень, що здійснюється для власних потреб ОРГАНІЗАЦІЮ, відображено по рахунку 15 "Капітальні інвестиції". При проведенні аналізу визначення складу основних засобів на відповідність критеріям П(С)БО 7 «Основні засоби» (далі – П(С)БО 7) перевіркою встановлено відповідність основних засобів критеріям П(С)БО 7. Первісна вартість основних засобів станом на 31.12.2015 року складає 41,3 тис. грн. Амортизація основних засобів нараховується із застосуванням прямолінійного методу. Сума зносу основних засобів станом на 31.12.2015 р. становить 18,6 тис. грн., залишкова вартість 22,7 тис. грн. Знос складає 45 % первісної вартості основних засобів. Основні засоби щодо яких існує обмеження права власності відсутні. Склад основних засобів, достовірність і повнота їх оцінки, а також ступінь розкриття інформації в цілому відповідають вимогам П(С)БО 7.

Визнання, класифікація та оцінка запасів відповідає вимогам П(С)БО 9 «Запаси». Облік запасів ОРГАНІЗАЦІЯ здійснює відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» (далі – П(С)БО 9). Сума запасів, станом на 31.12.2015 р. становить 1,4 тис. грн., які є виробничими запасами. Одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група. Придбані (отримані) або вироблені запаси зараховуються на баланс ОРГАНІЗАЦІЮ за первісною вартістю. Первісна вартість запасів визначається згідно з П(С)БО 9. При списанні запасів оцінка їх здійснюється за методом FIFO. Списання запасів проводиться на підставі актів на списання, які підписані уповноваженими особами ОРГАНІЗАЦІЇ та затверджені в установленому порядку. Обсяг розкриття інформації про запаси відповідає вимогам П(С)БО 9.

Визнання, класифікація та оцінка дебіторської заборгованості реальна і відповідає вимогам П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість». Сума дебіторської заборгованості за товари, роботи, послуги ОРГАНІЗАЦІЇ включена до підсумку балансу станом на 31.12.2015 р. за чистою реалізаційною вартістю в сумі 6,7 тис. грн. Операції по поточному рахунку велися відповідно до вимог чинного законодавства. Залишок грошових коштів на 31.12.2015 року складає 111,0 тис. грн.

Станом на 31.12.2015 року активи організації складають 141,8 тис. грн.

Власний капітал, його структура та призначення в Фінансовому звіті суб'єкта малого підприємництва відображають дійсний стан пасивів. Власний капітал, відображений у

фінансовій звітності станом на 31.12.2015 р., становить – 4,9 тис. грн. і є не покритим збитком діяльності Організації в 2015 році. Правильність та адекватність визначення власного капіталу, його структура та призначення в Організації станом на 31 грудня 2015 р. відповідає вимогам П(С)БО та Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств та організацій.

В розділі «Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення» відображено залишок невикористаних коштів отриманих організацією у вигляді безповоротної фінансової допомоги та добровільних пожертвувань в сумі 127,6 тис. грн.

Визнання, класифікація та оцінка поточних зобов'язань і забезпечень, відображених в Балансі відповідає П(С)БО 11 «Зобов'язання».

Поточні зобов'язання ОРГАНІЗАЦІЇ на загальну суму 5,0 тис. грн., достовірно відображені в фінансовій звітності, станом на 31.12.2015 р., адекватно обліковій бухгалтерській інформації і носять поточний характер. Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги складає 5,0 тис. грн., доходи майбутніх періодів складають 14,1 тис. грн.

Станом на 31.12.2015 року капітал та зобов'язання Організації складають 141,8 тис. грн.

Доходи Організації відображені в Звіті про фінансові результати (форма № 2м) за 2015 рік складають 727,3 тис. грн.

Відображення доходів в бухгалтерському обліку ОРГАНІЗАЦІЇ здійснюється на підставі первинних документів, передбачених статтею 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 року № 996-XIV. За результатами аудиторської перевірки встановлено, що дані, відображені в оборотно-сальдових відомостях, наданих аудиторам стосовно доходів Організації за 2015 рік відповідають первинним документам. На думку аудитора, в усіх суттєвих аспектах бухгалтерський облік доходів Організації ведеться у відповідності до норм П(С)БО 15 "Дохід", затвердженого наказом Мінфіну України від 29.11.1999 р. № 290. Доходи від цільового фінансування визнаються протягом тих періодів, у яких були здійснені витрати, пов'язані з виконанням умов цільового фінансування (п. 17 П(С)БО 15). Цільове фінансування капітальних інвестицій визнається доходом протягом періоду корисного використання відповідних об'єктів інвестування (основних засобів, нематеріальних активів тощо) пропорційно до суми нарахованої амортизації цих об'єктів (п. 18 П(С)БО 15).

Витрати Організації відображені в Звіті про фінансові результати (форма № 2м) за 2015 рік складають 732,2 тис. грн.

На думку аудитора, облік витрат Організацією ведеться відповідно до норм П(С)БО 16 "Витрати", затвердженого наказом Мінфіну України від 31.12.1999 р. № 318.

Ідентифікація та оцінка аудитором ризиків суттєвого викривлення фінансової звітності ОРГАНІЗАЦІЄЮ внаслідок шахрайства

Під час виконання процедур оцінки ризиків і пов'язаної з ними діяльності для отримання розуміння суб'єкта господарювання та його середовища, включаючи його внутрішній контроль, як цього вимагає МСА 315 «Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища», нами виконано процедури необхідні для отримання інформації, яка використовувалася під час ідентифікації ризиків суттєвого викривлення внаслідок шахрайства у відповідності до МСА 240 «Відповідальність аудитора, що стосується шахрайства, при аудиті фінансової звітності». Також нами були подані запити до управлінського персоналу суб'єкта господарювання, які на нашу думку, можуть мати інформацію, яка, ймовірно, може допомогти при ідентифікації ризиків суттєвого викривлення внаслідок шахрайства або помилки. Нами виконані аналітичні процедури, в тому числі по суті з

 5

використанням деталізованих даних та інші. Нами отримано розуміння зовнішніх чинників, діяльності організації, структури та способу фінансування, облікової політики. Ми не отримали доказів обставин, які можуть свідчити про можливість того, що фінансова звітність містить суттєве викривлення внаслідок шахрайства або помилки.

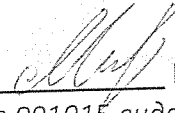
Основні відомості про аудиторську фірму:

Повне найменування відповідно до установчих документів;	Приватна аудиторська фірма "АУДИТСЕРВІС"
Номер та дата видачі Свідоцтва про внесення до Реєстру аудиторських фірм та аудиторів, які одноособово надають аудиторські послуги, виданого Аудиторською палатою України	Свідоцтво № 0128, від 26 січня 2001р., чинне - до 24 вересня 2020 року
Серія, номер та строк дії Свідоцтва про внесення до реєстру аудиторських фірм, які можуть проводити аудиторські перевірки професійних учасників ринку цінних паперів, виданого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку	Серія та № Свідоцтва Р 000295 серія П, діє з 19.02.2013 р. до 24.09.2020 р.
Прізвища, імена, по батькові аудиторів, що проводили аудит; номери, серії, дати видачі, сертифікатів аудиторів, виданих АПУ	Мялковський Анатолій Йосипович (сертифікат аудитора серія А № 001015 від 24.03.1994 р.); Сербін Іван Іванович (сертифікат аудитора серія А № 001022 від 24.03.1994 р.)
Місцезнаходження та фактичне місце розташування	29000, Хмельницька обл., м. Хмельницький, вул. Гагаріна, 26
Телефон (факс)	+38 (0382) 658-167; 704-083

Основні відомості про умови договору на проведення аудиту

Аудит фінансового звіту суб'єкта малого підприємництва Громадської організації «ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ», що додається, яка включає: Баланс станом на 31 грудня 2015 року (ф. № 1-м); Звіт про фінансові результати за 2015 рік (ф. № 2-м).
проведено відповідно до договору № 24 від 20 вересня 2016 року, в період з 20 по 23 вересня 2016 року.

Дата складання аудиторського висновку: 30 вересня 2016 року

Директор ПАФ «АУДИТСЕРВІС» Мялковський А.Й.
/сертифікат аудитора серія А № 001015 виданий Аудиторською палатою України
24.03.1994 р., продовжений до 24.03.2018 р./

Дрік Олександра Миколаївна, народилась в м. громадянка
України. Безпартійна. До кримінальної відповідальності не притягувалася. Незаміжня, дітею не маю.

Освіта

Закінчила Інститут міжнародних відносин КНУ ім. Тараса Шевченка за спеціальністю «Міжнародна інформація». У 2008 отримала базову вищу освіту за напрямом підготовки «Міжнародні відносини» та здобула кваліфікацію бакалавра, фахівця із міжнародної інформації (аналітик-міжнародник). Тема дипломної роботи: «Особистісний чинник у визначенні стратегії міжнародної політики: психобіографічний аналіз в оцінці міжнародних політичних лідерів (на прикладі Президента Російської Федерації Володимира Путіна та Канцлера Німеччини Герхарда Шредера)».

Продовжила навчання в Англії. У 2008 вступила до Шеффілдського міжнародного коледжу в Англії на програму «Бізнес, право та соціальні науки» (Business, Law and Social Sciences). За результатами навчання отримала відзнаку і стипендію від Університету Шеффілду на продовження навчання для здобуття освіньо-кваліфікаційного рівня магістра. У 2009 вступила на факультет політики Університету Шеффілду. У 2010 отримала диплом Магістра міжнародної політики і права (MA in Global Politics and Law). Тема дипломної роботи: «Міжнародна безпека України: аналіз політичних, економічних, військових та соціальних загроз».

Зараз здобуваю вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» в Інституті післядипломної освіти КНУ ім. Т. Шевченка

Трудова діяльність

Трудову діяльність розпочала у 2004 році. Працювала в приватних компаніях за напрямком зв'язків з громадськістю (PR-менеджер ТОВ «Фірма СЕНДІ» (технічна організація масових заходів). Залишила роботу у зв'язку із від'їздом на навчання за кордон.

Після отримання диплому повернулась до України, де з вересня 2011 до вересня 2012 продовжила роботу за напрямком (працювала pr-менеджером сіті-гайду gloss.ua). Залишила роботу у зв'язку з від'їздом до Китаю, де прожила три місяці.

Після повернення з Китаю розпочала власну справу зі створення електронних та інтерактивних публікацій та маркетингу в соціальних мережах (smm). З серпня 2013 зареєстрована як фізична особа-підприємець.

З 2015 офіційно працюю в Громадській організації «Громадський люстраційний комітет».

Громадська діяльність

Під час навчання в Інституті міжнародних відносин була членом Секретаріату Всеукраїнської студентської ради при Міністерстві освіти, менеджером із зовнішніх зв'язків київського фестивалю «Студентська республіка», заступником редактора журналу Інституту міжнародних відносин «Міжнародник». Як представник студентського самоврядування брала участь у конференціях, круглий столах, семінарах, майстер-класах, навчальних програмах, в тому числі за кордоном.

У 2004 році була активним учасником Помаранчевої революції, де в Інституті міжнародних відносин був свій намет – №50. Така ж назва була у додатку до газети Інституту, який редакція випускала під час подій на Майдані.

Під час навчання в Коледжі та Університеті Шеффілду створила студентське самоврядування в коледжі, була студентським представником Комітету студентів та викладачів факультету політики, членом політичного співтовариства, членом Студентського союзу, ведучою радіо-передачі на студентському радіо Університету.

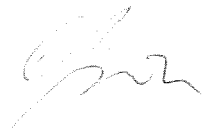
З 2010 року займалась некомерційними мистецькими та тревел-проектами (організовувала виставки сучасного мистецтва та благодійні заходи). Була дописувачем різних видань про мистецтво, подорожі, стиль життя.

Під час Євромайдану приєдналась як волонтер до громадської ініціативи люстраційний комітет. Протягом року відповідала за: написання всіх текстів організації, роботи з пресою, організації прес-конференцій, підготовки аналітичних матеріалів, роботи з партнерами

(Громадською радою з питань люстрації, Міністерством юстиції, дружніх громадських організацій), організації інформаційних кампаній, організації роботи інформаційного відділу, проведення журналістських розслідувань, офіційну комунікацію, організацію роботи активістів та волонтерів комітету. Восени 2015 їздила з візитом до Брюсселю на круглий стіл, організований Фондом Конрада Аденауера, та з метою зустрічей з віцепрезидентом та депутатами Європарламенту. Влітку у складі офіційної делегації Національного антикорупційного бюро та Антикорупційного парламентського комітету зустрічалась з представниками Ради Європи. Через рік і три місяці безперервної участі в роботі громадської організації була обрана Головою ради організації. У жовтні 2016 представляла Україну на міжнародній конференції Forum 2000 у Празі, до участі в якій були запрошені діючі та колишні Глави, прем'єр-міністри, міністри світових держав, керівники міжнародних організацій, редактори міжнародних видань того.

З моменту створення організація займалась розробкою Закону «Про очищення влади», добилась його ухвалення парламентом та підписання Президентом. Після ухвалення закону активісти Громадського люстраційного комітету:

- допомогли сформувати Громадську раду з питань люстрації при Мін'юсті, до якої увійшли громадські активісти та найкращі журналісти-розслідувачі;
- взяли участь у роз'ясненні люстрації Венеціанській комісії, яка в результаті визнала право України її проводити;
- не допустили скасування люстрації через Конституційний суд;
- відкрили власний Люстраційний реєстр, в якому на сьогодні більше 2 500 осіб;
- склали список ТОП-50 «недолюстрованих» і домоглися звільнення 47 осіб з цього списку;
- організували прийом та обробку скарг від громадян, яких станом на зараз налічується близько 9 000;
- за ініціативою Єгора Соболева створили та відкрили антикорупційний реєстр «Іменем України» — перелік кримінальних проваджень проти колишніх та нинішніх високопосадовців за терор громадян та розкрадання коштів в особливо великих розмірах;
- взяли участь у робочій групі з доопрацювання Закону, зміни до якого вже зареєстровані в Парламенті;
- допомогли зібрати перші декларації з метою створення онлайн-ресурсу, який розшифровує та публікує декларації чиновників: <http://declarations.com.ua>, ініційованим членом Громадської ради з питань люстрації при Мін'юсті Денисом Бігусом;
- з липня 2015 до березня 2016 громадська організація реалізувала проект за підтримки Програми «Справедливе правосуддя» USAID, спрямований на інформування та залучення громадян до процесів люстрації та підвищення рівня обізнаності громадян щодо своїх громадянських прав, необхідних для контролю за владою. Було розроблено пакет методичних матеріалів, які включають інфографіки з покроковими інструкціями з використання інструментів громадського контролю за процесами очищення влади. Проведено майстер-класи з очищення влади в 10 регіонах, які забезпечують громадський контроль за очищенням влади на місцях;
- ведуть систематичне інформування українців про перебіг, успіхи та проблеми процесів очищення влади через сторінки в соцмережах, сайт, електронний Дайджест люстрації (загальна аудиторія — близько 40 000 осіб) та активну співпрацю зі ЗМІ;
- 1 лютого 2016 ГЛК увійшов до складу коаліції антикорупційних ГО, які визначають своєю метою очищення органів державної влади від корупціонерів через перевірку декларацій «Декларації під контролем». Коаліція здійснює адвокаційну та інформаційну діяльність на захист законодавства про е-декларування та повноцінної роботи системи;
- розробили електронну систему для роботи з викривачами корупції, яка складається з трьох елементів: онлайн-форму повідомлення про невідповідності в деклараціях, внутрішню систему обробки і зовнішню частину — Реєстр корупціонерів, до якого вносяться ті особи, інформація про невідповідності яких в деклараціях була підтверджена за результатами перевірки.

Біографічна довідка кандидата до складу Громадської ради доброчесності

Смирнова Катерина Іванівна

Працює: Адвокатське об'єднання «Присяжний повірений», помічник адвоката

Громадянство: громадянка України

Число, місяць і рік народження:

Україна

Місце народження:

Освіта: вища, в 2001 році закінчила юридичний факультет Київського національного економічного університету, здобувши кваліфікацію бакалавра із правознавства, в 2002 році закінчила магістратуру юридичного факультету Київського національного економічного університету та отримала повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство», кваліфікація «Магістр з правового регулювання економіки»

Володіння мовами: українська, російська – вільно, англійська - рівень B2

Трудова діяльність:

3 грудня 1993 року по травень 1994 року - Київський завод електронних обчислювальних та управляючих машин «Електронмаш», оператор ЕОМ

3 серпня 1997 по червень 1999 - підприємство з іноземними інвестиціями ДП «Кебот», керівник структурного підрозділу

3 березня 2002 року по червень 2014 року - приватна юридична практика та підприємницька діяльність на підставі свідоцтва про реєстрацію фізичної особи-підприємця від 27.03.2002р.

3 липня 2014 року по теперішній час - Адвокатське об'єднання «Присяжний повірений», помічник адвоката

Членство в інститутах громадянського суспільства, громадська діяльність:

3 жовтня 1994 року по червень 1996 була засновником, наставником скаутської організації м.Києва

3 лютого 1999 року по теперішній час є членом Всеукраїнської дитячої громадської організації «Українське дитячо-юнацьке товариство «Січ» (дитяча козацька скаутська організація), юрист, наставник організації, в різні роки була членом Ради наставників, керівником проектів

3 вересня 2013 року по теперішній час - член Координаційної Ради Всеукраїнської громадської організації «Київське Віче»

3 травня 2013 року є прихильником та активістом Громадської організації Громадянський рух «Спільна справа

3 червня 2014 року по листопад 2015 року – член Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції при Вищій раді юстиції

3 лютого 2015 року по листопад 2015 року – член громадської ради при ГУ МВС у м.Києві

Додаткове спеціалізоване навчання під час виконання обов'язків члена ТСК:
19-20 лютого 2015 року - за підтримки Проекту USAID «Справедливе правосуддя», практичний семінар на тему «Добір суддів та дисциплінарна практика: здобутки, досвід Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та її діяльність в нових умовах»
24 лютого 2015 року - міжнародна конференція на тему «Зміцнення довіри громадськості до судової влади через покращення взаємної комунікації», організатори Рада суддів України та Державна судова адміністрація України за підтримки Проекту USAID «Справедливе правосуддя»
15-19 березня 2015 року навчальна поїздка до Польщі для ознайомлення з практикою люстрації та перевірки суддів та державних службовців, організатори Проект USAID «Справедливе правосуддя», Фундація «Відкритий діалог»
З 11 по 15 травня 2015 року – участь у міжнародній конференції «Зміцнення потенціалу судової влади у Східній Європі», м. Бухарест, Румунія
З 18 лютого 2015 року до липня 2015 року участь у заходах проекту Ради Європи «Підтримка реформи системи суддівської відповідальності в Україні»

Додаткова інформація: відсутні обставини, що є перешкодою для членства у Громадській раді доброчесності, передбачені ч. 4 ст. 87 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року

Контактна інформація:

18 лютого 2016р. І.І. Смирнова 27.

**Мотиваційний лист
кандидата до складу Громадської ради доброчесності**

Смирнова Катерина Іванівна

З набуттям чинності Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року вперше запроваджується механізм впливу громадськості на формування судового корпусу. Створюється Громадська рада доброчесності, що сприятиме Вищій кваліфікаційній комісії суддів у встановленні відповідності судді критеріям професійної етики та доброчесності під час кваліфікаційного оцінювання.

Стати членом Громадської ради доброчесності це велика довіра та відповідальність перед суспільством. Членам Громадської ради доброчесності в умовах створення такого громадського органу вперше необхідно буде організувати ефективну роботу з використанням всіх наданих Законом повноважень збирати, аналізувати інформацію, створити інформаційний портал для збору інформації щодо професійної етики та доброчесності суддів, кандидатів на посаду суддів, а також виробити практику надання за наявності підстав висновку Вищій кваліфікаційній комісії суддів України про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності, який додається до досьє кандидата на посаду судді або до суддівського досьє.

Громадська рада доброчесності має стати засобом співпраці Вищої кваліфікаційної комісії суддів та суспільства щодо кваліфікаційного оцінювання суддів, допомогти збільшити довіру суспільства до судової системи та повагу до суддів, забезпечити вплив суспільства на процедуру добору, кваліфікаційного оцінювання та призначення суддів. Особливо це важливо, зважаючи на запровадження як вищого спеціалізованого суду Вищого антикорупційного суду, від формування складу якого залежить, чи буде успішною робота всіх державних органів по боротьбі з корупцією в Україні.

Маю необхідні, набуті під час виконання обов'язків члена Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції досвід та знання щодо процедури добору, кваліфікаційного оцінювання суддів в умовах реформи судової влади, ролі судової влади у запобіганні та протидії корупції, досвіду перевірки суддів та державних службовців в країнах Європи, формування критеріїв доброчесності судді, формування суддівської відповідальності та прагну використати їх під час роботи в Громадській раді доброчесності та зробити свій внесок в реформування судової системи в Україні та забезпечення права на справедливий суд.

18 жовтня 2016р. *С.Смирнова*

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру
за 20 15 рік

Розділ I. Загальні відомості

1.	<i>Смирнова Катерина Іванівна</i>		
(прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України – декларанта)			
2.	Місце проживання:		
район, місто, селище, село, область, район, вулиця, номер будинку, корі, корпус, квартири, експлоатанта)			
3.	Посада:		
<i>член Громадської ради доброчесності</i>			
4.	Члени сім'ї декларанта:		
	Ступінь зв'язку	Прізвище, ініціали	Реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України
	<i>дочка</i>	<i>Зайва Є.С.</i>	
	<i>син</i>	<i>Скребцов І.Б.</i>	
	<i>дочка</i>	<i>Смирнова П.Б.</i>	

Розділ II. Відомості про доходи
А. Одержані (нараховані) з усіх джерел в Україні

	Перелік доходів	Сума одержаного (нарахованого) доходу	
		декларанта	членів сім'ї
5.	Загальна сума сукупного доходу, гривні, у т. ч.:	4724000	16958,00
6.	заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору (крім виплат, зазначених у позиціях 7, 8)	1564000	16958,00
7.	дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту	1300,00	—
(назва закладу, установи тощо, в яких одержано (нараховано) зазначені у цій позиції доходи)			
8.	авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності	—	—
9.	дивіденди, проценти	300,00	—
10.	матеріальна допомога	—	—
11.	дарунки, призи, витрати	—	—
12.	допомога по безробіттю	—	—
13.	аліменти	300000	—
14.	спадщина	—	—
15.	страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу	—	—
16.	дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна	—	—
17.	дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності	—	—
18.	дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	—
19.	дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна	—	—
20.	інші види доходів (не зазначені у позиціях 6-19)	—	—

Б. Одержані (нараховані) з джерел за межами України декларантом

	Назва країни	Розмір доходу	
		в іноземній валюті	перерахованого у гривні
21.		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—

В. Одержані (нараховані) з джерел за межами України членами сім'ї декларанта

	Назва країни	Розмір доходу	
		в іноземній валюті	перерахованого у гривні
22.		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—

Розділ III. Відомості про нерухоме майно

А. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)	Сума витрат (грн) на	
				придбання у власність	оренду чи на інше право користування
23.	Земельні ділянки	Вул. Свободи	1000		
		Вул. Свободи	1000		
24.	Житлові будинки	—	—		
		—	—		
		—	—		
25.	Квартири	—	—		
		—	—		
		—	—		
26.	Садовий (дачний) будинок	—	—		
		—	—		
		—	—		
27.	Гаражі	—	—		
		—	—		
		—	—		
28.	Інше нерухоме майно	—	—		
		—	—		
		—	—		
		—	—		
		—	—		

Б. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування
членів сім'ї декларанта

	Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)
29.	Земельні ділянки	—	—
		—	—
		—	—
30.	Житлові будинки	—	—
		—	—
		—	—
31.	Квартири	м. Київ, вул. —	44,8
		—	—
		—	—
32.	Садовий (дачний) будинок	—	—
		—	—
		—	—
33.	Гаражі	—	—
		—	—
		—	—
34.	Інше нерухоме майно	—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—

Розділ IV. Відомості про транспортні засоби

А. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на їх придбання (користування)

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску	Сума витрат (грн) на	
				придбання у власність	оренду чи на інше право користування
35.	Автомобілі легкові				
36.	Автомобілі вантажні (спеціальні)				
37.	Водні засоби				
38.	Повітряні судна				
39.	Інші засоби				

Б. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску
40.	Автомобілі легкові	—	—
		—	—
		—	—
41.	Автомобілі вантажні (спеціальні)	—	—
		—	—
		—	—
42.	Водні засоби	—	—
		—	—
		—	—
43.	Повітряні судна	—	—
		—	—
44.	Інші засоби	—	—
		—	—
		—	—
		—	—
		—	—

Розділ V. Відомості про вклади у банках, цінні папери та інші активи

А. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності декларанта, та витрати декларанта на придбання таких активів (грн)

	Перелік	усього	у тому числі за кордоном
45.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах, у т. ч.:	7500,00	—
46.	вкладених у звітному році	—	—
47.	Номінальна вартість цінних паперів, у т. ч.:	—	—
48.	придбаних у звітному році	—	—
49.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації, у т. ч.:	—	—
50.	внесених у звітному році	—	—

Б. Вклади у банках, цінні папери та інші активи,
що перебувають у власності членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
51.	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах	—	—
52.	Номінальна вартість цінних паперів	—	—
53.	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації	—	—

Розділ VI. Відомості про фінансові зобов'язання

А. Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
54.	Добровільне страхування	—	—
55.	Недержавне пенсійне забезпечення	—	—
56.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	—	—
57.	Погашення основної суми позики (кредиту)	—	—
58.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)	—	—
59.	Інші не зазначені у розділах III–V витрати	—	—

Б. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
60.	Добровільне страхування	—	—
61.	Недержавне пенсійне забезпечення	—	—
62.	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	—	—
63.	Погашення основної суми позики (кредиту)	—	—
64.	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)	—	—

Засвідчую правильність зазначених у цій Декларації відомостей

 18. жовтня 2016 р.
(підпис)

Примітка. 1. Декларація заповнюється і подається особами, зазначеними у пункті 1 і підпункті "а" пункту 2 частини першої статті 4, та особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції". При цьому особами, зазначеними в абзаці першому частини першої статті 11 цього Закону, відомості щодо витрат (вкладів/внесків) у декларації не зазначаються.

2. Декларант заповнює декларацію власноручно чорнильною або кульковою ручкою синього або чорного кольору таким чином, що забезпечує вільне читання внесених відомостей.

3. У позиції 1 у разі, якщо декларантом у звітному році змінено прізвище, ім'я, по батькові, спочатку зазначається нове прізвище, ім'я, по батькові, а у дужках – попереднє прізвище, ім'я, по батькові.

Якщо декларант через свої релігійні переконання відмовився від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомив про це відповідний орган державної податкової служби і має про це відмітку у паспорті громадянина України, – у декларації зазначаються серія та номер паспорта громадянина України.

4. У позиції 2 зазначаються відомості щодо місця проживання із зазначенням адреси житла на кінець звітного року.

У разі якщо назва адміністративно-територіальної одиниці (адреса житла) зазнала у звітному році зміни, що не відображено у паспорті громадянина України – декларанта, – зазначається також назва станом на дату заповнення декларації.

5. У позиції 3 зазначається займана декларантом посада або посада, на яку претендує декларант.

6. У позиції 4 зазначаються відомості відповідно до абзацу дев'ятого частини першої статті 1 Закону України "Про засади запобігання і протидії корупції".

7. Відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта громадянина України, що зазначаються у позиціях 1 і 4, та щодо місцезнаходження об'єкта, що зазначаються у позиціях 2 та 23–34, є інформацією з обмеженим доступом і не підлягають оприлюдненню.

8. У разі відсутності окремих відомостей у відповідному полі ставиться прочерк.

9. Відомості щодо фінансових сум заокруглюються до гривні.

АВТОБІОГРАФІЯ

Варишко Петро Васильович

Українець, народився інваліди з дитинства:

Батько – Варишко Василь Васильович, українець, покійний;

Мати – Варишко Ніна Калениківна, українка, проживає у м.

Батьки діти війни,

нині

, пенсіонерка

В 1971 році пішов до першого класу школи № 8 м. Івано-Франківська де навчався до 1977 року (6 класів). В цьому ж році перейшов до школи № 4 до класу з поглибленим фізичним вихованням, а саме спеціалізований клас по футболу.

Закінчив вісім класів у 1979 році, в зв'язку з тяжкою хворобою матері, за наслідками народження пізньої дитини та постійним перебуванням у лікарні, я змушений був піти працювати і перевестись до вечірньої форми навчання.

30 серпні 1979 року влаштувався слюсарем на Ремонтно-механічний завод де працював на конвеєрі на зборці вантажних автомобілів. За наполяганням матері, яка на той час вже одужала, в лютому 1981 році звільнився з заводу і в березні влаштувався на роботу до фабрики індигошиву одяжі, механіком-наладчиком швейного обладнання. Літом 1982 року у військоматі отримав повістку про призив до лав збройних сил і в липні цього ж року звільнився з фабрики. В подальшому дізнався, що до армії мене заберуть восени, пішов працювати матросом – рятівником в обласну станцію рятівників, де пропрацював до кінця вересня 1982 року.

З жовтня 1982 по жовтень 1984 роки строкова служба у лавах збройних сил в Південній групі військ, а з 1985 по лютий 1987 року понад строкова служба у збройних силах.

В липні 1985 року одружився на Апанасович Олені Олександрівні а в серпні цього ж року вступив до Київського політехнічного інституту на механічний факультет за спеціальністю прибори точної механіки в якому провчився до 1989 року.

Після демобілізації у лютому 1987 році та направленням особової справи до Київського військкомату по місцю проживання дружини, оселився у місті Києві.

10 липні 1987 року влаштувався водієм на автобазу ДОРУРСа Південно-Західної залізниці де пропрацював до грудня 1990 року і по переводу перейшов працювати провідником до Вагонного частку Київ-Пасажирський де пропрацював до травня 1991 року.

народилась старша донька Анастасія.

З 27 травня по 31 жовтня 1991 року працював водієм у Науково-виробничому підприємстві «Мельпомена». В грудні поточного року було запропоновано очолити авто транспортне підприємство холдингу на яке я погодився. В подальшому з грудня 1991 року по вересень 1993 року працював начальником авто транспортного підприємства, Науково-виробничого підприємства «ЛОТ».

народилась донька Дарина.

08 жовтня 1993 року став директором Малого підприємства «ІНІ-Київ» в якому працював по травень 1995 рік.

З вересня 1995 по вересень 1997 року працював начальником управління економіки та розвитку банку.

народилась донька Уляна.

У 1998 році перейшов працювати заступником директора на завод «Трансбуд» де працював до липня 2001 року.

У вересні 2001 року поступив на юридичний факультет Національної академії внутрішніх справ України, яку закінчив в березні 2005 року і отримав диплом спеціаліста.

В лютому 2004 року влаштувався на роботу на посаду юриста до юридичної компанії «Платан», а в червні 2006 року за наслідками роботи був переведений на посаду заступника директора даного підприємства.

Був активним учасником під час помаранчевої революції. На виборах президента у 2004 році приймав участь у роботі дільничних комісій.
У 2005 році здав кваліфікаційні іспити в Київській обласній колегії адвокатів та отримав свідоцтво адвоката. Весь час з моменту отримання адвокатського посвідчення займаюсь адвокатською практикою, а з 2009 року почав приватну практику, яку продовжую до сьогоднішнього дня.

Під час подій революції гідності був активним учасником, з перших днів до останніх в складі восьмої афганської сотні, під керівництвом нині загиблого Героя України Олега Міхнюка. З березня по квітень в складі сотні, разом з підрозділом охорони дипломатичного корпусу, здійснювали охорону посольств.

В червні 2014 року за результатом конкурсного відбору від представників громадськості, був призначений Урядовим уповноваженим з питань антикорупційної політики до складу Тимчасової спеціальної комісії з перевірки суддів судів загальної юрисдикції.

Також займаюсь волонтерською діяльністю у складі Громадської спілки «Крила восьмої сотні» є Заступником голови ГС "Крила восьмої сотні" (робота з сім'ями загиблих і з учасниками АТО).

Брат – Варишко Борис Васильович, українець, проживає у м.
одружений, має сина, в даний час є добровольцем батальйону «Айдар».

Сестра – Сазонова Марія Василівна, українка, народження, проживає у м.
, патронажна медсестра, має двох доньок.

Дружина – Варишко Олена Олександрівна, українка, народження, страховий
агент страхової компанії «Оранта».

Доньки:

- Задорожна Анастасія Петрівна, українка, народження, одружена має доньку, вищу юридичну освіту, працює, навчається в аспірантурі;
- Варишко Дарина Петрівна, українка, народження, має юридичну освіту (бакалавр), магістр економіки та міжнародних стосунків;
- Варишко Уляна Петрівна, українка, народження, навчається на юридичному факультеті Києво-Могилянської академії.

До кримінальної відповідальності не притягувався, судимості не має і не було

Контакти: т:

17-10-16

Мотиваційний лист кандидата у Громадську раду доброчесності

Не потребує пояснень бажання людини жити в правовій державі та приймати участь в відновленні державності власної країни. Втрата справжнього змісту правових інститутів через порушення процедур прозорого формування таких інститутів та відсутність ефективних систем контролю та очищення привели до порушення важливих принципів їх функціонування.

Зазначені проблеми зачепили всі гілки влади. Всі державні органи взимку 2013-2014 року спільно продемонстрували нехтування правами та інтересами громадянського населення. Зокрема судова влада не змогла забезпечити верховенство права і ця нездатність була обумовлена не тільки зовнішніми факторами, а і відсутністю справжньої незалежності в самій судовій системі, непрозорими процедурами формування кадрового складу судового корпусу. При наявності серйозних вад в системі не можна говорити про її ефективність і надійність, так як наявні вади дискредитують всю систему.

Така ситуація привела до надзвичайно низького рівня довіри до судових органів і нівелювання представницьких і захисних функцій правників, коли рівень правового представництва, обставини справ та належність доказів перестали грати відповідну роль під час розгляду справ і винесення судових рішень.

Були системні нехтування правами людей з боку судової гілки влади, а точніше конкретними суддями, які під час акцій масових протестів взимку 2013-2014 це наглядно продемонстрували. Але судді, уособлюють собою частинку суверенної держави, саме вони виносять рішення іменем України, які є обов'язковими для виконання і вирішують долю щодо прав, інтересів, власності, волі і життя людей.

Саме для термінового усунення частини причин такого ганебного прояву порушення прав і інтересів осіб з боку скомпрометованої судової системи був прийнятий і в квітні 2014 року набув чинності Закон України «Про відновлення довіри до судової влади». Поки для впровадження реформ на які потрібен час, політична воля, ресурси, залучення громадських інститутів, українці поза владою, які були ініціаторами цього Закону зробили крок на зустріч судовій владі, намагаючись запустити механізми очищення системи із середини та надаючи можливість запровадити принципи незалежності судової системи: 1) були припинені повноваження членів ВРІО, ВККС України для забезпечення обрання в ці інститути осіб в більш прозорий спосіб і з гідною репутацією; 2) були припинені повноваження всіх голів судів, як адміністративних посад і надано право самим суддям обирати голову суду; 3) був створений дорадчий орган Тимчасово спеціальна комісія (ТСК), яка повинна була зібрати документи, розглянути і скласти попередні висновки, для подальше сформованої ВРІО щодо оцінки наявності

ознак порушення присяги суддями під час винесення репресивних рішень під час Революції гідності.

Як правник, адвокат я був обраний в склад ТСК, яка повинна була протягом року повноважень провести вищеописану роботу. Але в своїй роботі ТСК зіткнулася з рядом проблем, які не дали можливості розкрити весь потенціал прийнятого Закону. Водночас у час наявності повноважень ТСК були реалізовані в роботі процеси, які не тільки стали важливим правовим досвідом по впровадженню процедур розгляду справ та складання висновків, а найважливіше самі висновки, які були передані ТСК до ВРІО по 46 суддям щодо порушення ними присяги, щодо 29 суддів у ВРІО такі висновки мали подальшу перспективу на звільнення суддів. По частині висновків, де не були прийняті аналогічні рішення ВРІО, окремими членами ВРІО була оформлена окрема думка, якою було підтверджено зміст висновків ТСК. Також були передані близько 300 справ, які ТСК не встигла опрацювати за відсутністю повноважень. Слід відмітити, що частина справ була ТСК передана до ВККС, так як не було виявлено ознак порушення присяги суддями і мова могла йти виключно про їх перевірку в рамках дисциплінарного провадження.

Враховуючі сучасні потреби реформування судової системи, що впроваджуються в рамках конституційної реформи, забезпечення громадського контролю через професійних правників і громадські правозахисні інститути було врегульовано на законодавчому рівні, тому Громадська рада доброчесності повинна сприяти Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання.

Досвід роботи в ТСК, не реалізований в повній мірі потенціал щодо участі в процесах очищення влади і формуванні належного кадрового відбору кандидатів в суддівський корпус, адвокатський правозахисний досвід спонукають мене залучитися до зазначених процесів. Робота таких громадських органів повинна бути не менш фаховою ніж сама судова система за призначенням, системність підходів, виявлення не тільки вад та наявних ризиків способу життя суддів, професійної етики, але й розкриття потенціалу та доброчесності тих претендентів на суддівські мантиї, які повинні допомогти створити доброчесний професійний осередок кадрового складу судів, який допоможе у відродженні незалежності судової системи.

Така робота вимагає як системності підходу так і запровадження регламенту роботи органу, визначення порядку прийняття рішень і їх обґрунтованості. Розуміючи ці процеси і маючи відповідний правничий досвід, займаючи активну громадянську позицію, хочу реалізувати їх через надану платформу за для забезпечення прав всіх на правосуддя в час відновлення державності.

17.10.16

Володимир П. Б.

Додаток
до Закону України
"Про засади запобігання
і протидії корупції"
від 7 квітня 2011 року
№ 3206-VI

ДЕКЛАРАЦІЯ
про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру
за 2015 рік

Розділ I. Загальні відомості

1. Варешко Петро Васильович

(прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України – декларанта)

2. Місце проживання:

(поштовий індекс, область, район, населений пункт, вулиця, номер, будинок, корпус, квартира декларанта)

3. Посада: Приватний агент

4. Члени сім'ї декларанта:

Ступінь зв'язу	Прізвище, ініціали, дата народження	Реєстраційний номер облікової картки платника податків/серія та номер паспорта громадянина України
Дружина	Варешко Олена Олександрівна	
Син	Варешко Юлія Петрівна	

Розділ II. Відомості про доходи

А. Одержані (нараховані) з усіх джерел в Україні

Перелік доходів	Сума одержаного (нарахованого) доходу	
	декларанта	члена сім'ї
5. Загальна сума сукупного доходу, гривні, у т. ч.:	185841,93	30595,97
6. заробітна плата, інші виплати та винагороди, нараховані (виплачені) декларанту відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору (крім виплат, зазначених у позиціях 7, 8)	35044,52	19718,29
7. дохід від викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту	—	—

(назва закладу, установи тощо, в яких одержано (нараховано) зазначені у цій позиції доходи)

8. авторська винагорода, інші доходи від реалізації майнових прав інтелектуальної власності	—	—
9. дивіденди, проценти	150797,41	10877,68
10. матеріальна допомога	—	—
11. дарунки, призи, виграші	—	—
12. допомога по безробіттю	—	—
13. аліменти	—	—
14. спадщина	—	—
15. страхові виплати, страхові відшкодування, викупні суми та пенсійні виплати, що сплачені декларанту за договором страхування, недержавного пенсійного забезпечення та пенсійного вкладу	—	—
16. дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна	—	—
17. дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності	—	—
18. дохід від відчуження цінних паперів та корпоративних прав	—	—
19. дохід від передачі в оренду (строкове володіння та/або користування) майна	—	—

інші види доходів (не зазначені у позиціях 6–19)

Б. Одержані (нараховані) з джерел за межами України декларантом

[illegible]

В. Одержані (нараховані) з джерел за межами України членами сім'ї декларанта

[illegible]

Розділ III. Відомості про нерухоме майно

А. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним

Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)	Сума витрат (грн.) на	
			придбання у власність	оренду чи на інше право користування
23 Земельні ділянки				
24 Житлові будинки				
25 Квартيري				
26 Садовий (дачний) будинок				
27 Гаражі				
28 Інше нерухоме майно				

Б. Майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

Перелік об'єктів	Місцезнаходження об'єкта (країна, адреса)	Загальна площа (кв. м)
29 Земельні ділянки	Україна 03000	0,0789
30 Житлові будинки	Україна 03000	329,3
31 Кватири	—	—
32 Садовий (дачний) будинок	—	—
33 Гаражі	—	—
34 Інше нерухоме майно	—	—

Розділ IV. Відомості про транспортні засоби

А. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта, та витрати декларанта на їх придбання (користування)

	Перелік транспортних засобів	Марка/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см)	Рік випуску	Сума витрат (грн) на	
				придбання у власність	оренду чи на інше право користування
35	Автомобілі легкові	АУРО А-6 4x1580x170	2008		
36	Автомобілі вантажні (спеціальні)	—	—	—	—
37	Водні засоби	—	—	—	—
38	Повітряні судна	—	—	—	—
39	Інші засоби	—	—	—	—

Б. Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування членів сім'ї декларанта

Перелік транспортних засобів	Марка/модель	(об'єм циліндрів	Рік випуску
	двигуна, куб. см.	потужність двигуна, кВт, дюйма, см)	
40 Автомобілі легкові	Ниссан Рівіскасс		
	4x1894x141		2011
41 Автомобілі вантажні (спеціальні)			
42 Водні засоби			
43 Повітряні судна			
44 Інші засоби			

А. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності декларанта, та витрати декларанта на придбання таких активів (грн.)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
45	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах, у т. ч.:	1914541,45 256239,41	—
46	вкладених у звітному році	—	—
47	Номінальна вартість цінних паперів, у т. ч.:	—	—
48	придбаних у звітному році	—	—
49	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації, у т. ч.:	—	—
50	внесених у звітному році	—	—

Б. Вклади у банках, цінні папери та інші активи, що перебувають у власності членів сім'ї декларанта (грн.)

	Перелік	Усього	у тому числі за кордоном
51	Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансових установах	250607,0	—
52	Номінальна вартість цінних паперів	—	—
53	Розмір внесків до статутного (складеного) капіталу товариства, підприємства, організації	—	—

Розділ VI. Відомості про фінансові зобов'язання

А. Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
54	Добровільне страхування	—	—
55	Недержавне пенсійне забезпечення	—	—
56	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	7000,00	—
57	Погашення основної суми позики (кредиту)	—	—
58	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)	—	—
59	Інші не зазначені у розділах III–V витрати	—	—

Б. Фінансові зобов'язання членів сім'ї декларанта (грн)

	Перелік фінансових зобов'язань	Усього	у тому числі за кордоном
60	Добровільне страхування	—	—
61	Недержавне пенсійне забезпечення	—	—
62	Утримання зазначеного у розділах III–V майна	—	—
63	Погашення основної суми позики (кредиту)	—	—
64	Погашення суми процентів за позикою (кредитом)	—	—

Засвідчую правильність зазначених у цій Декларації відомостей

" 26 " лютого 20 16 р.

Громадська організація

**Громадський
люстраційний
комітет**

РІК ЛЮСТРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ПЕРЕМОГ ТА САБОТАЖУ

ЗВІТ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

«ГРОМАДСЬКИЙ ЛЮСТРАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ»

КИЇВ - 2015

Олександра Дрік,

Голова Ради громадської
організації
«Громадський Люстраційний
Комітет»

Україна сьогодні має два фронти: зовнішній — військовий, де наші бійці відстоюють незалежність держави ціною власних життів, та внутрішній — антикорупційний, де ми з вами виборюємо майбутнє європейської країни, за яку вийшов Майдан.

Люстрація, як перший крок до очищення влади від корупціонерів і злочинців, була однією з ключових вимог Євромайдану. Громадські активісти, які об'єдналися тоді навколо ідеї люстрації, розробили Закон «Про очищення влади», домоглися його ухвалення Парламентом і весь останній рік боролись за його виконання.

Будемо відвертими: люстрація не відбувається так, як ми її задумували. Але, безперечно, дає свій результат. Найкращим доказом цього є безкінечні спроби її скасувати: через Венеціанську комісію, через Конституційний суд, через саботаж, через внесення змін до Закону. Коли політичні еліти не хочуть виконувати закон, вони намагаються його відмінити, а якщо відмінити не вдається, вносять такі зміни, які нівелюють його суть. На щастя, досі нам закон вдалося боронити.

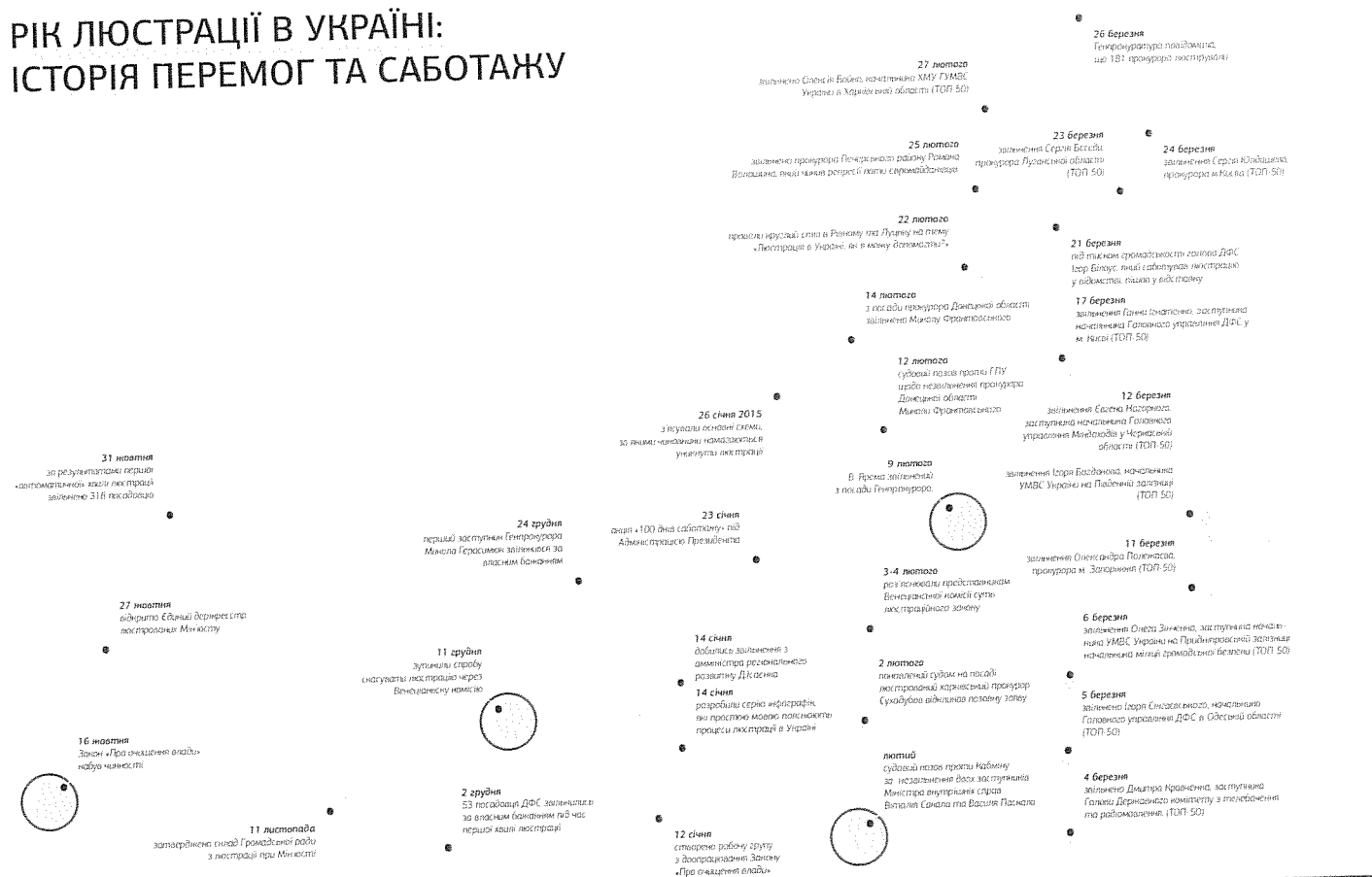
Проте люстрація хоч і не відбувається в тому вигляді, в якому ми її задумували, безперечно, дає свій результат. Найкращим доказом цього є безкінечні спроби її скасувати: через Венеціанську комісію, через Конституційний суд, через саботаж, через внесення змін до Закону. Коли політичні еліти не хочуть виконувати закон, вони намагаються його відмінити, а якщо відмінити не вдається, вносять такі зміни, які нівелюють його суть. На щастя, поки що їм це не вдається.

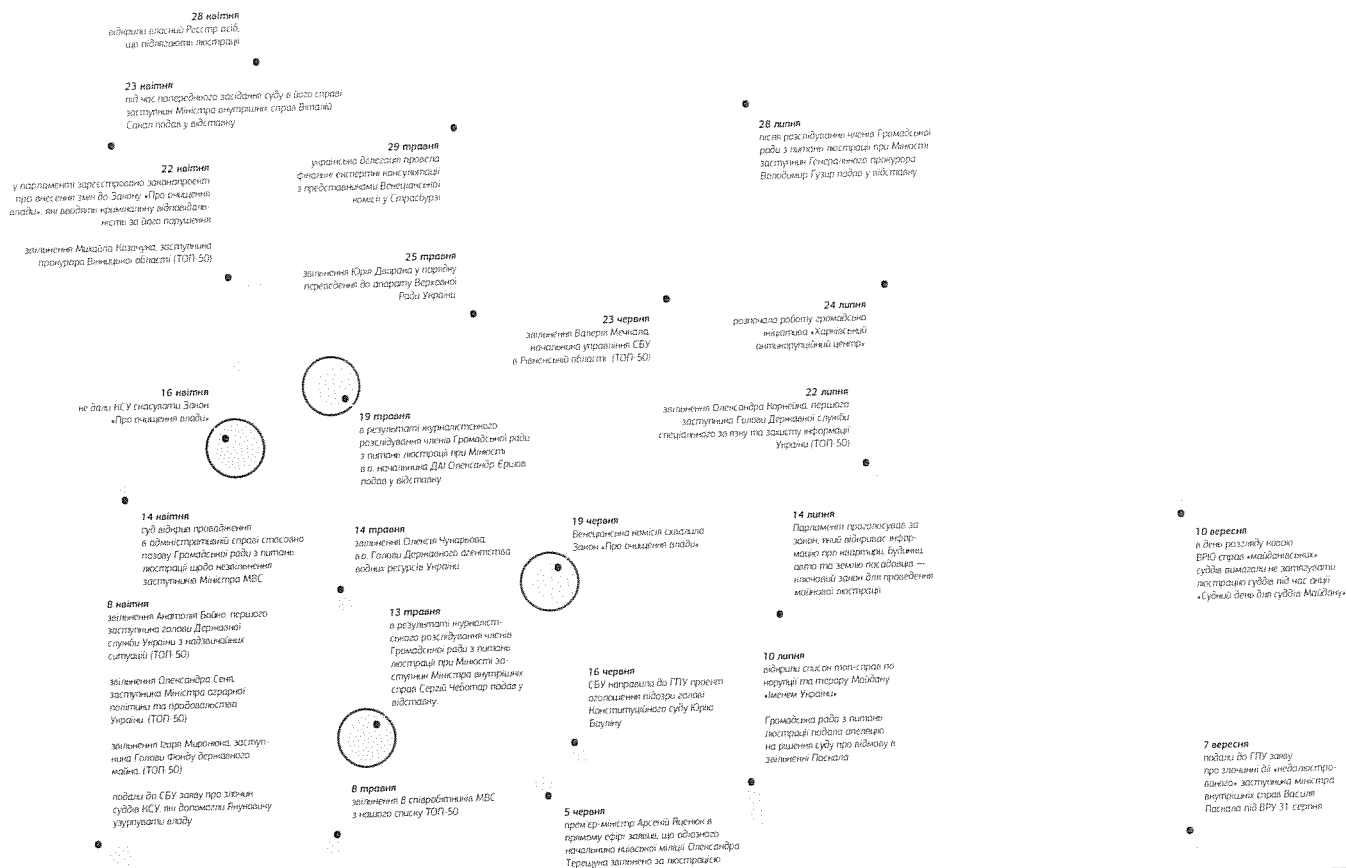
Однак саме люстрація, яка увесь останній рік була єдиним дієвим законним інструментом для боротьби з колишнім режимом, подарувала час тим небагатьом новим людям, що прийшли працювати на державу, для творення нових антикорупційних законів та механізмів. Можливо, це і є історична місія люстрації.

Цей звіт підготовлений Громадським люстраційним комітетом — громадською організацією, що розробила Закон «Про очищення влади», добила його ухвалення та весь останній рік контролювала його виконання органами державної влади. Завдання цього звіту — розповісти історію перемог звичайних громадян, які півтора роки тому вирішили почати будувати нову країну з очищення влади, та історію саботажу, який ця влада чинила і продовжує чинити. Розповідь про те, як все починалось, чого вдалось досягти і що робити далі.

19 лютого 2014

РІК ЛЮСТРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ІСТОРІЯ ПЕРЕМОГ ТА САБОТАЖУ

2015

Квітень

Травень

Червень

Липень

Серпень

Вересень

ЛЮСТРАЦІЯ —

це заборона окремим фізичним особам обіймати державні посади протягом певного часу. Мета люстрації — очищення держави від людей, які загрожують її демократичному розвитку. В різні роки люстрацію застосували Чехія, Польща, Грузія та країни Балтії. Важливо усвідомлювати, що люстрація не є покаранням за порушення законів і не має підмінювати його. Люстрація — це фільтр для очищення державних органів влади.

Ідея створення люстраційного комітету була проголошена 26 лютого на Майдані під час формування постреволюційного уряду. Очолити його Майдан доручив Єгору Соболеву — журналісту та громадському активісту. В той же день в мережі facebook була створена сторінка для обговорення бачення і позицій для роботи цієї організації. Тисячі людей взяли участь в цьому обговоренні онлайн, а навколо Соболева швидко сформувалась команда однодумців, готових втілювати ідею люстрації в життя. Вже за кілька днів Соболев представив уряду кілька варіантів легітимації установи: від нового спеціального органу влади до реорганізації існуючої Національної агенції з державної служби. Проте прем'єр-міністр Арсеній Яценюк не підтримав жоден з варіантів. Люстраційний комітет так ніколи і не був створений як офіційна установа, проте ми продовжували діяти як громадська ініціатива, першочерговим завданням якої була розробка люстраційного законодавства.

Проект Закону «Про запобігання повторенню трагічних подій листопада 2013 – лютого 2014 року»
Проект Закону «Про люстрацію осіб, причетних до грубих порушень прав та свобод людини і громадянина в період проведення масових акцій громадянського протесту в Україні»

12 березня

Проект Закону «Про люстрацію в Україні» 4570-2 авторства Євгенія Захарова

8 квітня

Проект Закону «Про проведення люстрації в Україні» 4678. Ініціатори законопроекту: Роман Чернега, Ярослав Гінна

10 квітня

2014

26 березня

Проект Закону про проведення люстрації в Україні від Партії «Свобода» 4570
Ініціатори законопроекту: Олег Тягнибок, Олег Осуховський, Анатолій Вітвіс, Юрій Сиротюк, Леонтій Мартинюк

8 квітня

Проект Закону «Про люстрацію в Україні» 4570-1 від Люстраційного комітету. Ініціатори законопроекту: Володимир Ар'єв та Леонід Ємець

13 червня

Люстраційний комітет передав Президенту України Петру Порошенку законопроект «Про очищення влади». Законопроект зареєстровано не було.

18 липня

Люстраційний комітет передав до Верховної Ради напрацьований Єгором Соболевим, Юрієм Дерев'янком та групою юристів Люстраційного комітету законопроект «Про очищення влади»

Перемога 1: розробили Закон «Про очищення влади»

Першим кроком став Закон «Про відновлення довіри до судової влади», який передбачав люстрацію суддів. Він був ухвалений 4 квітня 2014 під тиском вулиці — найпужливішої сили в країні на той момент. Закон передбачав:

- по-перше, зміну всіх голів судів, які хоч і вважались адміністративними посадами, але на практиці роздавали вказівки, які рішення приймати;
- по-друге, розпуск і набір наново Вищої ради юстиції — органу, без якого неможливе звільнення жодного судді в Україні;
- по-третє, найголовніше, — створення незалежної комісії, яка мала звільнити тих суддів, які виносили рішення проти активістів Євромайдану та Автомайдану під час Революції Гідності.

Активісти люстраційної ініціативи по всій країні взялися контролювати переобрання голів судів. Проте на практиці більшість суддів самі не хотіли змін, тому в 90% випадків головами були перебрані ті самі люди. На жаль, схожа історія трапилась й з іншими хорошими ідеями, закладеними в цьому Законі. За півтора роки після його ухвалення жоден суддя так і не був звільнений. А нова Вища рада юстиції, яка мала забезпечити його швидке виконання, аж у вересні 2015 спромоглася подати на звільнення лише 1 суддю, та й то лише тому, що він був оголошений у розшук.

Перед нами стояло важке завдання: з одного боку — розробити дієвий механізм для повного оновлення держави, з іншого — встигнути зробити це до того, як оговтаються після втечі свого лідера ті, проти кого він і був спрямований.

До роботи над текстом такого люстраційного закону були запрошені тоді всі бажаючі правники та юристи-волонтери. Ми проаналізували досвід люстрації в Чехії, Польщі, Грузії та країнах Балтії та розробили перший люстраційний законопроект. Він передбачав люстраційні перевірки за майновим критерієм, критерієм перебування на певних посадах з 2010 по 2014 рік та роботи в спецслужбах СРСР. Такі перевірки мали проводитись Державною люстраційною комісією України. За прийняття на роботу або незвільнення із займаної посади люстрованої особи передбачалась відповідальність. 8 квітня він був зареєстрований в парламенті під назвою Проект Закону «Про люстрацію в Україні», але так і не був включений до порядку денного Верховної Ради.

На той час кілька інших законопроектів авторства різних політичних сил з аналогічною назвою були зареєстровані в парламенті. Існувала велика небезпека розпорошення уваги і «забовтування» люстрації. Потрібно було з одного боку максимально включити суспільство в процес творення Закону, з іншого — заручитися експертною підтримкою. В цьому нам тоді дуже допоміг польський Фонд «Відкритий діалог», який в квітні зібрав велику конференцію за участі українських та зарубіжних експертів, правозахисників, громадських активістів, представників ЗМІ, бізнесу та влади в Україні. Текст Закону було перекладено 8 мовами і направлено на оцінку 25 міжнародним експертам. На основі широкого обговорення перший законопроект був серйозно доопрацьований. Зокрема, відмовились від ідеї люстраційного органу. По-перше, на нього потрібно було б виділити фінансування. По-друге, такому органу знадобилося б років 20, щоб перевірити сотні тисяч посадовців. По-третє, була велика вірогідність, що цей орган або блокуватимуть, або він стане одним з найбільш корупційних в країні. Так з'явився Проект Закону «Про очищення влади», який з одного боку передбачав перевірку всіх державних службовців в Україні, а з іншого — містив план з реформування державної служби, яка мала прийти на заміну люстрованим.

Регистрація Проекту Закону «Про очищення влади»
Ініціатори законопроекту: Юрій Дерев'янка, Віталій Журавський, Олег Тягнибок, Сергій Соболев, Віктор Чумак, Леонід Ємець

24 липня

Всеукраїнська акція на підтримку законопроекту «Про очищення влади»

9 серпня

Під стінами Верховної Ради України відбулись чергові мітинги на підтримку люстраційного законопроекту

14 серпня
2 вересня

Акція на підтримку люстрації в Україні.

Ухвалення Закону «Про очищення влади»

16 вересня

Підписання Закону Президентом України

15 жовтня

1 вересня
Розроблено проект Закону у редакції робочої групи з доопрацювання Закону

14 серпня
Верховна Рада ухвалила у першому читанні законопроект «Про очищення влади», який передбачає перезавантаження державної системи. «За» відповідне рішення проголосувало 252 депутатів

1 вересня
Проект Закону «Про очищення влади» доопрацьовано робочою групою Верховної Ради України

25 вересня
Підписання Закону Головою ВРУ Олександром Турчиновим

16 жовтня
Набуття чинності Законом «Про очищення влади»

2014

Перемога 1: розробили Закон «Про очищення влади»

В червні під час акції на Банковій ми передали текст цього законопроекту новообраному Президенту Порошенку, щоб він поставив свій підпис і вніс до парламенту як свій. Журналісти тоді зауважили, що наш мітинг став першим для нового президента. Це було дуже символічно, оскільки очищення влади було однією з ключових вимог Євромайдану, завдяки якому він і прийшов до влади. Підтримати цей законопроект означало би у справах показати, що він готовий виконувати політичні обіцянки.

Проте Петро Порошенко взагалі ніяк не відреагував на цей законопроект. Попри обіцянки, які давав під час передвиборчої кампанії, він так і не вніс на розгляд ВРУ люстраційний законопроект, тому ми змушені були знову брати ініціативу до своїх рук.

«Українська люстрація не антикомуністична, і вона точно не є помстою Партії регіонів. Наша люстрація має значно важливішу мету. Вона спрямована проти всього клептократичного спруту, незалежно від того, яке його щупальце обернуто в мантію судді, яке – начеполює погони, а яке ховається під партійним прапором. Мета нашої люстрації – очистити місця для приходу справжніх суддів, правоохоронців та державних діячів».

ТРИ ОСНОВНІ ІДЕЇ ЗАКОНУ «ПРО ОЧИЩЕННЯ ВЛАДИ», РОЗРОБЛЕНОГО ГРОМАДСЬКИМ ЛЮСТРАЦІЙНИМ КОМІТЕТОМ:

1. Суди, прокуратура, СБУ, міліція та державна служба мають отримати законодавство за стандартами Євросоюзу. Їхня чисельність має бути різко скорочена, а зарплати – збільшені.
2. Усі – від президента до рядового міліціонера мають пройти перевірку з використанням детектора брехні. Посадовців, які не можуть пояснити майно своїх родин; які словами чи діями підтримували зазіхання на нашу територіальну цілісність; які під час Майдану були начальниками і не написали заяву про звільнення; які є вихідцями з КДБ або очолювали КПРС-ні та комсомольські організації – прибрати з посад на 10 років. Про кожну перевірку кожного судді, прокурора, сбушника, міліціонера, чиновника повідомляти громадськість і впродовж двох тижнів чекати від неї свідчень про правопорушення. Хто не пройде перевірку – теж прибрати з посад на 10 років.
3. Набрати нових суддів, прокурорів, міліціонерів, чиновників через відкриті конкурси. Дані про кожного претендента оголошувати і теж чекати свідчень громадськості. Її представники і журналісти мають бути в кожній комісії і з перевірки, і з підбору нових кадрів. Організувати перевірку та підбір кадрів має Агентство з державної служби, яке має пройти очищення першим.

Регістрація Проєкту Закону «Про очищення влади»
Ініціатори законопроекту: Юрій Дерев'яно, Віталій Журавський, Олег Тягнибок,
Сергій Соболєв, Віктор Чумак, Леонід Ємець

24 липня

Всеукраїнська акція на підтримку законопроекту
«Про очищення влади»

9 серпня

2014

1 вересня

Розроблено проєкт Закону у редакції робочої групи
з доопрацювання Закону

14 серпня

Верховна Рада ухвалила у першому читанні законопроект «Про очищення влади», який передбачає перезавантаження державної системи «За» від-повідне рішення проголосувало 252 депутатів

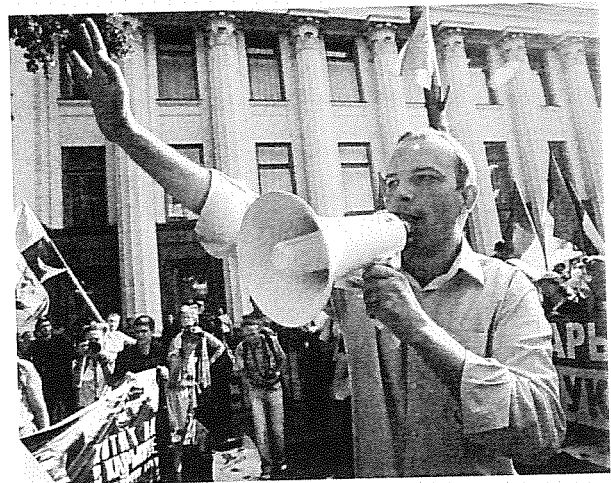

«Громадський люстраційний комітет — це громадські активісти, журналісти, правники, IT-шники, окремі парламентарі та державні службовці, які разом домагаються очищення влади, навіть коли керівники держави його блокують.

Це дієвий рух ентузіастів, які незгодні з тим, що після чергової революції, яку оплатили життями найкращих, знову можна втратимо шанс на побудову ефективної держави. Задля цього потрібно втілити завдання очищення влади, щоб встановити кожен випадок саботажу і разом з іншими небайдужими громадянами його виправити.»

ЄГОР СОБОЛЄВ,

голова Комітету ВРУ з питань запобігання та протидії корупції

Під стінами Верховної Ради України відбулись чергові мітинги на підтримку люстраційного законопроекту

14 серпня
2 вересня

- Акція на підтримку люстрації в Україні.
- Ухвалення Закону «Про очищення влади»

16 вересня

Підписання Закону
Президентом України

15 жовтня

2014

1 вересня

Проект Закону «Про очищення влади» доопрацьовано робочою групою Верховної Ради України

25 вересня

Підписання Закону Головою ВРУ
Олександром Турчиновим

16 жовтня

Набуття чинності Законом
«Про очищення влади»

Перемога 2: змусили Парламент проголосувати за Закон «Про очищення влади»

Оскільки Президент не захотів подавати законопроект «Про очищення влади» від свого імені, ми вирішили самі запропонувати його Парламенту. 18 липня активісти громадського люстраційного комітету пікетували Верховну Раду з вимогою до депутатів зареєструвати та підтримати Закон «Про очищення влади». Його текст був не тільки готовий, але й проаналізований міжнародними експертами з країн, які самі проводили люстрацію. Не було жодних причин більше тягнути з його ухваленням. В той день були поставлені перші три підписи народних депутатів під законопроектом, а вже за тиждень, 24 липня його було зареєстровано в парламенті за номером 4359а.

Нам також вдалось домовитись з лідерами «Батьківщини», «Свободи» та «УДАР» про те, що вони відмовляться від власних люстраційних законопроектів і підтримають наш — «Про очищення влади». Це була дуже зріла позиція. Про таку домовленість було оголошено лідерами цих фракцій в парламенті під час офіційної прес-конференції 5 серпня.

Протягом наступного тижня ми тричі виходили під Парламент — показати, що більше не готові чекати з узаконенням люстрації і вимагаючи ухвалити Закон. Спершу парламент не спромігся навіть включити його до порядку денного. Вдруге — включив, але провалив голосування. Поки нарешті 14 серпня Верховна Рада таки спромоглася проголосувати законопроект «Про очищення влади» у першому читанні. Важливість цього голосування була не лише в тому, що парламент, нарешті, спромігся підтримати люстрацію, але й тому, що це насправді була остання нагода проголосувати його до виборів, що наближалися. Якби 14 серпня він не був проголосований, його вже неможливо було б винести на голосування парламенту VII скликання. А це означало, що люстрація взагалі могла не відбутись. Або відбутись символічно.

Закон «Про відновлення довіри до судової влади»

8 квітня

Закон «Про відновлення довіри до судової влади»

16 вересня

2015

Проект змін до Закону «Про очищення влади», які дозволили Президенту сновувати люстрацію окремих генералів № 1841 (Андрій Тетерук, Андрій Левус — Народний Фронт)

26 січня

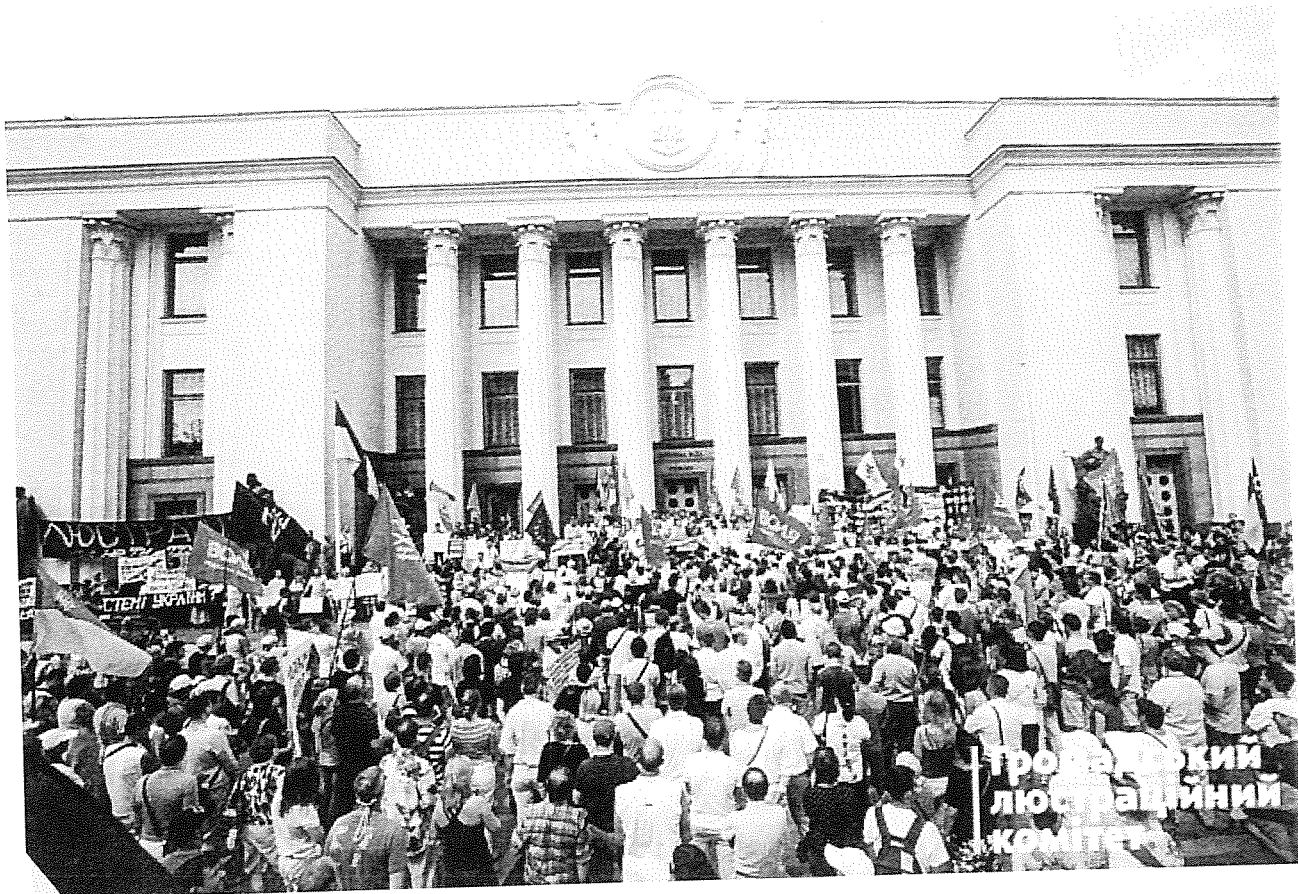
2014

19 грудня

Проект Закону про зупинення дії Закону України «Про очищення влади» № 1515 (Михала Скорик, Опозиційний блок)

5 лютого

Проект змін до Закону «Про очищення влади» про створення Національного люстраційного комітету України при Президентові України № 2040 (Михайло Папів — Опозиційний блок)

Радіти, однак, було передчасно. Після голосування у першому читанні законопроект відправлявся в парламентські комітети на доопрацювання. Зважаючи, що парламент досі складався з більшості Партії регіонів Януковича, депутати, частина з яких сама підлягала люстрації, з легкістю могли перетворити його на профанацію.

Готувати Закон до другого читання мав профільний парламентський комітет з деежавного будівництва, який очолював Давид Жванія. Вже на першому ж засіданні комітету 18 серпня очікувано проявилася бажання деяких депутатів питання закону не розглядати, а затягнути. Ми робили все, аби процес внесення змін до Закону був максимально прозорим: стрімили наживо, вели трансляцію в соцмережах і публічно говорили про те, хто і які пропозиції висував. Проте коли двічі комітет Жванії не зміг зібратися, ініціювали створення робочої групи у складі народних депутатів і представників громадськості.

Всього до робочої групи надійшло близько 100 пропозицій змін до Закону, частина з яких була врахована. Змінений текст було передано до профільного комітету, після чого 2, 3, 4 вересня ми знову виходили з акціями під стіни Парламенту, вимагаючи підготувати Закон до голосування в другому читанні і в цілому. Однак то комітет не збирався, то Рада голосувала в закритому режимі, люди були втомлені. І тоді ми визначили — будемо контролювати роботу парламентарів на кожному етапі, а днем голосування Закону визначимо 16 вересня.

Чому 16-те?

Проект змін до деяких законодавчих актів України про позбавлення права на призначення на спеціальні пенсії осіб, звільнених відповідно до Закону «Про очищення влади» № 2063 (Вінторія Піташник, Альона Бабак, Наталія Веселова, Єгор Соболев — Самопоміч, Іванна Климпуш-Цинцадзе, Сергій Каплін — БПП)

6 лютого

Проект змін до статті 5 Закону України «Про очищення влади» про оприлюднення інформації про початок проходження перевірки, копії заяв та декларацій осіб, які в період проведення АТО обіймали або обіймають посади в органах державної влади, розташованих на територіях Донецької та Луганської областей, лише за згодою цих осіб № 2384 (Ностянтин Матейченко — Народний фронт)

16 березня

4 березня

проект змін до статті 364 Кримінального кодексу України про покарання за зловживання владою або службовим становищем при виконанні Закону України «Про очищення влади» № 2314 (Юрій Дерев'янка, Ірина Суслана — позафракційні)

1 квітня

проект змін до законів України, в тому числі до Закону «Про очищення влади» про визнання голосування за «диктаторські закони» 16 січня 2014 року критерієм люстрації (Юрій Дерев'янка, Ірина Суслана — позафракційні)

2015

Перемога 2: змусили Парламент проголосувати за Закон «Про очищення влади»

По-перше, напередодні навмисно не зібрався профільний комітет Жванії. І навіть якщо ми отримали б закон, правомірність такого голосування могла б бути потім оскаржена в суді. 16 вересня вичерпувався двотижневий термін, який відводився комітету на розгляд поправок, і тоді в парламентарів вже не було жодних юридичних підстав за нього не голосувати.

По-друге, депутати прийняли рішення працювати у відкритому режимі лише раз на тиждень. Це означає, що засідання Парламенту до того відбувалося в закритому режимі, а значить, ми не могли контролювати поведінку кожного депутата. Відкрите засідання 16 вересня нам таку змогу надавало.

По-третє, 16 вересня Європейський парламент ратифікував Угоду про асоціацію між Україною і Європейським Союзом синхронно з Верховною Радою України. Було дуже символічно, що в один день Рада узаконила дві ключові вимоги нашого Майдану: європейський вибір і люстрацію.

У цей день близько 700 людей вийшли під стіни Верховної Ради.

4 рази проект Закону повертали до розгляду.

Перед останнім голосуванням під стінами Парламенту почали палати шини.

Нарешті, 231 депутат проголосував за ухвалення Закону «Про очищення влади».

Це була перемога!

Проте бій за очищення влади з ухваленням Закону тільки починався — бо без реальних дій він, я і багато хороших законів, залишався лише папірцем. До того ж, в день голосування до нього було внесено близько 400 правок «з голосу». Яким він став після цих змін ми дізнались лише після того, як Президент підписав текст Закону і він був опублікований в «Голосі України». А вже 16 жовтня в Україні розпочалась люстрація. І лише кілька місяців потому ми дізнаємось, що поки святкували перемогу, противники люстрації вже почали реалізовувати план з її скасування.

Проект змін до деяких законодавчих актів України з питань очищення влади, схвалений Венеційською комісією. Пропонує, зокрема, ввести обов'язок кандидатів на виборні посади вказувати, чи розподіляються на них критерії люстрації; запровадити люстраційну перевірку суддів Конституційного суду України; внесення змін до процедури перевірки суддів таким чином, щоб узгодити її із Законом «Про відновлення довіри до судової влади»; введення кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку за порушення цього Закону; створення центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань очищення влади (люстрації) № 2695 (Егор Соболев — Самопоміч, Леонід Емець, Ігор Алексєєв, Тетяна Чорновол — Народний фронт, Олег Ляшко — Радикальна партія, Володимир Парасюк, Дмитро Добродомов — позафракційні)

21 квітня

2015

5 травня

Проект змін до деяких законодавчих актів України, який пропонує змінити порядок надання імунітету від люстрації особам, які брали участь в АТО; запровадити майнову люстрацію для суддів Конституційного суду, керівництва «Укроборонпрому» та депутатів, які голосували за «диктаторські закони» 16 січня; створити центральний люстраційний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом № 2695-1 (Юрій Дерев'яний, Ірина Сушова — позафракційні)

7 травня

Проект змін до Закону «Про очищення влади», який пропонує застосовувати люстрацію також до осіб, які претендують на зайняття виборної посади (кандидатів в народні, обласні, районні, міські, сільські депутати) № 2695-2

ЛЮСТРАЦІЯ

ПРОЦЕДУРА:

1) рішення про відповідність особи люстраційним критеріям приймається керівником органу, в якому вона працює/на зайнятті посади в якому претендує, на основі особової справи та матеріалів перевірки;
2) контролюючий орган — Міністерство юстиції, яке вносить до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону «Про очищення влади», відомості про звільнених за люстрацією осіб;
3) будь-які фізичні та юридичні особи можуть впливати на результати люстраційної перевірки, надсилаючи відому їм інформацію до органів перевірки.

ЛЮСТРАЦІЯ

1) встановлює заборону обіймати державні посади (крім виборних) для осіб, що відповідають люстраційним критеріям;
2) ключове завдання — усунути від влади чиновників, правоохоронців, суддів, що скомпрометували себе, та не допустити їх повернення на керівні державні посади протягом наступних 10 років;
3) регулюється законом «Про очищення влади»

КЛЮЧОВІ КРИТЕРІЇ:

1) рік сукупно обіймали керівні державні посади в період режиму Януковича (так званий «автоматичний» критерій);
2) не звільнились за власним бажанням під час Євромайдану;
3) приховують або не можуть пояснити майно, набуто під час державної служби;
4) працювали зі спецслужбами/навчались в школі КДБ або перебували
5) працювала на керівних посадах Комуністичної партії чи ЦК ЛКСМУ

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ

1) інформація про початок люстраційної перевірки, декларації, заяви та результати перевірки посадових осіб публікуються у відкритому доступі на сайті кожного державного органу;
2) громадський контроль здійснює Громадська рада з питань люстрації при Міністерстві юстиції, яка приймає звернення від фізичних та юридичних осіб;
3) з Громадською радою співпрацює Громадський люстраційний комітет, який веде власний Реєстр осіб, що підлягають люстрації, до якого вносяться особи, що відповідають люстраційним критеріям.

Зміни до Закону «Про вищу освіту», які забороняють особам, що відповідають люстраційним критеріям, бути керівниками вищих навчальних закладів

15 травня

Закон «Про Національну поліцію» посиляється на Закон «Про очищення влади» в переліку вимог до осіб, що претендують на службу в новій поліції.

2 липня

Проект зміни до статті 1 Закону України «Про очищення влади», яким пропонує розширити перелік посадовців, до яких не застосовуються люстраційні заборони, з осіб вищого офіцерського складу до старшого офіцерського складу № 3023 (Євген Дейдей — Народний фронт)

3 вересня

7 травня

Проект змін до деяких законодавчих актів України з питань очищення влади, яким пропонується подовжити термін люстраційної заборони з 10 до 20 років, продовжити строки перевірок за Законом «Про відновлення довіри до судової влади» з 1 до 3 років та ввести відповідальність за порушення Закону «Про очищення влади» № 2695-3 (Юрій Левченко, Олег Осуховський, Андрій Ілленко, Юрій Бублик, Олександр Марченко, Михайло Голованюк — позафракційні)

Проект постанови про внесення змін до деяких постанов Верховної Ради України, яким пропонує створити спец комісію ВРУ з питань очищення влади та державної служби, яка здійснюватиме контроль за дотриманням законодавства про очищення влади та про державну службу та інформуватиме Верховну Раду України про хід заходів із очищення влади. № 3158 (Юрій Дерев'яно — позафракційний)

21 вересня

2015

Перемога 3: зупинили скасування люстрації через Венеціанську комісію

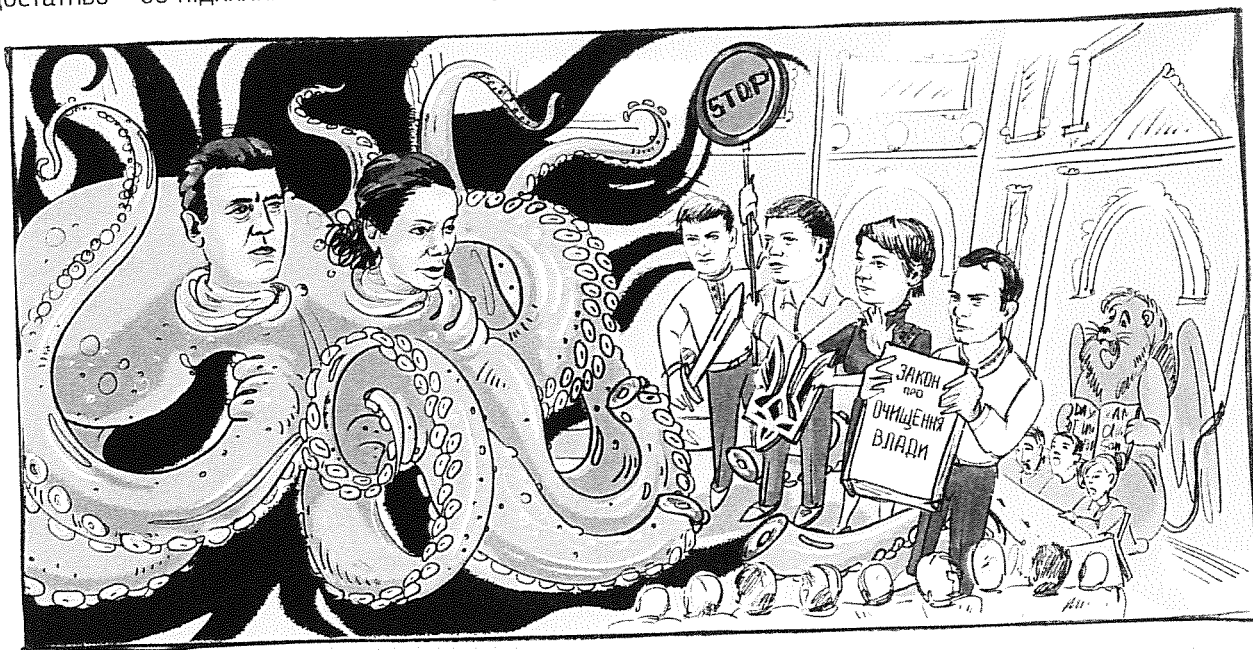
Венеціанська комісія (Європейська комісія за демократія через право) відіграла історичну роль в долі люстрації в Україні. Свого часу негативна оцінка ВК зупинила люстрацію в Албанії. В Україні теж був такий ризик.

Ще до набуття чинності Законом «Про очищення влади» з проханням проаналізувати його до Венеціанської комісії звернувся Моніторинговий комітет Парламентської Асамблеї Ради Європи. У цей комітет входить 89 членів-парламентарів європейських країн, а заступницею голови на той момент була Юлія Львовичкіна, сестра экс-голови Адміністрації Президента Януковича. Саме вона внесла це питання на розгляд моніторингового комітету – і домоглася позитивного рішення про відправку закону на експертизу Венеціанської комісії.

Зроблено це було з величезним поспіхом — 1 жовтня, хоча Закон тоді навіть ще не був належним чином оприлюднений, офіційно не перекладений, більше того, не підписаний Президентом Порошенком (це сталося 9 жовтня). Справа в тому, що подавати на експертизу неофіційний переклад закону, який навіть ще не набув чинності – доволі рідка та нетипова практика для моніторингового комітету ПАРЕ. Таку квапливість можна пояснити тим, що іншого шансу проштовхнути це рішення на комітеті у самої Юлії Львовичкіної не було – то була остання у 2014-му сесія ПАРЕ, а з наступної сесії Львовичкіна втрачала свої повноваження через переобрання парламенту в Україні.

Невідомо, чи знали європейці про те, що у ініціатора експертизи – Юлії Львовичкіної – існує власний інтерес у дискредитації та подальшій відміні закону «Про очищення влади». Адже її рідний брат, Сергій Львовичкін, сам підпадає під люстрацію згідно Закону, бо більше року працював головою Адміністрації Президента Януковича. Поки Закон «Про очищення влади» діє, йому протягом 10 років не можна бути навіть поліцейським, не кажучи вже про керівні посади у виконавчій владі.

Представляти ж позицію держави Україна у Венеціанській комісії мав Сергій Ківалов, який теж підлягає люстрації. Нескладно уявити, яку позицію в комісії він відстоював. Насправді, публічно Сергій Ківалов відмовився представляти Україну у Венеціанській комісії з даного питання. Але і цього було достатньо – бо підкилимно саме на ньому були замкнені всі комунікації. Так, у Міністерстві юстиції за-

Моніторинговий комітет ПАРЕ направив неофіційний переклад Закону «Про очищення влади» на розгляд Венеціанської комісії. Документ було подано членом моніторингового комітету ПАРЕ від України Юлією Львовичкіною.

1 жовтня

В Україні вперше дізнались, що Венеціанська комісія готує висновок щодо Закону «Про очищення влади».

9 грудня

2014

11 грудня

Українська делегація у складі Міністра юстиції України Павла Петренка, директора Департаменту з питань люстрації Тетяни Козаченко, народних депутатів Єгора Соболєва та Леоніда Ємця прибула до Венеціанської комісії для проведення переговорів. За 1 годину переговорів українській делегації вдалось переконати експертів почекати з остаточним висновком і направити до України

Перемога 3: зупинили скасування люстрації через Венеціанську комісію

певняють, що ані уряд, ані автори закону у Верховній Раді не були поставлені до відома, що експерти Венеціанської комісії терміново проводять свою експертизу. Таким чином позиція української влади та експертного середовища не була доведена до відома Венеціанської комісії – а отже, інформація була односторонньою. Тим не менше, перший варіант висновків був поставлений у порядок денний на голосування Венеціанської комісії, яка збиралася на свою 101-шу пленарну сесію у Венеції 12 грудня 2014 року.

Проект висновку ВК загалом був нищівним для Закону. Було очевидно, що експерти не враховували, не зрозуміли чи не мали змоги зрозуміти основні позиції архітекторів української люстраційної ініціативи.

Скажімо, покладаючи процес очищення влади на індивідуальні розслідування правоохоронців та рішення судів, експертами не було взято до уваги те, що в Україні за рік жоден соратник Януковича не отримав вердикт суду та не поніс покарання. Чи справді за таких умов варто покласти такий жаданий суспільством процес очищення влади на правоохоронців, які, навіть після революції, не покарали жодного корупціонера-високопосадовця з попереднього режиму?

Або говорячи про незалежність суддів, якої варто дотримуватись – чи справді члени Венеціанської комісії брали до уваги, що в Україні немає незалежної судової гілки влади?

Варто зазначити, що на цей час двоє співзасновників Громадського люстраційного комітету і співавторів Закону «Про очищення влади» з громадських активістів перейшли в інший статус: Єгор Соболев був обраний народним депутатом і головою Комітету Верховної Ради з питань запобігання і протидії корупції, а Тетяна Козаченко очолила Департамент з питань люстрації Міністерства юстиції. Лише можливість говорити від імені держави могла вплинути на поважних експертів Венеціанської комісії. Тому отримавши копію проекту висновку за декілька днів до засідання, делегація у складі Міністра юстиції України Павла Петренка, директора Департаменту з питань люстрації Міністерства юстиції Тетяни Козаченко, народних депутатів України Єгора Соболева та Леоніда Ємця 11 грудня прибула до Венеціанської комісії для проведення переговорів. Під час цих переговорів стало зрозуміло, що противниками люстрації поширювались дві різні думки в Україні та в Європі. В Україні поширювалась думка, що люстрація не працює, а в Європі — що люструють всіх без розбору, внаслідок чого постраждають сотні тисяч невинних людей. Окрім того, в неофіційному перекладі Закону були помилки, які спотворювали суть окремих його норм. За 1 годину переговорів українській делегації вдалось переконати членів Венеціанської комісії почекати з остаточним висновком і направити до України групу експертів, з якими провести серію консультацій.

101-а пленарна сесія Венеціанської комісії, на якій було оприлюднено проміжний висновок, який за результатами перемовин напередодні було повністю переписано вночі робочою групою.

Створено робочу групу з доопрацювання Закону

12 грудня 2014

2015

12 січня 2015

2015

Венеціанською комісією було прийнято рішення не робити остаточного висновку щодо Закону «Про очищення влади», а провести серію консультацій та направити до України групу експертів. Проміжний висновок Венеціанської комісії не мав положень, які б вимагали зміни принципових позицій щодо підстав люстрації, рекомендовано було доопрацювати виключно процедурні моменти. Люстрація на період доопрацювання Закону зупинена не була.

Наступного дня Венеціанська комісія опублікувала проміжний висновок, в якому рекомендувала переглянути деякі положення та процедури Закону, і зголосилась допомогти Україні доопрацювати люстраційне законодавство. Люстрація на період доопрацювання Закону зупинена не була.

12 січня 2015 відповідним наказом Міністерства юстиції була створена робоча група з доопрацювання Закону «Про очищення влади», яка мала врахувати коментарі та зауваження експертів Венеціанської комісії.

Наступні 6 місяців експертна група Венеціанської комісії вивчала Закон та практику його застосування, перебуваючи на постійному зв'язку з Україною. На нашій зустрічі під час робочого візиту експертної групи до України ми неодноразово наголошували на тому, що Закон не можна розглядати поза контекстом реальної ситуації в Україні. Наприклад, що в нас немає судів і правоохоронних органів, що вони і є першими кандидатами на люстрацію. Саме тому люстрація має бути жорсткою, якою вона й прописана в Законі.

Загалом експерти були задоволені ходом підготовки змін до люстраційного закону. Однак 3 лютого 2015 року українські ЗМІ облетіла новина про те, що нібито Президент Венеціанської комісії Джанні Букіккіо пропонує призупинити люстрацію. Як виявилось пізніше, таку новину поширила прес-служба Адміністрації Президента після того, як під час зустрічі з Петром Порошенком пан Букіккіо запитав, чи є сенс призупинити люстрацію, аби внесення змін до люстраційного законодавства не призвело до порушення прав тих людей, яких вже на той момент буде звільнено за люстрацією. Оскільки зміни не стосувалися тих категорій осіб, які вже підпали під дію Закону «Про очищення влади», питання було в результаті зняте, однак сам факт розпосюдження такої новини чи не вперше відкрито продемонстрував, наскільки вище керівництво держави не зацікавлене у проведенні люстрації. Вже значно пізніше ми виявимо і оприлюднимо не один факт порушення вимог Закону як самим Президентом, так і підконтрольними йому структурами. Проте напочатку 2015 року люстрація набирала обертів.

Робочий візит представників Венеціанської комісії в Україну. Адміністрація Президента розпосудила у ЗМІ неправдиву інформацію про те, що Президент Венеціанської комісії запропонував зупинити люстрацію. Насправді ж експерти були задоволені ходом підготовки змін до Закону.

3-4 лютого

2015

21 квітня

у Парламенті зареєстрований проєкт змін до Закону «Про очищення влади» з врахуванням рекомендацій експертів. Текст зі змінами направлено на аналіз Венеціанської комісії.

Перемога 3: зупинили скасування люстрації через Венеціанську комісію

21 квітня 2015 у Парламенті було зареєстровано зміни до Закону «Про очищення влади», які передбачали кілька важливих нововведень:

1. зобов'язати кандидатів на виборні посади вказувати, чи підпадають вони під критерії люстрації;
2. проводити люстраційну перевірку суддів Конституційного суду;
3. внести зміни до процедури люстрації суддів таким чином, щоб не дублювати їх із Законом «Про відновлення довіри до судової влади»;
4. ввести кримінальну, адміністративну та дисциплінарну відповідальність у встановленому законом порядку за порушення цього Закону;
5. створити центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань очищення влади (люстрації).

Текст Закону зі змінами було направлено на розгляд Венеціанської комісії для остаточного висновку. 29 травня у Страсбурзі відбулись фінальні експертні консультації представників Венеціанської комісії з українською делегацією стосовно тексту Закону «Про очищення влади» з урахуванням змін. Спеціально до цієї події спільно ми написали короткий, але змістовний звіт про саботаж люстрації, який чинить вище керівництво держави як ілюстрацію того, що в українських реаліях не спрацюють м'які європейські практики люстрації. Ключовим стало те, що представники комісії погодились з необхідністю урахування політичного контексту в Україні, де система правосуддя не працювала, а отже, правоохоронні органи та суди були першими кандидатами на люстрацію.

Нарешті, 19 червня 2015 було оприлюднено остаточний висновок Венеціанської комісії щодо Закону «Про очищення влади». Загалом ВК визнала право України проводити люстрацію так, як це передбачено Законом «Про очищення влади», хоча й мала ряд зауважень. Ми наводимо 5 ключових тез з остаточного висновку Венеціанської комісії.

5 ВАЖЛИВИХ ВИСНОВКІВ

Громадська організація
**Громадський
люстраційний
комітет**

ВЕНЕЦІАНСЬКОЇ КОМІСІЇ ПРО ЗАКОН «ПРО ОЧИЩЕННЯ ВЛАДИ»

1. Венеціанська комісія визнала право України на «автоматичну» люстрацію.
2. Люстрація не є порушенням прав людини.
3. Закон «Про очищення влади» має дві цілі: захист від еліт попереднього недемократичного режиму та боротьба проти корупції.
4. Україна має право вимагати від кандидатів на виборні посади інформувати виборців, чи підпадають вони під критерії очищення влади.
5. Судді, які призупиняють розгляд справ по люстрації, заважають ефективному впровадженню закону, а судді Конституційного суду теж мають проходити перевірку.

У Страсбурзі відбулись фінальні експертні консультації представників Венеціанської комісії з українською делегацією стосовно змін до Закону України «Про очищення влади». Представники комісії погодились з необхідністю урахування політичного контексту в Україні.

29 травня

2015

19 червня

Оприлюднено загалом схвалений висновок Венеціанської комісії щодо Закону «Про очищення влади».

5 КЛЮЧОВИХ ТЕЗ ВИСНОВКУ ВЕНЕЦІАНСЬКОЇ КОМІСІЇ ЩОДО ЗАКОНУ «ПРО ОЧИЩЕННЯ ВЛАДИ»

1. Венеціанська комісія визнала право України на «автоматичну» люстрацію

«Закон «Про очищення влади» забороняє певним категоріям осіб займати певні державні посади. Венеціанська комісія наголошує, що відповідно до концепції «демократії, здатної захистити себе», держава має право відстороняти від доступу до зайняття державних посад тих осіб, які можуть становити загрозу демократичній системі та/або показали себе негідними служінню суспільству».

Венеціанська комісія прямо вказує, що Україна має право застосовувати так звані «автоматичні» критерії Закону, які вимагають звільнення посадовців часів Януковича та розстрілів Євромайдану:

«[...] дискваліфікація певних осіб на основі того, що вони займали посади під час президентства Віктора Януковича у 2010-2014 роках (1) або під час подій на Майдані на рубежі 2013-2014 років (2) [...] апіорі не суперечить міжнародним стандартам, за умови, що мова йде про посади в установах, відповідальних за серйозні порушення прав людини і винні у серйозних випадках халатності».

Водночас Венеціанська комісія наголошує, що перевірка широкого кола осіб може бути значним бюрократичним навантаженням, однак залишає за українською владою право вирішувати, які посади відіграли значну роль у зловживанні владою за режиму В. Януковича у 2010-2014 роках чи під час подій на Майдані у кінці 2013-на початку 2014 року.

2. Люстрація не є порушенням прав людини

«[...] люстрація не становить порушення прав людини як така, тому що «демократична держава вправі вимагати від держслужбовців бути лояльними до конституційних принципів, на яких вона заснована. Така демократія має бути здатною вжити заходів з упередження поверненню тоталітарного режиму».

3. Закон «Про очищення влади» має дві цілі: захист від еліт попереднього недемократичного режиму та боротьба проти корупції

«Закон «Про очищення влади» відрізняється від люстраційних законів, прийнятих в інших країнах центральної та східної Європи, ширшою сферою застосування. Він переслідує дві різні цілі. Перша – захист суспільства від осіб, які через їх минулу поведінку можуть завдати шкоди новозаснованому демократичному режиму. Друга – очистити державні органи від осіб, які були задіяні у широкомасштабній корупції. Термін «люстрація» в її традиційному розумінні охоплює тільки перший процес. Венеціанська комісія погоджується з тим, що дві цілі, що переслідуються у Законі «Про очищення влади», є правомірними».

Водночас Венеціанська комісія наголошує, що впоратись з цими двома викликами для молодого української демократії на практиці є складним завданням, тому пропонує українській владі розглянути перенесення антикорупційної складової до іншої частини законодавства (Закон «Про засади запобігання і протидії корупції») чи модифікувати процедури очищення, щоб відобразити відмінності між люстрацією в традиційному розумінні та боротьбою з корупцією.

4. Україна має право вимагати від кандидатів на виборні посади інформувати виборців, чи підпадають вони під критерії очищення влади

«Під час однієї із зустрічей з представниками України, Венеціанська комісія була поінформована, що проект частини 12 статті 2 не мав на увазі перетворення кандидатів на відповідні посади у нову категорію посад, що підпадають під очищення влади. Натомість, метою було введення зобов'язання для таких кандидатів надавати заяву про доступність інформації про них у Єдиному державному реєстрі осіб, щодо яких застосовано положення Закону «Про очищення влади» та про те, чи підпадають вони під одну з категорій, перелічених у статті 3 Закону. Надання недостовірної інформації тягне за собою скасування реєстрації кандидата. Система дещо подібна до моделі, використовуваної в Польщі. Венеціанська комісія зазначає, що такий порядок, навіть коли це застосовується до кандидатів на виборні посади, не буде суперечити міжнародним стандартам».

5. Судді, які призупиняють розгляд справ по люстрації, заважають ефективному впровадженню закону

«У ході переговорів з українською владою і громадянським суспільством, Венеціанська комісія дізналася, що багато судових справ затягується. Це заважає ефективному застосуванню закону і має бути припинено якомога швидше. Це негативно характеризує стан законності та захисту прав людини в Україні».

Перемога 4: не допустили скасування люстрації через Конституційний суд

Після невдалої спроби скасувати Закон «Про очищення влади» через Венеціанську комісію депутати Опозиційного блоку в парламенті, серед яких половина сама підлягає люстрації, спробували зробити це через Конституційний суд. З аналогічним поданням двічі до КСУ звертався Пленум Верховного суду України. Колишні регіонали та судді були переконані в успіху операції, оскільки серед 17 членів КСУ досі залишались 8 тих, хто допоміг Януковичу узурпувати владу.

Показово, що Генеральна прокуратура відкрила кримінальне провадження за фактами злочинної змови колишнього президента та суддів КСУ з метою узурпації влади ще навесні 2014. Зроблено це було на вимогу Верховної Ради, яка Постановою «Про реагування на факти порушення суддями Конституційного Суду України присяги судді» вимагала:

- достроково припинити повноваження та звільнити з посад 5 суддів КСУ,
- запропонувати виконуючому обов'язки Президента України достроково припинити повноваження та звільнити з посад 2 суддів, які були призначені Президентом України;
- запропонувати Раді суддів України у триденний строк скликати позачерговий з'їзд суддів України, на якому розглянути питання дострокового припинення повноважень та звільнення з посад 5 суддів, які були призначені з'їздом суддів України;
- Генеральній прокуратурі України порушити кримінальне провадження по факту прийняття Рішення Конституційного Суду України № 20-рп/2010 і притягти усіх винних осіб до відповідальності.

Однак, як всі Євромайданівські справи і справи по топ-корупції, ця справа гальмувалася Генпрокуратурою. Лише за рік, коли через Антикорупційний парламентський комітет ми звернулись до ГПУ з вимогою оприлюднити результати цього розслідування, стало відомо, що ГПУ встановила факти, які доводять участь суддів КСУ в злочинній змові під час конституційного перевороту 2010 року. Зокрема, що підписи деяких народних депутатів під поданням в КСУ про відповідність Конституції Закону «Про внесення змін до Конституції України» підроблені, а експертиза текстів рішень КСУ показала, що вони писалися поза його межами. Показово, що і Президент Порошенко не відкликав двох суддів, призначених за квотою його попередника.

Однак навіть тоді ГПУ не поспішала оголошувати підозру суддям КСУ. Розуміючи велику потенційну загрозу, ми написали до Служби безпеки України заяву про злочин суддів КСУ. На основі заяви 8 квітня 2015 року СБУ зареєструвала кримінальну справу стосовно злочинної змови колишнього Президента України Віктора Януковича, суддів Конституційного суду України та високопосадовців з метою зміни конституційного ладу та узурпації влади в країні.

За тиждень до засідання КСУ ми розробили і розповсюдили агітки з обличчями одіозних посадовців, люстрацію яких міг скасувати Конституційний суд: Львовчкін, Ківалов, Захарченко, Лукаш, Пшонка, Бойко, Богатирьова, Калетнік, Вілкул. Через народних депутатів розклали ці агітки в сесійній залі Парламенту — особливо символічно вони виглядали на місцях тих депутатів, які від люстрації переховуються за депутатськими мандатами. Багато говорили про злочини КСУ в онлайн та телевізійних ЗМІ. Разом з

Перемога 4: не допустили скасування люстрації через Конституційний суд

журналістами з Громадської ради зробили і показали розслідування про злочини суддів КСУ, про які, насправді, багато хто з українців і не знав. Народний депутат Єгор Соболев виступив з трибуни Верховної Ради із закликом не допустити реваншу людей Януковича через скасування люстрації в Конституційному суді. Ми зрозуміли, що досягли потрібного ефекту, коли напередодні засідання на сайті Конституційного суду побачили заяву для ЗМІ, в якій судді КСУ скаржилися на громадський та медійний тиск, який чиниться на них у зв'язку із закликами вийти під стіни Конституційного суду в день розгляду подань по

У 2010 році з приходом до влади Віктора Януковича Конституційний Суд з органу, який гарантує верховенство Конституції, перетворився на інструмент узурпації влади. За 3 роки КСУ ухвалив щонайменше 5 рішень, які дозволили Партії регіонів отримати повний контроль над всіма гілками влади: сформувати парламентську більшість, надати майже необмежені повноваження Президенту, замінити все керівництво центральних органів виконавчої влади, обмежити право особи на захист в суді своїх інтересів, «вручну» регулювати рівень соціальних виплат і унеможливити проведення місцевих виборів в Києві.

Рішення № 11-рп від 6.04.2010 р. Формування парламентської більшості

Право брати участь у коаліції отримали народні депутати, які не перебувають у складі депутатських фракцій. Це порушує основну ідею коаліції – більшість у Верховній Раді України має бути сформована з однодумців. Такі однодумці об'єднуються у фракції, а фракції формують коаліцію. Ті, хто не погоджується з поглядами інших фракцій і не можуть знайти інших однодумців серед депутатів, стають позафракційними. Позафракційні депутати не можуть ставати більшістю, адже той факт, що вони не входять до фракції, доводить їх небажання співпраці з іншими депутатами. Було змінено принципи формування парламентської більшості, внаслідок чого Партія регіонів в парламенті забезпечила собі можливість ухвалювати будь-які рішення, вигідні діючому режиму. Приймаючи таке рішення, Конституційним судом були привласнені виключні повноваження парламенту щодо внесення змін до Конституції України та порядку внесення таких змін.

Рішення № 20-рп від 30.09.2010 р. Зміни до Конституції України

Конституційний Суд України визнав Закон «Про внесення змін до Конституції України» від 8 грудня 2004 р. «таким, що не відповідає Конституції України». Своім рішенням суд повернув в дію попередню редакцію Конституції від 28 червня 1996 року, хоча не має цих повноважень. Тому це рішення є таким, що не відповідає Конституції, а всі судді, які за нього голосували, порушили Закон України, розширивши власні повноваження. З таким самим успіхом КСУ міг приписати собі, наприклад, повноваження арештовувати та реалізовувати майно осіб або штрафувати особу за перевищення швидкості. Після скасування Конституції 2004 року Янукович провів так звану «адміністративну реформу» на підставі Указу «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 9 грудня 2010 року. На посади керівників Центральних органів виконавчої влади були призначені особи підконтрольні колишньому президенту, що забезпечило створення жорсткої вертикалі державних та правоохоронних органів.

Рішення № 8-рп від 11.03.2010

При винесенні рішення КСУ привласнив виключну компетенцію Верховної Ради України щодо визначення повноважень Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів. Повноваження Верховного Суду України були звужені. Суд обмежив право особи на захист у суді своїх інтересів шляхом оскарження і перегляду судових рішень спеціалізованих судів у післякасаційному порядку.

Звернення Верховного суду України з поданням до Конституційного суду щодо конституційності положень Закону «Про очищення влади»

17 листопада

2015

2014

20 січня

Звернення 47 народних депутатів від «Опозиційного блоку» до Конституційного суду щодо конституційності положень Закону «Про очищення влади»

Перемога 4: не допустили скасування люстрації через Конституційний суд

Рішення № 3-рп/2012 від 25 січня 2012 року

Частина законодавчих повноважень, які стосуються регулювання розміру соціальних виплат, була передана від Парламенту до Уряду. Конституція України чітко визначає, що будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків визначається виключно законом про Державний бюджет України. Але Конституційний Суд України визначив, що і рішеннями Кабміну можна визначати розмір видатків.

Рішення № 2-рп/2013 від 29 травня 2013 року

Конституційний Суд України встановив, що всі чергові вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, сільських, селищних, міських, районних, обласних рад та сільських, селищних, міських голів можуть відбутись не раніше жовтня 2015 року. Тим самим було унеможливлено проведення чергових виборів у місті Києві та до Тернопільської обласної ради. Фактично, суд знову взяв на себе повноваження творити норми.

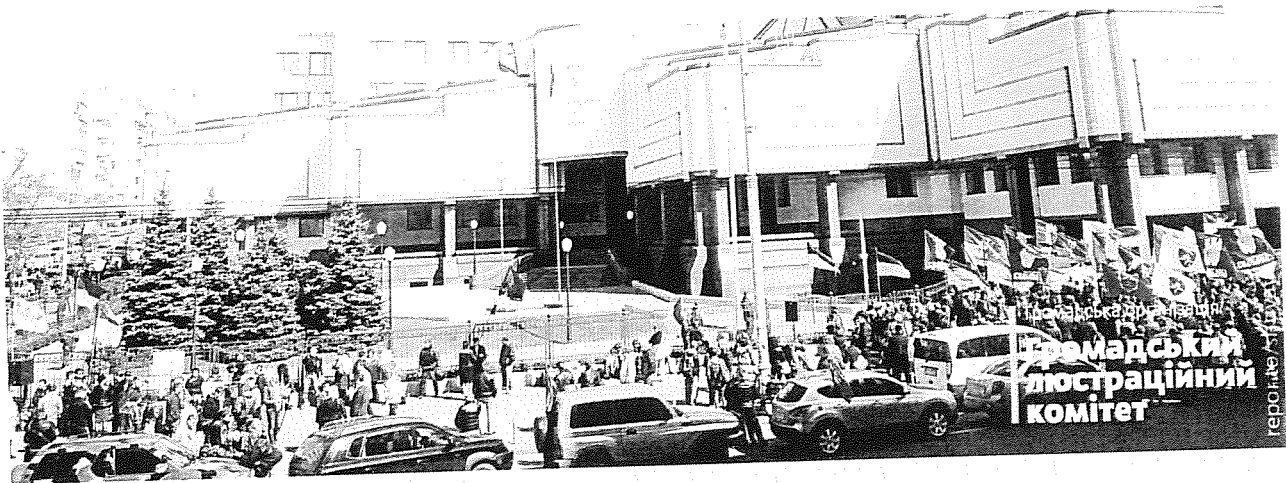
Закону «Про очищення влади». Але оскільки право на мирний протест нам гарантується Конституцією, то такі заяви означали лише, що судді не раділи з такої публічності, яка не дозволяла їм вирішити питання з люстрацією без галасу.

16 квітня 2015, в день розгляду КСУ усіх подань по Закону «Про очищення влади», на підтримку Вінниці, Луцька, Львову, Києва та інших міст. Ми також запросили всі національні ЗМІ, яких було так багато, що вони, здавалось, склали третю частину всіх людей під КСУ в той день. Журналісти Громадської ради з питань люстрації при Мін'юсті вели наживо трансляцію з самої зали суду.

Таким чином ми висловили недовіру суддям КСУ, по яким ведеться кримінальне провадження в Генеральній прокуратурі та зареєстровано кримінальну справу в Службі безпеки України. Якщо суддів КСУ звинувачують у злочинній змові, яка призвела до узурпації влади Януковичем, їхні рішення по люстраційному закону не може бути об'єктивним, бо очевидним є конфлікт інтересів.

В цей день судді Конституційного суду прийняли рішення відкласти розгляд справи до висновку Венеціанської комісії.

Вже в червні в результаті слідчих дій СБУ знайшла докази участі суддів в злочинній змові з метою захоплення влади і 16 червня направила їх до ГПУ для оголошення підозри голові суду Юрію Бауліну.

СБУ зареєструвала кримінальну справу стосовно злочинної змови Януковича, суддів КСУ та високопосадовців з метою узурпації влади в Україні.

8 квітня

Конституційний суд розглядає подання Верховного суду та народних депутатів. Громадськості вдалось відстояти Закон «Про очищення влади».

16 квітня

2015

16 березня

Звернення Верховного суду України з поданням до Конституційного суду щодо конституційності положень Закону «Про очищення влади»

16 квітня

Стало відомо, що ГПУ встановила фанти, які доводять участь суддів КСУ в злочинній змові під час конституційного перевороту 2010 року.

Перемога 5: забезпечили громадський контроль за виконанням люстраційного закону

Оскільки Закон «Про очищення влади» фактично створений за принципом децентралізації (тобто не передбачає існування єдиного люстраційного органу), ключова роль контролера за його виконанням покладається на суспільство. Для цього, з одного боку, була передбачена обов'язкова публікація усієї інформації про посадовців, які проходять перевірку, на сайті кожного державного відомства, з іншого — можливість окремих громадян впливати на результати таких перевірок.

ГРОМАДСЬКА РАДА

Для ефективності такого громадського контролю Законом було передбачене створення Громадської ради з питань люстрації при Міністерстві юстиції. Розуміючи важливість цього органу, ми ініціювали відкритий конкурс на його формування 12 жовтня, ще до набуття Законом чинності. Всього у конкурсі взяли участь більше 500 осіб, з яких було обрано 12 найкращих: громадських активістів та журналістів-розслідувачів.

24 жовтня на спільній прес-конференції з Міністром юстиції Павлом Петренком ми оголосили імена відібраних кандидатів і допомогли їм розпочати роботу.

Станом на вересень 2015 до складу Ради входять громадські активісти та журналісти-розслідувачі, відбір яких відбувався шляхом відкритого конкурсу:

1. **Маньковський Максим Вікторович**, секретар Громадської ради з питань люстрації
2. **Опанасенко Максим Володимирович**, журналіст бюро журналістських розслідувань «Свідомо»
3. **Іванов Сергій Володимирович**, представник Громадського люстраційного комітету

2015

24 жовтня

Під час брифінгу за участі Міністра юстиції Павла Петренка представлено кандидатів до складу Громадської Ради.

Перемога 5: забезпечили громадський контроль за виконанням люстраційного закону

4. **Бігус Денис Станіславович**, журналіст антикорупційних розслідувань програми «Наші гроші» (телеканал ЗІК)
5. **Бабінець Анна Володимирівна**, журналіст агенції розслідувань «Слідство.Інфо»
6. **Седлецька Наталія Юріївна**, автор та ведуча програми журналістських розслідувань «Схеми. Корупція в деталях»
7. **Гнап Дмитро Володимирович**, керівник незалежної агенції журналістських розслідувань «Слідство.Інфо»
8. **Волох Карл Максимович**, представник Громадського люстраційного комітету
9. **Землянська Марія Валеріївна**, журналіст бюро журналістських розслідувань «Свідомо»
10. **Козловська Людмила Петрівна**, президент фундації «Відкритий діалог»
11. **Мусаєва Севгіль Хайретдинівна**, головний редактор інтернет-видання «Українська правда»

Між Громадською радою і Громадським люстраційним комітетом було підписано Меморандум про співпрацю, яким передбачалося, що ми візьмемо на себе частину роботи з обробки звернень від громадян і пошуку інформації. Для цього ми налагодили систему онлайн-прийому звернень через спеціальну форму, яку використовували на власному сайті.

ГР розіслала 359 інформаційних запитів до всіх органів державної влади з проханням надати повний перелік осіб, що відповідають так званім «автоматичним» критеріям люстрації і мали бути звільнені ще в жовтні 2014 року. Ще 204 запити було надіслано з проханням надати інформацію стосовно окремих посадовців для перевірки та уточнення інформації. 327 відповідей, які надійшли на ці запити за весь період діяльності ГР, допомогли наповнити Реєстр осіб, що підлягають люстрації, відкритий Громадським люстраційним комітетом в квітні 2015 року. За останні півроку реєстр став найбільшим відкритим джерелом інформації про осіб, на яких розповсюджується люстраційна заборона.

Проте найважливішим результатом нашої спільної роботи з Громадською радою стали журналістські розслідування, які привернули увагу суспільства, а в окремих випадках допомогли виправити порушення люстраційного законодавства і корумпованості окремих посадовців. Наводимо приклади цих розслідувань.

Міністр юстиції підписав Наказ про створення Громадської Ради (34) і затвердив її Положення. 11 листопада відповідним Наказом було затверджено її склад (35).

4 листопада

2015

Розслідування Громадської ради

«Золота свита Яреми». Максим Опанасенко склав рейтинг найбагатших працівників Генеральної прокуратури на основі майнових декларацій, опублікованих на вимогу Закону «Про очищення влади». Цей рейтинг очолив Олег Бачун — одіозний заступник Генпрокурора Яреми, який вдалось звільнити з посади під тиском вдалось звільнити зусиллями журналістів, депутатів та громадських антивістів.

«Конституційний суд а судді хто?». Марія Землянська та Наталія Седлецька з'ясували, що 8 з 17 суддів Конституційного суду України, які у 2010 році допомогли Януковичу узурпувати владу, досі залишаються на своїх посадах. Журналісти проаналізували основні рішення КСУ, які сприяли становленню авторитарного режиму Партії регіонів, і прийшли до висновку, що такий склад Суду не має права оцінювати на відповідність Конституції Закон «Про очищення влади». Завдяки громадському тиску вдалось запобігти скасуванню Закону «Про очищення влади» КСУ.

«Новий прокурор. 24 роки, Range Rover, Diplomat Hall, мотомитник». Денис Бізус та Аліна Стрижак за матеріалами скарги, що надійшла до Громадського люстраційного комітету, з'ясували, що прокурор Дарницького району міста Києва Сергій Дворак приховав в декларації елітну нерухомість та авто за мільйон гривень. Сергій — син «недолюстрованого» начальника митного посту «Енергетичний» Київської мінрегіональної митниці Юрія Дворак. Станом на жовтень 2015 ні Юрій Дворак, ні його син Сергій більше не працюють на своїх посадах. Проте Юрія Дворак перевели до апарату Верховної Ради.

Дмитро Гнап з'ясував, що двоє люстрованих прокурорів, які працювали за часів Януковича, намагаються поновитися на посадах. Максим Занфіров — экс-заступник прокурора Одеської області та син заступника у экс-прокурора Віктора Пшонки та Денис Черних — колишній начальник відділу захисту фінансово-економічних інтересів держави управління захисту прав і свобод громадян та інтересів держави Головного управління захисту прав і свобод громадян, інтересів держави, нагляду за додержанням законів спецвідділами та іншими органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю і корупцією ГПУ та син заступника экс-міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка. Станом на жовтень 2015 обидва прокурори не були поновлені.

«Злочин і кара». Журналісти проекту «Слідство.Інфо» з'ясували, що правоохоронці, які 26 січня минулого року у місті Дніпропетровську затримували 26 антивістів, 24 із яких було взято під варту за підозрою у вчиненні масових безпорядків, досі не покарано.

«Революція негідності». Дмитро Гнап дізнався, що прокурори, які вчинили репресії проти Євромайданівців не просто не були звільнені, вони отримали підвищення.

У лютому 2015 прокурор Печерського району Роман Волошин, про якого говорилось в розслідуванні, був звільнений.

2014

12 грудня

18 грудня

14 січня

15 січня

21 січня

28 січня

2015

«Состав преступления». Сергій Іванов з'ясував, що в органах прокуратури залишаються на посадах чиновники, які мали б бути звільнені за люстрацією та всупереч Закону отримують зарплатину. Після звільнення Юлдашева київською прокуратурою керує «недолюстрований» прокурор Олег Валендіюк, який уник люстрації через судову ухвалу.

«Плянний патруль». Дмитро Гнап з'ясував, що судді Окружного адмінсуду Києва приймали судові рішення перебуваючи за межами України на відпочинку. Стало відомо, що голова цього суду Павло Вовк за останні чотири роки відвідав 18 країн. Деякі — навіть по кілька разів. Серед любителів мандрівок танкист судді Кузьменко, Арсірій, Аблов та Огурицов.

«Суддівські гроші». Марія Землянська склала рейтинг найбагатших суддів Вищого спеціалізованого суду України, в якому працюють судді-мільйонери та родини з мільйонними статками.

«Пропала грамота прокурора Валендіюка». Сергій Іванов виявив, що виконавчий обов'язки прокурора міста Києва Олег Валендіюк незаконно перебуває на посаді, оскільки мав бути звільнений за люстрацією ще в жовтні минулого року. Але 28 листопада суддя Данилишин вініс рішення, яким задовольняє позов Валендіюка до ГПУ і заборонив звільняти цього посадовця.

«Заступник міністра МВС Сергій Чеботар: грабін, забудови, бізнес». Надія Бурдей та Денис Бізус з'ясували, що заступника Міністра внутрішніх справ Сергія Чеботар не заденарував маєток в селищі Лісники. Земля під маєтком була отримана через підрозділ схему. За тиждень до виходу сюжету на журналістів програми «НАШІ ГРОШІ», які готували сюжет про нерухомість заступника Міністра внутрішніх справ України Сергія Чеботаря, було скоєно напад. 13 травня 2015 року Сергій Чеботар подав у відставку.

«Голова ДАІ заховав маєток і відмовляється показувати декларацію». Наталія Седлецька та Сергій Андріушко знайшли підтвердження шкандарного стилю життя голови ДАІ Олександра Єршова. Журналісти з'ясували, що родина Єршова володіє елітним автомобільним та має незадеклароване майно.

керівник ДАІ України Олександр Єршов подав рапорт про відставку

2015

24 березня

1 квітня

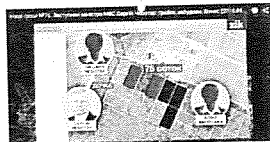
29 квітня

29 квітня

12 травня

14 травня

19 травня

«Учасник НЕбойвих дій». Дмитро Гнап з'ясував, що заступник Міністра регіонального розвитку Дмитро Ісаєнко незаконно отримав статус учасника АТО. Також наведені факти, що Ісаєнко має не задеклароване майно. Дмитро Ісаєнко під тиском громадськості та народних депутатів відмовився від цього статусу, після чого був звільнений з посади.

«Поїздка за статусом». Денис Бізус та Аліса Юрченко проаналізували корупційні схем, в яких замішаний экс-заступник Міністра регіонального розвитку Дмитро Ісаєнко. Виявили, що десятки років він відповідав за будівництво в армії та контролював окремі фірми. Ісаєнко під тиском народних депутатів відмовився від статусу учасника АТО, отриманого незаконно. Пізніше його звільнили з посади.

«Жерці чи ненанери». Дмитро Гнап проаналізував статтю суддів Вищого господарського суду та Київського апеляційного суду, які приховують майно та доходи своїх родичів. При цьому 16 суддів Київського апеляційного суду взагалі відмовилися звітувати про майно та нашіти, які належать їхнім родинам.

«Замнучте коло». Марія Земляньська дізналась, що 44 суддів відмовилися давати згоду на проходження люстраційної перевірки, що відповідно до Закону «Про очищення влади» є підставою для звільнення. По всім суддям була розпочата процедура звільнення.

«Організоване суддівське угруповання». Дмитро Гнап з'ясував, що у Вищому господарському суді продовжують працювати судді, які підозрюються у хабарах. Зокрема, це Віктор Татюнов та Артур Ємельянов. При цьому Ємельянов не зміг пояснити походження своїх доходів. Пізніше було з'ясовано, що обидва судді дивовижним чином пройшли майнову перевірку в ДФС.

«Міліцейський саботаж». Наталія Седлецька та Олександр Чорновалов провели розслідування стосовно двох «недоластрованих» заступників Міністра Внутрішніх справ — Віталія Санала та Василя Паскала. Замість звільнення вони отримали підвищення. В інтерв'ю журналістам Аванов заперечив, що його заступники підпадають під люстрацію. У лютому 2015 року Громадська рада з питань люстрації при Міністерстві юстиції України подала позов щодо незвільнення заступників Міністра внутрішніх справ Віталія Санала та Василя Паскала. 23 квітня, в день попереднього судового засідання по справі за позовом Громадської ради, Віталій Санал подав у відставку.

2 лютого

10 лютого

18 лютого

25 лютого

11 березня

19 березня

2015

«Мільйонери у мантіях». Марія Земляньська виявила, що серед 97 суддів Вищого господарського суду є мільйонери, заманні родичи та судді, які отримують значні подарунки та призи. Наприклад, на першому місці за рівнем доходів — Олексій Євсінов, який задекларував за 2014 рік 5 451 881 гривню.

«Триповерховий маєток керівника київської міліції збудований на арештованій СБУ землі». Аліна Стрижан та Денис Бізус дізнались, що в столичному районі Жулян розташовані елітні маєтки українських правоохоронців. Зокрема, маєток начальника київської міліції Олександра Терещука розташований на арештованій землі СБУ, а поблизу — будинок колишнього головного ДАІшника Олександра Ершова. У червні 2015 прем'єр-міністр Арсеній Яценюк заявив, що Олександра Терещука було звільнено за люстрацією, проте менш ніж за місяць Президент снавсав його люстрацію і поновив на посаді.

«Отсрочка прокурора». Сергій Іванов з'ясував, що экс-прокурор Києва Сергій Юлдашев на пірону безпідставно відстрочив проведення люстраційної перевірки для підлеглих. 23 березня вона була перенесена з 14 квітня 2015 на 19 квітня 2015 року.

«Союз с «одналеточными». Сергій Іванов опублікував знайдену активістами Громадського люстраційного комітету інформацію, що серед суддів, за призначення яких безстроково 21 травня проголосували парламентарі, є ті, які обмінували свободу активістів Євро — та Автомайдану. Зокрема, це судді Ірина Южно та Олексій Рудюк. Пізніше народний депутат з французії БПП Світлана Заліщук закликала ВНКС снавсавати призначення одіозних суддів.

«ФАКТ. Судді масово отримують призи та виграти». Сергій Андрушко та Наталія Седлецька з'ясували, що українські судді масово отримують подарунки, призи та виграти. Зокрема, це судді Онуфріючого адміністративного суду м.Києва.

«А я на морі». Марія Земляньська дізналась, що родина голови Святошинської РДА Іллі Сагайдана у 2013 році поклав до банку 240 тисяч при офіційній зарплатні 30 тисяч гривень. А вже в 2014 році він був володарем частини квартири та двох автомобілів.

«Судди и рейдеры «отняли» у владельца торговельный центр в оккупированном Луганске». Сергій Іванов з'ясував, що судді Вищого господарського суду Віктор Татюнов та Артур Ємельянов шляхом використання рейдерських схем за 2% від реальної вартості об'єкту отримали торговельний центр в окупованому Луганську.

20 травня

20 травня

28 травня

1 червня

11 червня

1 липня

4 липня

2015

Розслідування Громадської ради

«Іменем Порошенка». Журналісти проєнту «Слідство.Інфо» на основі Реєстру Громадянського люстраційного намітету виявили, що Президент призначив керівником Головного слідчого управління СБУ Григорія Остафійчука, який підпадає під дію Закону «Про очищення влади».

Пізніше з'ясувалось, що Остафійчук уник люстрації через зміну дати свого звільнення з органів прокуратури через абсурдну судову ухвалу.

«Прокурорське «кришування» бізнесу, що призвело до трагедії». Сергій Іванов виявив, що заступник Генпрокурора Володимир Гузир здійснював тиск на орган слідства під час розслідування справи по БРСМ-Нафті.

28 липня перший заступник Генерального прокурора Володимир Гузир подає у відставку.

«Гніздо Гузир». Дмитро Гнат з'ясував, що вне заступник Генерального прокурора Володимир Гузир намагався в прокуратурі побудувати власний клан. Син та племінник працюють в прокуратурі, а зять Ілля Рафаловський – бізнесмен та власник 12 гектарів землі поблизу Києва, у містечку Ворзель.

28 липня перший заступник Генерального прокурора Володимир Гузир подає у відставку.

«Лексуси для податкової». Максим Савчук та Наталія Седлецка з'ясували, що керівництво Державної фіскальної служби їздить на дорогих автомобілях класу «люкс», які були куплені ще за часів Олександра Климченка. У жовтні робоча група Міністерства юстиції розпочала перевірку проведення люстрації в структурі Державної фіскальної служби.

«Полументі». Сергій Іванов виявив, що начальником одного з відділів Управління карного розшуку ГУМВС України в Київській області працює колишній начальник Броварського міського відділу ГУМВС України в Київській області Сергій Семіон, який керував «тітушками» під час Євромайдану.

«Суддя з мільйонами в Ліхтенштейні» мав бізнес з членом Вищої ради юстиції. Сергій Андрушко та Наталія Седлецка дізнались, що суддя Вищого господарського суду Артур Ємельянов, у якого на рахунок арештували 13 мільйонів швейцарських франків має сіпільний бізнес с членом Вищої Ради юстиції Павлом Гречнівським.

2015

8 липня

9 липня

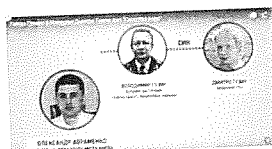
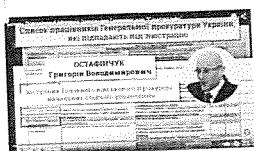
15 липня

31 липня

4 серпня

7 серпня

2015

«Чому МВД не люструє человека Захарченко?». Сергій Іванов оприлюднив інформацію про те, що Ярослав Хотинянський, який раніше очолював УБОЗ в Луганській області, наразі працює в Дніпропетровському міському відділі Державної служби боротьби з економічними злочинами.

25 вересня 2015 Хотинянського звільнили з цієї посади, але зарахували в розпорядження Управління МВС України в Київській області.

«Зона Львовичів». Максим Опанасенко з'ясував, що сім'я Львовичів та їхній бізнес-партнер володіють землею в селі Гнідин Київської області, яку отримали незаконно. Наразі Львовичів переходять від люстрації за депутатським мандатом і є одним з найактивніших його противників.

«Воєнні інтерпрети». Журналісти проєнту «Слідство.Інфо» з'ясували, що керівництво Українського бюро Інтерполу безвідставно отримало статус учасників АТО. Керівник Українського бюро Інтерполу незаконно залишається на посаді, оскільки навіть статус учасника АТО не дає йому імунітету від люстрації.

«Ідеальний союз». Журналісти проєнту «Слідство.Інфо» з'ясували, що заступник начальника Головного управління ДФС у Дніпропетровській області Андрій Звонков судиться із журналістами і активістами, які оприлюднили декларацію про майно. За словами місцевих журналістів статки його родини сягають десятків мільйонів. Наразі податківцеві подає у відставку.

2015

22 серпня

2 вересня

9 вересня

8 жовтня

2015

СПИСОК «НЕДОЛЮСТРОВАНИХ»

Щодня відстежуючи перебіг люстрації в органах державної влади, ми періодично знаходили осіб, які залишались на посадах всупереч вимогам люстраційного закону. 26 лютого, на річницю проголошення ідеї створення люстраційного комітету ми вперше оприлюднили перелік з 50 таких посадовців, яких назвали «недолюстрованими»: заступники міністрів, керівники та заступники керівники центральних та регіональних відомств, тобто вище керівництво держави.

Сьогодні ми знаємо про кожну схему, яку використовують чиновники для того, аби втриматись на державній посаді. За кілька місяців роботи з переліку було звільнено більше половини посадовців не нижче рівня керівника заступника відомства, в тому числі: заступник Міністра внутрішніх справ, прокурори Луганської області та міста Києва, начальник Департаменту ДАІ МВС України, заступники прокурорів, управлінь СБУ, начальників ГУ МВС в різних областях України.

Проте важливо розуміти, що їхнє перебування на посадах всупереч вимогам Закону відбувається якщо не за безпосередньої участі, то за відома їхнього керівництва, яке толерує цей саботаж. Ключовим в розумінні цього списку є те, що за незвільнення конкретних осіб з посад відповідальність несе його керівник, яких можна перерахувати поіменно: Президент, Генеральний прокурор, Міністр внутрішніх справ, голова Державної фіскальної служби та інші керівники відомств.

Для того, аби саботаж припинився, треба змінювати самих керівників. Ми переконались в цьому тоді, коли разом з депутатами, журналістами та іншими громадськими організаціями домоглися звільнення колишнього Генпрокурора Яреми, який не тільки саботував люстрацію, але провалив роботу Генеральної прокуратури в цілому. Це був, напевно, перший в історії України випадок, коли Генеральний прокурор пішов у відставку під тиском громадськості. Хоча новий керівник виявився не набагато кращим, небажання повторити долю попередника дисциплінує.

Посадовці, які повинні бути звільнені за люстрацією

Василь Паскал, заступник Міністра внутрішніх справ України

У лютому 2015 року Громадська рада з питань люстрації при Міністерстві юстиції України подала позов щодо незвільнення заступника Міністра внутрішніх справ Василя Паскала. Наразі справа знаходиться на стадії касаційної скарги.

Анатолій Пушняков, Командувач Сухопутних військ ЗС України

У жовтні 2014 року Міністерство оборони направило до АПУ документи щодо звільнення Анатолія Пушнякова, але Президент протягом 3 місяців так і не підписав наказ. Після внесення змін до Закону «Про очищення влади», які дозволяють Президенту повертати на посади люстрованих військовослужбовців, Міноборони відкликала це подання. А пізніше було подано клопотання про виведення з-під люстрації Пушнякова на розгляд Комітету ВРУ з питань національної безпеки та оборони. Рішення ухвалено не було. 10 вересня 2015 року Міністерство оборони подало повторне клопотання до Комітету стосовно звільнення Пушнякова від люстрації. Направлено запит до Міністерства оборони щодо незаконного перебування Пушнякова на посаді.

Григорій Остафійчук, головний слідчий Служби безпеки України

Направлено запит до Генеральної прокуратури України відносно того, чому не було оскаржено незаконне рішення суду, завдяки якому Остафійчуку вдалось уникнути люстрації.

Олександр Терещук, начальник ГУМВС України в м. Києві

5 червня Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк заявив, що Терещук звільнений з посади у відповідності до норм Закону України «Про очищення влади». 3 липня Президент України Петро Порошенко своїм указом вивів Олександра Терещука з-під люстрації. 8 липня 2015 на посаду начальника Київської міліції Аваков повторно призначив «недолюстрованого» Олександра Терещука.

Олег Валендюк, виконуючий обов'язки прокурора міста Києва

17 жовтня 2014 Валендюк подав позов на ГПУ про визнання неправомірними дій, спрямованих на звільнення його з посади, проте з боку ГПУ не було жодних дій, спрямованих на його звільнення. 28 листопада була винесена постанова, яким задоволено позов Валендюка та заборонено його звільняти

РОЗ'ЯСНЮВАЛЬНА РОБОТА

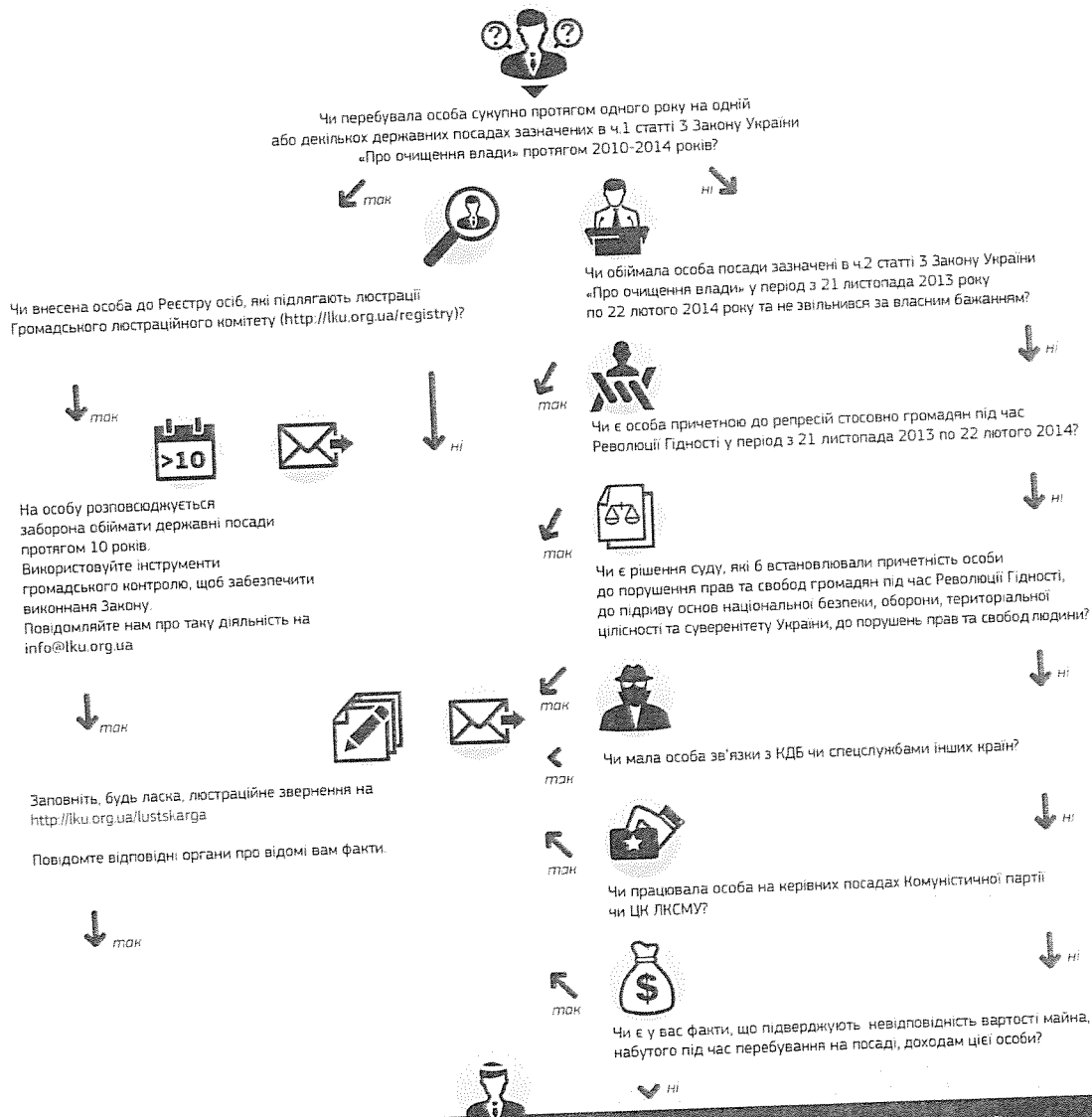
З самого початку своєї діяльності ми розуміли, що більшість людей в Україні від люстрації чекає боротьби з корупцією. Нерозуміння того, що люстрація не є покаранням і не може замінювати його, — найбільша проблема в її реалізації і найперша причина розчарування в ній суспільства.

В грудні 2014 ми розробили серію простих інфографік, які дозволяли кожному перевірити, чи підлягає конкретний посадовець люстрації, розібратись в процедурі, відповідальних органах, інструментах контролю тощо. Ці інфографіки лягли в основу матеріалів до семінарів, які ми регулярно проводимо в регіонах. Мета цих семінарів — допомогти активістам та небайдужим громадянам усвідомити, що вони є точно такими учасниками процесів очищення влади, як і органи, які проводять люстрацію.

Також з грудня 2014 1-2 рази на місяць ми випускаємо Дайджест люстрації — аналіз ключових подій з процесів очищення влади в Україні. Для багатьох жителів регіонів та журналістів він часто є чи не єдиним джерелом достовірної інформації з люстраційних процесів.

Громадська організація
**Громадський
люстраційний
комітет**

Чи підлягає люстрації працівник правоохоронних органів або кандидат на таку посаду?

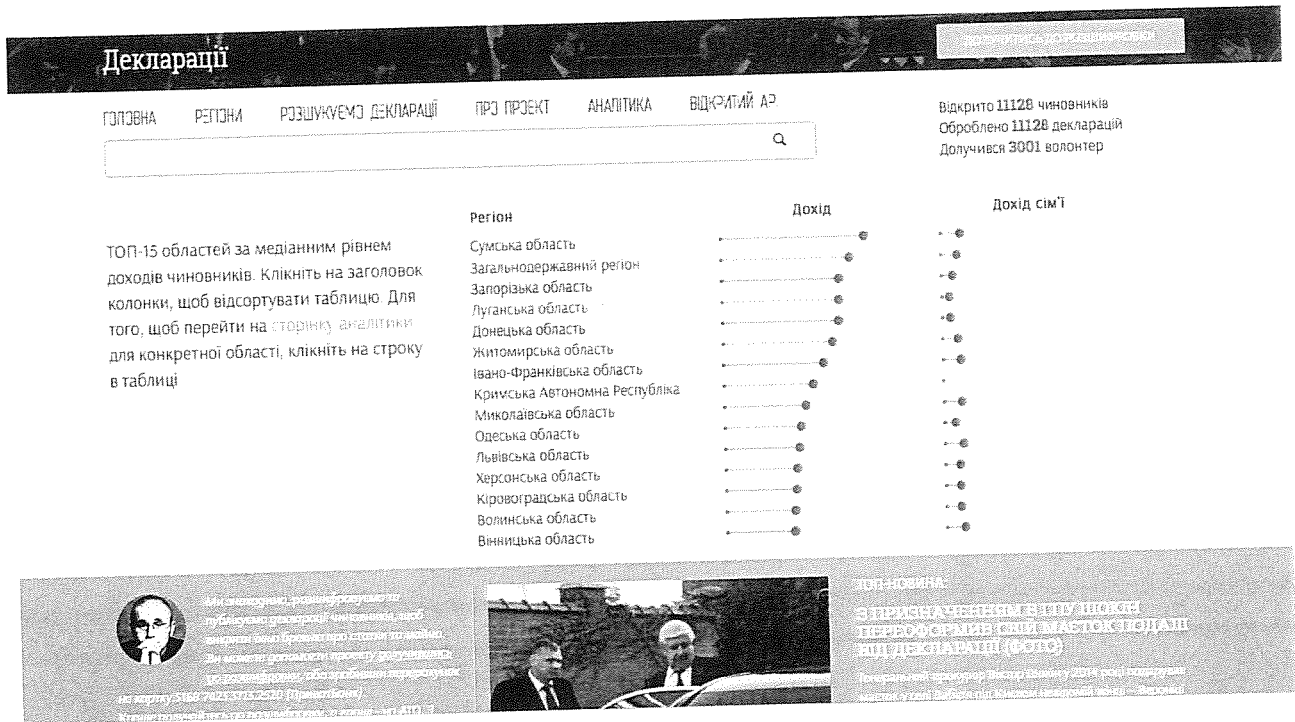

Можливо, ця особа не відповідає критеріям люстрації. Проте, якщо ви маєте інформацію про причетність особи до корупції в органі та/або зловживання владою, використовуйте інструменти громадського контролю для очищення влади від негідних службовців. Повідомляйте нам про таку діяльність на info@lku.org.ua

МАЙНОВА ЛЮСТРАЦІЯ

Одним з важливих досягнень Закону є те, що вперше в такому об'ємі були опубліковані майнові декларації посадовців всіх рівнів. Лише цей один факт дозволив виявити і звільнити не одного корупціонера за останній рік. І хоча майнова люстрація фактично так і не відбулась, суспільство із задоволенням скористалось можливістю провести власну, «народну» люстрацію корупціонерів.

У квітні громадська ініціатива «Канцелярська сотня» спільно з журналістом Денисом Бігусом запустила онлайн-проект, що має на меті створити цифрову базу декларацій. Активісти допомогли зібрати перші 2 тисячі декларацій для цього проекту, який на сьогодні є, мабуть, найбільшим відкритим джерелом інформації про майно посадовців різних рівнів.

Перемога 6: створили власний Реєстр осіб, що підлягають люстрації

Закон «Про очищення влади» передбачає ведення Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади». Такий реєстр формується та ведеться Міністерством юстиції України.

Станом на вересень 2015 до Реєстру внесено 776 посадовців, які були звільнені відповідно до норм Закону «Про очищення влади». Проте вже за кілька місяців роботи Реєстру став очевидним його недолік — він не дозволяв відстежувати осіб, що звільнились за власним бажанням, не працювали в органах влади під час проведення люстраційної перевірки (наприклад, все вище керівництво Януковича) або ховалися на посадах, що не підлягають перевірці (наприклад, народні депутати або радники). Це призводило до суттєвої проблеми — неможливості відстежити повернення на посади осіб, що підлягають люстрації.

Реєстр осіб, що підлягають люстрації

Зведені дані

Пошук осіб

Підтримка

До цього реєстру потрапляють посадовці, які мають бути люстровані згідно із законом «Про очищення влади». Нагадаємо, підставою для люстрації судді, прокурора чи чиновника є спроба підкупити майно чи неможливість його пояснити перебування на вищих посадах в часи економічних злочинів Віктора Януковича та розстрілі Євромайдану, в тому ж робота на членів КДБ.

Реєстр створено громадським люстраційним комітетом, щоб суспільство допомогло люстрації тих, хто отримався на посадах і не допустив повернення тих, кого вже звільнено. За законом, люстровані посадовці не мають право на державну службу впродовж 10 років.

Списки осіб за гілками влади

Вище керівництво держави	204
Служба безпеки та зовнішньої розвідки України	137
Збройні Сили та цивільний захист України	28
Прокуратура	266
Судова влада	27

Люстраційний реєстр

Списки осіб за областями України

Київ	633	Львівська	95
Севастополь	16	Миколаївська	75
АР Крим	19	Одеська	101
Вінницька	83	Полтавська	77
Волинська	71	Рівненська	64
Дніпропетровська	86	Сумська	66
Закарпатська	77	Тернопільська	77

Відкриття Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення «Про очищення влади»

27 жовтня

2015

2014

26 лютого

Презентовано «Список недолюстрованих»

или

Р

айб

сіб, а

•

КВІТ

2015

10 липня

оп-справ по кору
ану «Іменем Украї

Хто і як саботує люстрацію в Україні?

З першого дня дії Закону «Про очищення влади» в усіх без виключення органах державної влади чи не щодня фіксуються порушення його вимог: від приховування офіційної інформації про співробітників відомств та невчасної публікації декларації до умисного використання схем уникнення люстрації окремими посадовцями, що відповідають вимогам Закону «Про очищення влади». Далі наведені конкретні випадки порушення положень Закону, зафіксовані в різних органах державної влади протягом останнього року активістами Громадського люстраційного комітету.

САМОВІЛЬНЕ ТРАКТУВАННЯ ЗАКОНУ

Справжньою проблемою в реалізації люстрації стало самовільне трактування положень Закону окремими органами державної влади. Замість того, щоб отримати офіційне пояснення від Міністерства юстиції, на яке закон покладає функцію забезпечення проведення перевірок, владні органи трактують Закон таким чином, щоб певні особи залишались на посадах. Лідером серед них є Державна фіскальна служба, яка не тільки саботує люстрацію в своїх лавах, але й провалила люстраційні перевірки всіх посадовців за так званим «майновим критерієм».

Відповідно до Закону вперше в такому об'ємі були опубліковані майнові декларації посадовців всіх рівнів. Публічна перевірка повинна була забезпечити проведення так званої «антикорупційної люстрації», яка мала б викрити корупційне походження майна окремих посадовців і відсторонити їх на цій підставі від участі в управлінні державою. Логіка Закону полягала в тому, щоб перевірити законність набутого під час роботи на державній службі майна посадовців. Для цього ДФС мала перевірити достовірність задекларованого фінансового та майнового стану як через офіційні державні реєстри, так і силами суспільства, право якого брати участь в такій перевірці прямо визначене положеннями Закону.

Під час люстраційних перевірок власних співробітників ДФС також неодноразово порушувала норми Закону. Наприклад, самовільно трактувала критерії, передбачені частиною третьої статті 1, яка передбачає застосування заборон до посадовців «...центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та/або митну політику...». На переконання ДФС, окремі органи, структура яких кілька разів змінювалась в період з 2010 по 2014, лише реалізовували державну та/або митну політику, а тому їхні працівники до 2013 року не підпадають під критерії так званої «автоматичної» люстрації. Однак логіка Закону і відповідні нормативно-правові акти свідчать про хибність такого трактування, що підтверджується офіційною позицією Департаменту з питань люстрації при Міністерстві юстиції. Також ДФС протягом всього року не застосовувала заборони до керівників самотійних структурних підрозділів, оскільки вважала, що їх в структурі ДФС... немає. Така позиція ДФС з'ясувалась лише під час судового засідання по справі нинішнього в.о. ректора Національного університету ДПС України **Павла Пашка**, який протягом всього люстраційного періоду працював на керівних посадах податкових органів і був призначений ректором вищого навчального закладу податкової ймовірно з метою сховатись від люстрації.

Самовільне трактування заважає виконанню Закону й в Міністерстві внутрішніх справ. Зокрема, з лютого 2015 тривають судові процеси по справі заступника Міністра внутрішніх справ **Василя Паскала**, який мав бути звільнений Кабінетом міністрів за поданням Міністра внутрішніх справ за «автоматичною» люстрацією ще в жовтні 2014. Посадовець у 2012-2014 роках очолював Департамент карного розшуку, який відповідно до Статуту відомства був в цей час самостійним структурним підрозділом. Однак Міністерство внутрішніх справ цей факт заперечує. Поданий Громадською радою з питань люстрації при Міністерстві позов підтримує й Департамент з питань люстрації при Міністерстві, що створює колізію у справі, оскільки інтереси обох сторін в суді представляє Міністерство юстиції.

ОТРИМАННЯ СТАТУСУ УЧАСНИКА АТО

За інформацією Держслужби у справах ветеранів та учасників АТО, станом на середину вересня статус учасника бойових дій отримали понад 86 тисяч осіб. З них майже 47 тисяч — правоохоронці, в тому числі 21 тисяча працівників міліції. Ця статистика цікава тому, що не одне журналістське розслідування за останній рік викривало так званих «АТО-туристів», в тому числі в керівництві різних органів державної влади.

Показовою, наприклад, є ситуація в ДФС, де всього двоє працівників підпадали під критерій Євромайдану, і саме вони отримали статус учасника АТО, який дає їм імунітет від люстрації.

Статус учасника бойових дій в зоні Антитерористичної операції звільняє від застосування деяких критеріїв люстрації, зокрема, визначених в частині другій статті 3 Закону. Цей критерій визначає, що заборона обіймати керівні державні посади протягом 10 років розповсюджується на осіб, які не звільнились за власним бажанням в період Революції гідності, тобто підтримували терор Майдану. Введення

«імунітету АТО» в Закон було продиктовано простою логікою: правоохоронці, які першими поїхали на Схід захищати країну ціною свого життя, «змили кров'ю» гріх перед українцями, тому гідні працювати на державу надалі. Проте значна кількість посадовців, особливо керівників державних органів, зловживає цією нормою для уникнення люстрації.

Першим через таке зловживання був звільнений заступник Міністра регіонального розвитку **Дмитро Ісаєнко**. Чиновник, який намагався уникнути люстрації через статус учасника АТО, під тиском громадськості написав відмову від такого статусу. Окрім того, в результаті розслідування журналіста — члена Громадської ради з питань люстрації при Мін'юсті, з'ясувалось, що чиновник, який все життя пропрацював на державній службі, задекларував 20-мільйонні статки, що було свідченням його причетності до корупції. Дмитра Ісаєнка було звільнено з посади в січні 2015.

Також у січні ЗМІ опублікували скандальну новину про те, що 26 прокурорів на чолі з керівником отримали цей статус. На прокурора Донецької області **Миколу Франтовського** імунітет АТО не розповсюджувався, а отже, він на той час вже три місяці як мав бути звільнений за люстрацією. Тому Громадською радою з питань люстрації було подано судовий позов до Генеральної прокуратури з вимогою визнати протиправною бездіяльність Генерального прокурора і звільнити «недолюстрованого». Через два дні після подання позову Микола Франтовський був звільнений з посади.

У вересні 2015 журналісти Слідство.Інфо опублікували розслідування, в якому поставили під сумнів участь керівника Українського бюро Інтерполу **Василя Неволі** та двох його заступників в бойових діях протягом 4 днів в Краматорську, за які вони отримали статуси АТО. Звільнення Василя Неволі за люстрацією активісти Громадського люстраційного комітету вимагали від Міністерства внутрішніх справ ще з лютого 2015, коли вперше з'ясували, що він перебуває на посаді всупереч вимогам Закону. Проте МВС уперто продовжує ігнорувати Закон та вимоги суспільства.

СУДОВІ УХВАЛИ

Найбільш популярною схемою для уникнення люстрації є судові ухвали, які або не-обґрунтовано забороняють звільняти посадовців, або безпідставно визначають їх такими, що не відповідають критеріям Закону «Про очищення влади», або затягують процес люстрації.

Наступного дня після набуття чинності Законом, 17 жовтня 2014, нинішній виконуючий обов'язки прокурора міста Києва **Олег Валендюк** подав позов до ГПУ про визнання неправомірними її дій, спрямованих на його звільнення. Варто зауважити, що на той час прокуратура не здійснювала жодних дій, спрямованих на його звільнення. 20 жовтня було винесено рішення, яким заборонено звільняти Валендюка відповідно до Закону «Про очищення влади» до вирішення справи по суті. Проте вже 28 листопада Окружний адміністративний суд м. Києва ухвалив постанову за тим же номером, якою задовольнив позов Валендюка до ГПУ і заборонив звільняти його за люстрацією.

Начальником Головного управління ДФС у м. Києві є **Людмила Демченко**, яка теж підлягає люстрації. На початку квітня вона подала позов до суду стосовно визнання недостовірною інформації, розповсюдженої громадськими активістами, стосовно того, що вона має бути звільнена відповідно до Закону. Неймовірно, але суд постановив, що Демченко не підпадає під люстрацію, оскільки ДФС взагалі не підпадає під дію Закону «Про очищення влади». Таким рішенням суд перевищив свої повноваження, а дії ДФС можуть кваліфікуватись як злочинна бездіяльність. Тому у вересні Міністерство юстиції подало позов з вимогою визнати перебування Демченко на посаді порушенням Закону.

Головний слідчий СБУ **Григорій Остафійчук** у листопаді минуло року, будучи на посаді заступника Головного військового прокурора — начальника слідчого управління Головної військової прокуратури ГПУ, через суд змінив дату звільнення його з люстраційної посади, що унеможливило застосування до нього норм Закону «Про очищення влади». Хоча рішення суду було ухвалене з численними порушеннями, прокуратура його не оскаржила, фактично дозволивши суб'єкту люстраційного закону перебувати на державній службі.

ПЕРЕВЕДЕННЯ НА ІНШУ ПОСАДУ

Призначення экс-начальника Броварського міського відділу ГУМВС України в Київській області **Сергія Семикопя**, який після Євромайдану був звільнений під тиском громадськості за протиправні дії проти активістів, на посаду начальника одного з відділів Управління карного розшуку ГУМВС України в Київській області, є прикладом переведення на іншу посаду. Така схема застосовується у випадках, коли посадовця хочуть сховати від люстрації або якщо тримати його на нинішній посаді неможливо через громадський тиск.

Іншими прикладами уникнення люстрації через переведення є радник Міністра внутрішніх справ **Ві-**

талій Сакал. Він звільнився з посади заступника міністра в день попереднього розгляду судом його справи за позовом Громадської ради з питань люстрації, проте вже невдовзі був призначений на посаду радника, на яку не розповсюджується дія Закону «Про очищення влади».

Юрій Дворак, колишній начальник Київської міської митниці ДФС повинен бути звільнений у відповідності до Закону «Про очищення влади», натомість був переведений до апарату Верховної Ради України.

Христина Будзяновська, екс-начальник Головного управління Державної фіскальної служби у Чернігівській області, також не була звільнена у відповідності до Закону, а переведена в інший структурний підрозділ. Наразі вона працює заступником начальника ДПІ у Шевченківському районі ГУ ДФС у м. Києві.

Екс-начальник Головного управління ДФС у Донецькій області **Вікторія Луценко** була звільнена за переведенням ще у грудні 2014. Тепер вона обіймає посаду начальника управління координації та аналізу роботи з платниками податків у період проведення АТО Головного управління ДФС у Донецькій області.

Усі ці переведення є незаконними, оскільки Закон регулює не тільки перевірку чинних посадовців, але й претендентів на посади, які мають перевірятися на критерії люстрації до призначення в органи державної влади.

ІНДУЛЬГЕНЦІЯ ВІД ЛЮСТРАЦІЇ

Колишній заступник міністра освіти **Олексій Дніпров** був призначений на посаду заступника Глави Адміністрації Президента в лютому 2015, попри те, що підпадає під критерії люстрації. Лише майже через півроку вдалось з'ясувати, що причиною незастосування до нього вимог Закону «Про очищення влади» стала індульгенція від люстрації, видана Національним агентством з питань державної служби на запит Адміністрації Президента. В ній, зокрема, йшлося про те, що оскільки в законі прямо не вказана посада заступник міністра — керівник апарату, то до Дніпрова не мають бути застосовані критерії люстрації. Окрім того, що ця інформація не відповідає дійсності відповідно до офіційної позиції Міністерства юстиції, питання ще й полягає в тому, чому Адміністрація звернулася за роз'ясненням не до Мін'юсту, а до органу, який не тільки не має повноважень роз'яснювати закони, але й не має жодного стосунку до процесів люстрації.

Інший приклад використання індульгенції — заступник голови Головного управління ДФС у Києві **Ганна Ігнатенко**, яка підробила листа від Міністерства юстиції, що нібито давав їй право залишатися на посаді, незважаючи на те, що вона є суб'єктом Закону «Про очищення влади». Після розкриття факту підробки Тетяною Козаченко, директором Департаменту з питань люстрації Міністерства юстиції, в її квартирі намагались провести незаконний обшук. Цікаво, що обшуки проводились в того, хто надав розголосу цій індульгенції, а не в заступниці міністра юстиції, підпис якої стояв на підробній індульгенції. Ця подія викликала широкий суспільний резонанс, зокрема, ще й тому, що обшуки відбулись невдовзі після того, як суд відкрив адміністративне провадження по справі колишнього заступника Міністра внутрішніх справ — начальника Головного слідчого управління, поданого Громадською радою з питань люстрації при Мін'юсті. Журналісти-члени Громадської ради одразу назвали ці обшуки спробою тиску на Директора департаменту з питань люстрації Міністерства юстиції.

ЗЛОВЖИВАННЯ НОРМАМИ ЗАКОНУ

На посаді начальника Київської міліції працює **Олександр Терещук** — генерал-майор міліції, який підлягає люстрації за так званим «автоматичним» критерієм. З моменту набуття чинності Законом «Про очищення влади» громадські активісти Києва та Волині, де він очолював обласну міліцію з 2012 по 2014 роки, вимагали його звільнення, аж поки на початку червня Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявив, що він був звільнений відповідно до люстраційного закону. Однак вже за місяць Президент і вивів Терещука з-під люстрації з подальшим поновленням на посаді начальника Київської міліції. Для поновлення Терещука на посаді Президент скористався правом, наданим йому змінами до Закону, внесеними в лютому 2015, про незастосування передбачених Законом заборон до «осіб вищого офіцерського складу, які обіймали або обіймають посади в Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, Державній прикордонній службі України, Національній гвардії України та інших утворених відповідно до законів військових формуваннях, якщо це обумовлено необхідністю забезпечення обороноздатності держави». Окрім значного суспільного невдоволення, це рішення також викликає ряд питань відносно правомірності, оскільки головне управління МВС в місті Києві відповідно до законів України не є військовим формуванням. Отже, відміна люстрації Олександра Терещука не могла здійснюватись

відповідно до частини восьмої статті 1 Закону.

Під час перевірок посадовців за майновим критерієм ДФС неодноразово зловживала нормами Закону. По-перше, висновки про перевірку достовірності відомостей в деяких випадках надавались за відсутності всієї необхідної інформації. Наприклад, в матеріалах перевірки судді Вищого господарського суду **Віктора Татькова** вказано, що частина інформації на момент формування висновку не надійшла. Існує вірогідність, що відсутня інформація могла б змінити результати висновків про перевірку, отже, висновок може бути неправдивим. По-друге, у випадку виявлення незадекларованого майна перед підготовкою фінального висновку ДФС має право отримати пояснення від декларантів, проте чомусь застосовує цю норму вибірково. Така вибіковість призводить до порушення прав одних посадовців і піднімає питання про корупційну складову відносно інших. Наприклад, податкова «пробачила» відомому корупціонеру судді Вищого господарського суду **Артуру Ємельянову** незадекларований мотоцикл на основі його пояснень, проте надала негативний висновок Голові Українського інституту національної пам'яті **Володимиру В'ятровичу** через невказання 1/26 квартири, яку він отримав у спадок, тобто походження якої міг пояснити.

18 грудня 2014, за день до запланованого початку люстраційних перевірок, Апеляційний суд міста Києва своїм рішенням переніс їх на 6 місяців. 23 березня, за день до звільнення, прокурор міста Києва **Сергій Юлдашев** видав розпорядження, яким було перенесено дату проведення люстраційної перевірки співробітників прокуратури міста з 14 квітня 2015 на 19 жовтня 2015 року. Хоча проведення перевірки на півроку пізніше не протирічить розпорядженню Кабінету Міністрів «Про затвердження плану проведення перевірок відповідно до Закону України «Про очищення влади»», факт перенесення перевірки свідчить про бажання відтягнути проведення люстрації у відомстві і є, по суті, зловживанням нормами Закону.

ІГНОРУВАННЯ ЗАКОНУ

Через рік після того, як мав бути звільнений, на посаді залишається Командуючий Сухопутними військами Збройних Сил України **Анатолій Пушняков**. На основі відповідей на офіційні запити до різних органів державної влади вдалося з'ясувати, що одразу після набуття чинності Законом Міністерство оборони подало до Президента документи на його звільнення. Проте Президент кілька місяців не підписував ці документи, грубо порушуючи вимоги Закону, аж доки в лютому Парламент не ухвалив зміни до Закону, що дозволяли Президенту виводити окремих генералів за клопотанням визначеного кола осіб, «якщо це обумовлено необхідністю забезпечення обороноздатності держави». При цьому необхідною умовою задоволення такого клопотання є його погодження Комітету ВРУ з питань національної безпеки та оборони. Як стало відомо з відповідей на запити, одразу після ухвалення відповідних змін до Закону, Міністерство оборони відкликло все ще не підписані документи про звільнення Анатолія Пушнякова з Адміністрації Президента і подало клопотання про виведення його з-під люстрації. Проте Комітет жодного рішення з цього приводу не прийняв, що було першим і єдиним на сьогодні в історії Комітету випадком, коли кандидатура генерала не була погоджена для виведення з-під люстрації. Попри це Анатолій Пушняков не тільки залишався на посаді, але й отримав ордена від Президента до Дня незалежності 23 серпня 2015 року. Після того, як цей приклад ганебного саботажу люстрації кілька разів на прямих телевізійних ефірах озвучив Єгор Соболев, голова парламентського антикорупційного комітету, 10 вересня Міністерство оборони подало повторне клопотання до Комітету стосовно звільнення Пушнякова від люстрації. Через рік після того як мав бути звільнений, Анатолій Пушняков залишається на посаді.

Рік на посаді заступника начальника Київської міліції залишається **Анатолій Щадило**, який прийшов до лав київської міліції разом з Олександром Терещуком з Волині, де два роки був його заступником. Він підпадає під критерії так званої «автоматичної» люстрації і мав бути звільнений ще у жовтні 2014 року, як і його керівник, оскільки з грудня 2012 по червень 2014 працював заступником начальника УМВС України в Волинській області. Станом на вересень 2015 не вдалось з'ясувати причини, через яку Анатолій Щадило рік в порушення Закону залишається на посаді.

На своїй посаді також залишається голова Кіровоградської обласної державної адміністрації **Сергій Кузьменко**, який підлягає «автоматичній» люстрації ще в жовтні 2014 року. Проте, жодної реакції від гаранта Конституції на наші неодноразові звернення, акцію під АПУ з вимогою виконувати Закон досі не надійшло. У відповіді від АПУ вказано, що Кузьменко підпадає під критерії Закону і що відповідні документи про його підготовлені давно, проте заповітний підпис під наказом Президент поставити все ніяк не може.

ІМІТАЦІЯ ЛЮСТРАЦІЇ

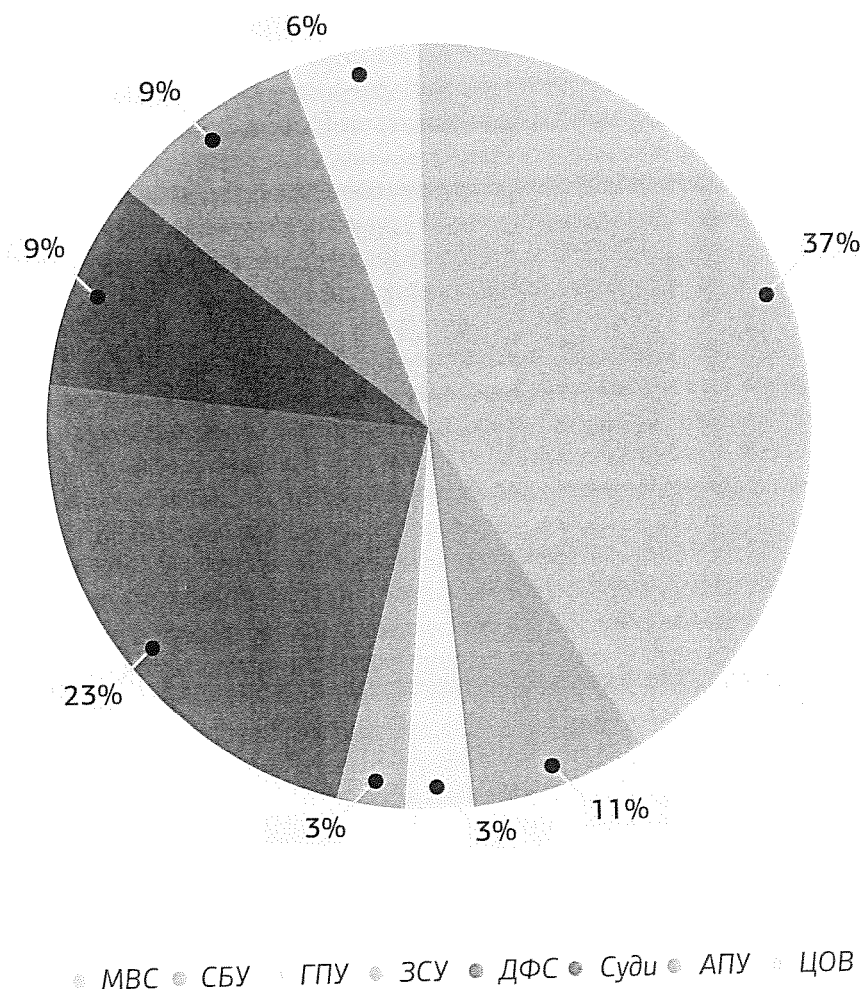
Поширеною практикою серед органів державної влади стали гучні заяви зі статистикою «люстрованих», яка не відповідає дійсності.

У січні 2015 року **Міністр внутрішніх справ** Арсен Аваков прозвітував про звільнення за люстрацією 102 інспекторів ДАІ, які брали участь у складанні протиправних протоколів проти учасників Євромайдану і Автомайдану. Однак станом на початок року у Міністерстві юстиції була інформація лише про 1 співробітника ДАІ Києва та 10 співробітників ДАІ Київської області. Така інформація з копіями офіційних відповідей від відповідних органів була оприлюднена журналістами у травні 2015 року.

Також у травні Арсен Аваков повідомив, що за люстрацією з лав МВС звільнено 15 посадовців. Після отримання наказів у відповідь на офіційний запит стало відомо, що трьох з них звільнено у запас Збройних сил через хворобу. Це, зокрема, **Олексій Бойко**, начальник ХМУ ГУМВС України в Харківській області, **Ігор Богданов**, начальник УМВС України на Південній залізниці, **Олег Зінченко**, заступник начальника УМВС України на Придніпровській залізниці – начальник міліції громадської безпеки. Норми Закону «Про очищення влади» до них застосовані не були.

В одному з журналістських розслідувань, опублікованому 27 квітня 2015 у виданні «Український Тиждень» йшлося, що інформація про 22 генералів, про звільнення яких за люстрацією прозвітувала **Державна прикордонна служба**, насправді була неправдивою. Автори розслідування зіставили працівників Адміністрації ДПСУ до початку люстрації й зміни керівництва, тобто до жовтня 2014-го, із сьогоденним складом. І виявили, що цифра 22 могла бути отримана, тільки якщо скласти всіх звільнених за власним бажанням чи організаційними змінами службовців, до того ж за весь 2014 рік.

В одній з відповідей, наданих на інформаційний запит до **Державної фіскальної служби**, зазначено, що у відповідності до Закону «Про очищення влади» були звільнені посадовці, які обіймали посади «старший слідчий», «помічник начальника відділу», «старший оперуповноважений ОУ ДПІ». Дані посади не є критерієм для звільнення за люстрацією, тому така інформація може вважатися умисним обманом.

Хто і як саботує люстрацію в Україні?

Зафіксовані порушення/ Відомство	МВС	ГПУ	СБУ	ЗСУ	ДФС	Суди	АПУ	ЦОВ
Умисне приховування інформації про окремих посадовців								
Ненадання відповідей на інформаційні запити								
Порушення штатного розкладу								
Відсутність інформації про кадрові призначення								
Відсутнє або невчасне публікування відомостей про початок перевірки								
Відсутні або приховані на сайті заяви та декларації осіб, що проходять перевірку								
Невчасно або взагалі не опубліковані результати люстраційних перевірок								
Перенесення дати перевірки		Юлдашев				Київський апеляційний суд		
Використання судової ухвали як індульгенції від люстрації		Валендюк	Остафійчук		Демченко			
Звільнення за переведенням на іншу посаду	Семикоп				Дворак Луценко			
Незадеклароване майно посадовців	Єршов							
Отримання статусу учасника АТО								Ісаєнко
Індульгенції від люстрації							Дніпров	
Звільнення у запас через хворобу								
Повернення люстрованих через наказ Президента	Терещук							
Самовільне трактування Закону	Паскал							
Підробка документів					Ігнатенко			
Зловживання нормами Закону	Терещук							
Звільнення посадовців, які не є суб'єктами люстраційного закону								
Затягування звільнень/ігнорування вимог Закону	Щадило				Пушняков		Кузьменко	
Імітація люстрації								

Люстрація в Україні оточена надзвичайною кількістю міфів, які часто суперечать один одному.

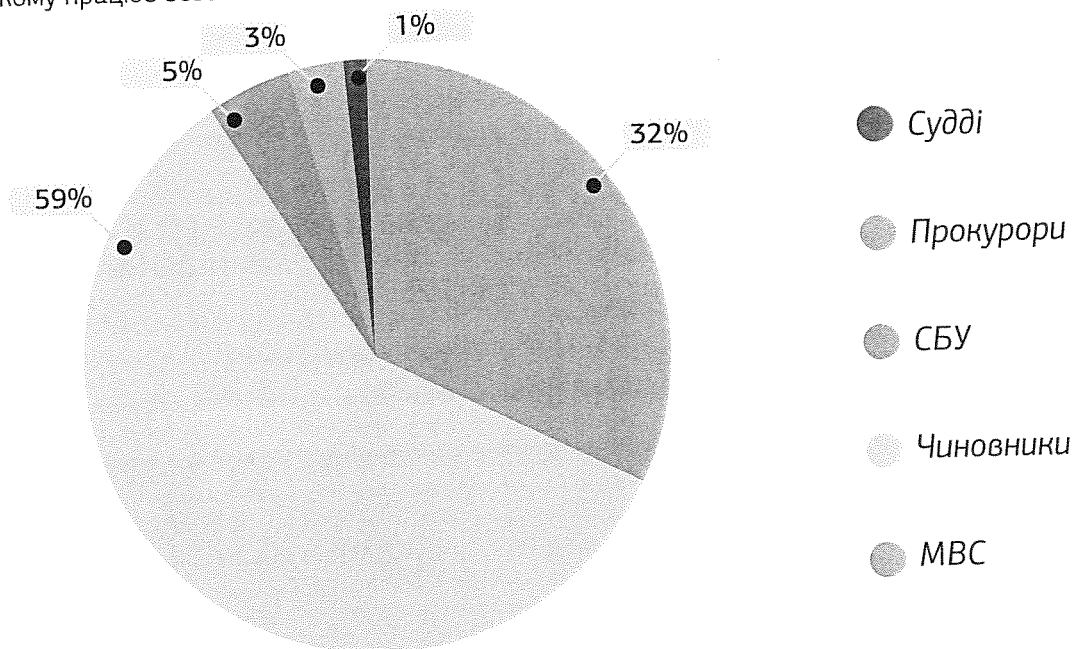
Два найпоширеніших, які популяризують її противники:

- 1) люстрація не працює, нічого не вдається і не вдається;
- 2) в Україні люструють всіх без розбору, і якщо нас не зупинити, постраждають сотні тисяч невинуватих людей.

Щоб зруйнувати обидва міфи одночасно, ми порахували орієнтовну загальну чисельність посадових і службових осіб, що підлягають перевірці за різними критеріями люстрації, і з них вираховували відсоток тих, хто мав бути звільнений за так званими «автоматичними» критеріями люстрації (через які люстрацію найчастіше звинувачували в порушенні прав людини). Отримані дані подаємо нижче.

Орієнтовно всього за 2 роки, відведені на люстрацію, на відповідність критеріям Закону «Про очищення влади» має бути перевірено 700 тисяч осіб. На графіку 1 показаний відсотковий розподіл за відомствами.

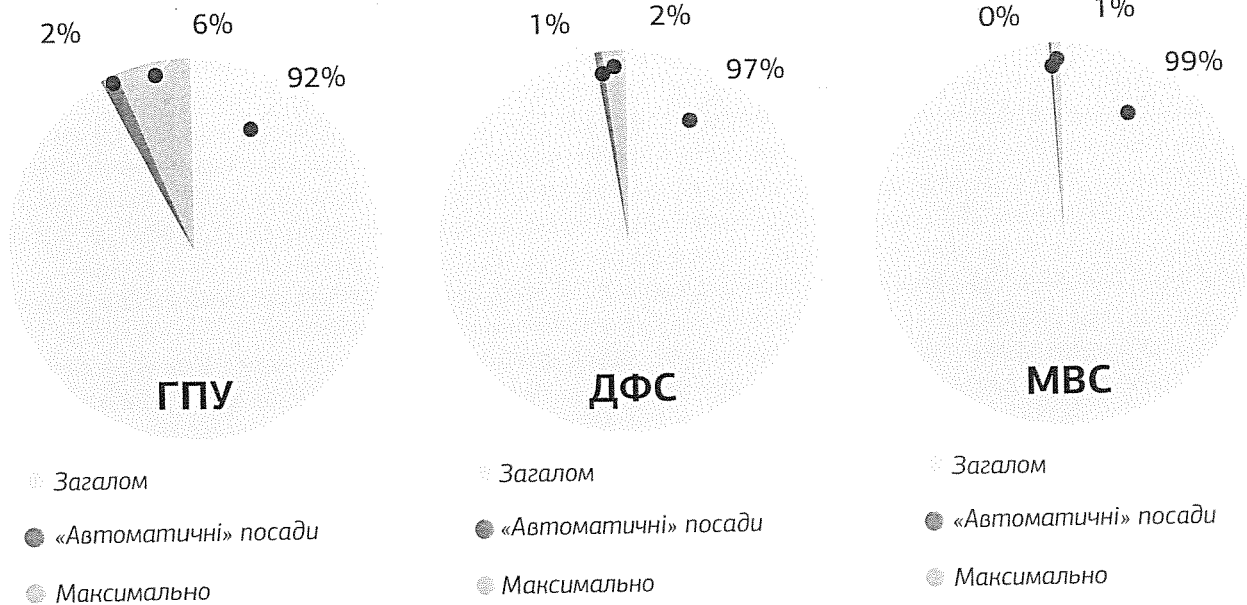
Всі сім сотень тисяч осіб перевіряються на так званий майновий критерій та критерії навчання/роботи в КДБ і перебування на керівних посадах Комуністичної партії та ЦК ЛКСМУ. Така перевірка проводиться двома органами: Державною фіскальною службою і Службою безпеки України, триває в середньому два місяці і вимагає документально підтверджених фактів відповідності зазначеним критеріям для застосування люстраційної заборони. Рішення про застосування люстраційних заборон на основі отриманих від ДФС і СБУ відомостей, а також, за наявності, матеріалів від громадян приймає керівник органу, в якому працює особа.

Одночасно відсоток осіб, до яких можуть бути застосовані так звані «автоматичні» критерії, набагато менший. Ми відносимо до «автоматичних» два люстраційних критерії: перший передбачає заборону обіймати керівні державні посади для тих осіб, які рік сукупно обіймали визначені в законі посади протягом 2010-2014 років. Такі особи мали бути звільнені протягом 10 днів з моменту набуття Законом «Про очищення влади» чинності, тобто до 26 жовтня 2014 року. Також до автоматичних ми відносимо критерій, що передбачає заборону обіймати визначені в Законі посади для тих осіб, які не звільнились за власним бажанням під час Євромайдану. Такі особи звільняються в результаті перевірки, яка відбувається відповідно до Плану проведення перевірок, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Загальна кількість осіб, які за посадами підлягають забороні за двома критеріями, не перевищує 5,5 тисяч осіб. Цей показник може здатися несуттєво малим, проте слід зауважити, що це і є найвище керівництво держави часів злочинної машини Партії Регіонів: сам Президент, його адміністрація, прем'єр-міністр, міністри та їх заступники, вищий керівний склад СБУ, ГПУ, МВС, Збройних Сил, податкової та митниці, окремих державних підприємств, Нацбанку, керівники та заступники обласних та районних державних адміністрацій та регіональних підрозділів.

Для прикладу, графіки 2-4 показують співвідношення осіб, що мають бути звільнені за першим «автоматичним» критерієм, до загальної чисельності працівників в трьох відомствах: ГПУ, ДФС, МВС.

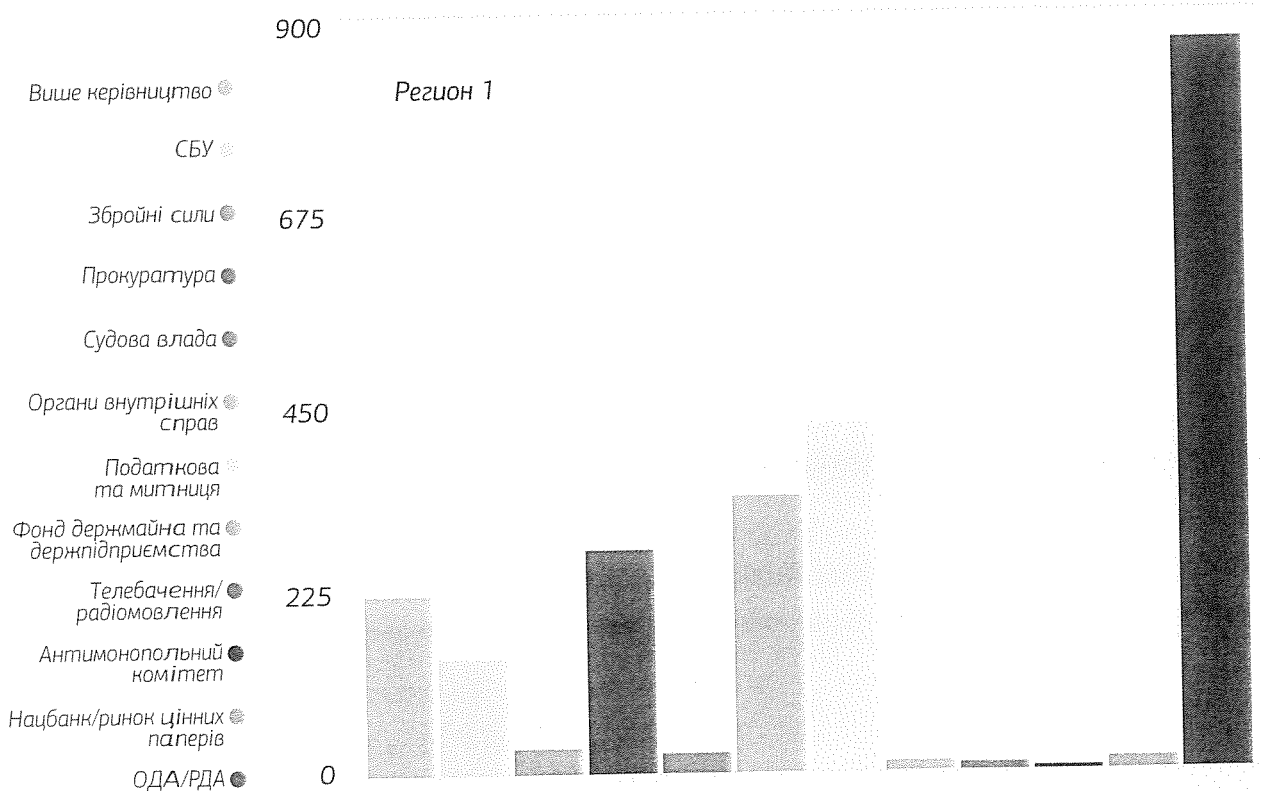
Їх поіменний перелік і складає Реєстр осіб, що підлягають люстрації, створений Громадським люстраційним комітетом: <http://lku.org.ua/registry/>

Станом на жовтень 2015 року до Реєстру внесено 2290 осіб. Це — 45% керівництва режиму Януковича, яким заборонено повертатись на керівні державні посади протягом наступних 10 років.

Відсотковий розподіл за відомствами поданий на графіку 5. Відсотковий розподіл за областями України поданий на графіку 6.

Для наповнення Реєстру осіб, що підлягають люстрації, активісти Громадського люстраційного комітету написали близько 500 інформаційних запитів і щодня в ручному режимі вивчають тисячі біографій посадовців всіх рівнів для того, щоб вносити нові імена. Наше завдання — отримати в результаті вичерпний список посадовців, на яких розповсюджується заборона обіймати керівні державні посади протягом наступних 10 років.

КІЛЬКІСТЬ ОСІБ, ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ЛЮСТРАЦІЇ ЗА ВІДОМСТВАМИ

Найбільшою проблемою для наповнення Реєстру є ненадання органами державної влади відповідей на інформаційні запити (з усіх надісланих запитів відповіді надійшли лише на половину), умисне приховування інформації про конкретних посадовців та порушення штатного розкладу. Наприклад, зафіксовані випадки, коли на посаді заступника перебували одразу 2 особи, а не 1 як передбачено штатним розкладом. Також зафіксовані випадки, коли особи продовжували перебувати на державній службі кілька років після того, як сам державний орган перестав існувати. Наприклад, Державна податкова служба існувала до 24 грудня 2012 року. Проте окремі особи продовжували перебувати на службі ще кілька років. Так сталося з першим заступником Голови Державної податкової служби України Андрієм Головачем, який офіційно був звільнений з посади лише в 2014 році, хоча на той час органу вже два роки як не існувало. Інший приклад — Заступник Голови Державної інспекції техногенної безпеки України Ігор Гасек, який продовжував працювати на державній службі до квітня 2015, тобто через 2 роки після того, як сам орган був реорганізований. Такі особи вносять до Реєстру, оскільки в будь-якому випадку підлягають люстрації навіть за період до реорганізації органу, однак сам факт існування таких випадків ставить під сумнів не тільки ефективність люстрації в окремих відомствах, але й загальну ефективність роботи цілих органів.

На наявну інформацію, серед усіх відомих станом на жовтень 2015 року осіб, на яких розповсюджується заборона відповідно до «автоматичних» критеріїв, менше 1% залишаються на посадах всупереч вимогам Закону. Більшість «недолюстрованих» ми знаємо поіменно, про що детальніше викладено в розділі «Саботаж» цього звіту. Слід, однак, зауважити, що за рік люстрації «автоматичні» критерії виявились найбільш результативними, в той час як майнова перевірка і перевірка на навчання/роботу в КДБ та керівні посади в Комуністичній партії була повністю провалена відповідними відомствами. Станом на жовтень нам не вдалось отримати точної статистики щодо кількості осіб, до яких була застосована заборона за цими критеріями, проте на основі даних з офіційного Державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону «Про очищення влади» та за заявами керівників ДФС та СБУ, орієнтовна кількість таких осіб не перевищує кількох сотень.

Окремо зауважимо, що хоча Закон не розповсюджується на виборні посади, оскільки це було б порушенням конституційного права обирати та бути обраним, поки діє Закон «Про очищення влади», особам, які переховуються на таких посадах, заборонено займати будь-які керівні посади у виконавчій владі. Насправді, їм заборонено бути навіть поліцейськими відповідно до нового українського законодавства.

Вперше з моменту ухвалення Закону «Про очищення влади» ми публікуємо перелік народних депутатів VIII скликання, на яких розповсюджується люстраційна заборона.

КІЛЬКІСТЬ ОСІБ, ЯКІ ПІДЛЯГАЮТЬ ЛЮСТРАЦІЇ ЗА ПОСАДОЮ В ОБЛАСТЯХ

		Київ
639		
16	Вінницька	
19	Донецька	
83	Запорізька	
71	Кіровоградська	
86	Миколаївська	
73	Рівненська	
85	Харківська	
63	Чернаська	
73	Севастополь	
61	Севастополь	
88	Волинська	
77	Житомирська	
30	Івано-Франківська	
95	Луганська	
75	Одеська	
101	Сумська	
77	Херсонська	
64	Чернівецька	
66	АР Крим	
67	Дніпропетровська	
103	Закарпатська	
61	Київська	
67	Львівська	
74	Полтавська	
49	Тернопільська	
64	Хмельницька	

Регіон 1

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ VIII СКЛИКАННЯ, НА ЯКИХ РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ ЛЮСТРАЦІЙНА ЗАБОРОНА

Віктор Балога
Позафракційний
9 грудня 2010 — 3 грудня 2012
– Міністр надзвичайних
ситуацій України

Дмитро Колесніков
Політична партія
«Опозиційний блок»
24 грудня 2012 — 2 березня 2014
– голова Дніпропетровської
облдержадміністрації

Юрій Бойко
Політична партія «Опозиційний блок»
24 грудня 2012 — 27 лютого 2014
– Віце-прем'єр-міністр України
9 грудня 2010 — 24 грудня 2012
– Міністр енергетики та вугільної
промисловості України

Наталія Королевська
Політична партія
«Опозиційний блок»
24 грудня 2012 — 27 лютого 2014
– Міністр соціальної політики України

Олександр Вілкул
Політична партія «Опозиційний блок»
24 грудня 2012 — 27 лютого 2014
– Віце-прем'єр-міністр України
18 березня 2010 — 24 грудня 2012
– голова Дніпропетровської
облдержадміністрації

Сергій Ларін
Політична партія
«Опозиційний блок»
9 січня 2013 — 26 лютого 2014
– заступник Глави
Адміністрації Президента України

Валерій Давиденко
Член депутатської фракції ПАРТІЇ «БЛОК
ПЕТРА ПОРОШЕНКА»
20 травня 2013 — 12 березня 2014 – за-
ступник Міністра аграрної політики
та продовольства України

Сергій Льовочкін
Політична партія
«Опозиційний блок»
25 лютого 2010 — 17 січня 2014
– глава Адміністрації
Президента України

Михайло Добкін
Політична партія
«Опозиційний блок»
18 березня 2010 — 2 березня 2014
– голова Харківської
облдержадміністрації

Едуард Матвійчук
Позафракційний
18 березня 2010 — 8 листопада 2013
– голова Одеської
облдержадміністрації

Володимир Кацуба
Депутатська група
«Партія «Відродження»
16 квітня 2010 — 11 червня 2012
– голова Дергачівської
районної державної адміністрації
Харківської області

Ярослав Москаленко
Голова депутатської групи
«Воля народу»
17 серпня 2010 — 20 листопада 2012
– Перший заступник голови
Київської обласної державної
адміністрації

Сергій Ківалов
Позафракційний
11 червня 2009 — 10 квітня 2014
– Член Вищої ради юстиції

Євгеній Мурсєв
Політична партія
«Опозиційний блок»
16 квітня 2010 — 23 листопада 2012
– голова Зміївської районної
державної адміністрації
Харківської області

Вадим Нестеренко

Член депутатської фракції ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»
17 січня 2013 — 25 березня 2014 – заступник голови
Дніпропетровської обласної державної адміністрації

Михайло Папієв

Політична партія «Опозиційний блок»
18 березня 2010 — 7 березня 2014 – голова
Чернівецької обласної державної адміністрації

Віктор Развадовський

Член депутатської групи «Воля народу»
3 2009 по 2012 – начальник Департаменту
транспортної міліції МВС України

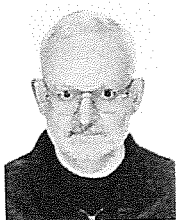
Микола Скорик

Політична партія «Опозиційний блок»
11 листопада 2013 — 3 березня 2014 – голова Одеської
обласної державної адміністрації

Юрій Чижмарь

Радикальна Партія Олега Ляшка
1 липня 2010 — 21 лютого 2012 – заступник голови
Київської обласної державної адміністрації

Ігор Шурма

Політична партія «Опозиційний блок»
12 квітня 2010 — 19 лютого 2014 – заступник Голови Харківської
обласної державної адміністрації

Нестор Шуфрич

Політична партія «Опозиційний блок»
12 липня 2010 — 21 листопада 2012 – заступник Секретаря Ради
національної безпеки і оборони України

Будемо відвертими: багато хто хотів, щоб за рік після Євромайдану все було по-іншому. Щоб прокуратура розслідувала, суди судили, міліція охороняла, уряд реформував — словом, всі займались своєю справою так, як це відбувається в будь-якій цивілізованій країні. А Президент став на чолі цього процесу як гарант цілісності держави і Конституції.

І все це мав зробити стос паперу, в якому цінною є хіба фарба, якою надруковано «Закон України про люстрацію». Будьмо чесними: будь-який, навіть найкращий закон без реальної дії нічого не вартий. Особливо, коли йому протистоїть організована і відлаштована роками державно-олігархічна машина.

Проте коли прогресивна громадськість зібралась і вирішила, що змусить цей папірець запрацювати, раптом вивилось, що вона може протистояти машині з майже необмеженими ресурсами. Так, виходить не все, так, це займає багато часу, так, машина перемагає в окремих боях. Але озирніться назад: чи було в історії України колись, щоб олігарх, який контролює півкраїни, включно з її керівництвом, задіявав всі свої ресурси в безрезультативній спробі скасувати один-єдиний закон? Чи було в історії України, щоб Генеральний прокурор пішов за власним бажанням з посади під тиском громадськості?

Люстрація була першим і єдиним протягом останнього року дієвим інструментом, який не дозволив швидко відновити порушені Революцією корупційні зв'язки псевдонових облич в політиці. І завдяки цьому новим вистачило часу для того, щоб зрозуміти, як їх побороти. Але цей шлях не буде ні простим, ні швидким. Наша революція насправді лише починається, бо

Революція, яка не може себе захистити, приречена на програш.

Ми доведемо до кінця люстрацію настільки, наскільки вистачить сил, і почнемо свій антикорупційний поступ.

Цей звіт підготовлений громадською організацією
«Громадський люстраційний комітет» на основі
першоджерел.
Усі підтвердження можуть бути надані на запит.
З будь-яких питань стосовно змісту цього звіту,
будь ласка, звертайтеся:

info@lku.org.ua